

ੴ

صاحب سو خمني وره

د روحانيت په لور سفر

پښتو ژباړه

فہرست

1	صاحب سوخمنی ورہ
186	اردس
190	د سفر لپارہ فلسفہ
192	د پگری اہمیت
193	پہ سیک مذہب کی د بنخو رول
196	د عاجزی کلیدی جوہر ستاسو پہ سفر کی

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

Sewadars & SikhBookClub have done this Sewa.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

[Publisher: SikhBookClub.com](http://SikhBookClub.com)

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਕਾ-اوره سوخمني مهلا ۵
ਗੁਰੀ سخمانی

ਸਲੋਕੁ

سلوک

سلوڪو

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ایک-انکار ستگور پرساد

واه گرو یو دی چي د رینتیني گرو په فضل سره موندل کیدی شي.

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

آد گر-آی نمه

زه لومری استاد ته سلام كوم.

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

جگاد گر-آی نمه

زه د پخوانيو استادانو ته سلام كوم.

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ستگر-آی نمه

رینتیني استاد ته سلام وایم.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

ساری گردیو-آی نمه

زه شری گرو دیو جی ته سلام كوم.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اشتپدی

استاپدی

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥

سمر اوه سمر سمر سوخ پاواوه.

د روح عاشق نوم یاد کری او په یادولو سره یې خوښي تر لاسه کری.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

کال کلیس تن ماهی مٹاوه.

د دي بدن ټول غمونه او دردونه پاک کړه.

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

سمر اوه جاس بسمبهار ایکی.

یوازی د نری د پالونکی ستاینه وکری.

نام جپت اگنت انیکی ॥

نام جپت اگنت انیکی.
دیری خلک د خبنتن مختلف نومونه یادوی.

بید پران سمرت سداخپار ॥

بید پران سمرت سداخپار.
ویدونه، پرانونه او یادداشتونه د مقدس لیکونو سره.

کینے رام نام اک آخپار ॥

کینے رام نام اک آخپار.
دا د رب د نوم د یو نحو جوړول دی.

کینکا ایک جس جیا بساوی۔ تا کی مہما گنی نہ آوی۔ ॥

کینکا ایک جس جیا بساوی۔ تا کی مہما گنی نہ آوی۔
د هغه چا په زړه کې چې د رام په نوم لږ څه هم اوسیري، د هغه عظمت بیان کیدی نشي.

کانکی ایکی درس تبارو۔ نانک ان سنگ موی اڈھارو۔ ॥

کانکی ایکی درس تبارو۔ نانک ان سنگ موی اڈھارو۔
ای ربه! هغه کسان چې سنا د لیدو ليواله دي، ما په خپل ملگري کې وساته او ما نانک بريالی کره.

سرخنی سخ امرت پرېه نام ॥

سرخنی سخ امرت پرېه نام.
د خبنتن د خوشحاله مخ نوم چې زړونه راضي کوي امرت نوم دی.

بھگت جنانا کے من بسرام۔ راپاو۔ ॥

بھگت جنانا کے من بسرام۔ راپاو۔
د هغه خای د بندگانو په زړه کې دی.

پربھ کے سمرن گربھ نہ بسے۔ ॥

پربھ کے سمرن گربھ نہ بسے۔
د خبنتن یاد په روح باندې بار نه کوي.

پربھ کے سمرن دکھ جم نسے۔ ॥

پربھ کے سمرن دکھ جم نسے۔
د رب په یاد کول د درد او مرگ ویره لري کوي.

پربھ کے سمرن کال پرپرے۔ ॥

پربھ کے سمرن کال پرپرے۔
د خبنتن یاد قحطي هم له منځه وري.

پربھ کے سمرن دشمن تری۔ ॥

پربھ کے سمرن دشمن تری۔

د څښتن په ذکر کولو سره دښمن له منځه ځي.

پ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਰੈ ॥

پرېب سمرت کچ بیگن نه لاکي.
د څښتن په یاد کې هیڅ خنډ نشته.

پ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਰੈ ॥

پرېب کې سمرن انډین جاکي.
د څښتن ذکر کول شپه او ورځ وینس ساتي.

پ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

پرېب کې سمرن بهو نه بیایي.
د څښتن یاد په ویره اغیزه نه کوي.

پ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

پرېب کې سمرن دکه نه سنټاپي.
د څښتن یاد په غم او تکلیف اغیزه نه کوي.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

پرېب کا سمرن سادھ کې سنگ.
د واه گورو یادونه یو د سینټانو شرکت ورکوي.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

سرب ندهان نانک هر رنگ
ای نانک! ټولې خزاني د واه گرو په فضل دي.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

پرېب کې سمرن رده سده نو نده.
د څښتن په یاد کې خوشحالي، بریا او نهه خزاني دي.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

پرېب کې سمرن گیان ډیان تت بدھ.
د څښتن په یادولو سره، یو څوک د پوهې، مراقبت، الهی بصیرت او حکمت جوهر تر لاسه کوي

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

پرېب کې سمرن جپ تپ پوجا
د څښتن یاد ذکر، توبه او عبادت دی

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

پرېب کې سمرن بنسی دوجا.
د څښتن یاد د بدو کارونو مخه نیسي.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

پرېب کې سمرن تیرته اسناني.

د رب په ذکر سره د غسل زیارت میوه حاصلیږي.

پ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

پرب کی سمرن درگی معنی.

د څښتن په ذکر سره مخلوق د هغه په دربار کی عزت او عزت ترلاسه کوي

پ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

پرب کی سمرن هونے سو بهلا.

د څښتن په ذکر کولو سره د هغه اراده د مخلوقاتو خوښیږي

پ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

پرب کی سمرن سفلی

د څښتن یاد د انسان د زیرون هدف پوره کوي.

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

سی سمره کیني جنه اوپ سمرای.

هغه یوازي د هغو خلکو لخوا یادیږي چې هغه یې د یادولو اجازه ورکوي.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

نانک تا کی لاگو پای.

ای نانک! زه د دغو ذکر شویو سترو انسانانو پیني لمسوم.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

پرب کا سمرن سب تے اوچا.

د څښتن یاد تر ټولو لوړ شی دی.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੁਚਾ ॥

پرب کی سمرن ادرې موچه

د څښتن په ذکر کولو سره ډیری خلک ژ غورل کیږي.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

پرب کی سمرن ترسنا بوجهی

د څښتن یاد حرص او شهوت له منځه وړي.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

پرب کی سمرن سب کچه سجهی.

د رب په یادولو سره هر څه درک کیږي.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

پرب کی سمرن نه دي جم تراسه.

د څښتن یاد د یما (مرگ) ویره لري کوي.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

پرب کی سمرن پورن آسا.

د څښتن یاد د عزم او ارادې پوره کوي.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਮਰਨ ਮਨ ਕੀ ਮਲ ਜਾਏ।
ਦ ਖੁਬੰਤਨ ਯਾਦ ਦ ਤਰੇ ਤੰਗ ਲਰੀ ਕੂਯੇ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਅਮਰ ਨਾਮ ਰਦ ਮਾਹੀ ਸਮਾਏ-
ਓ ਦ ਖੁਦਾਯ ਦ ਨੋਮ ਅਮਰ ਪੇ ਤਰੇ ਕੀ ਖੁਬੀਰੀ।

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬੀਸੇ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ
ਏਬਾਦਤ ਕੂਨਕੀ ਰਬ ਦ ਖੁਲੋ ਓਲੀਓ ਪੇ ਤੇ ਭੇ ਤੁਨਦ ਕੂਯੇ।

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਜਾਨ ਕਾ ਦਾਸਨ ਦਸਨਾ-
ਓ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਦ ਸ਼ਹੀਦਾਨੋ ਖਾਦਮ ਯਮ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾਓ ਸਮਰੇ ਸੀ ਦਨੋਨੋਨੀ।
ਹੇਘੇ ਖੁਕ ਚੀ ਰਬ ਯਾਧੋਯੀ, ਦਾਸੀ ਖੁਕ ਪੇ ਚੁਕੀ ਕੀ ਸੁਮਨ ਦੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾਓ ਸਮਰੇ ਸੀ ਪਤੀਨੋਨੀ।
ਹੇਘੇ ਖੁਕ ਚੀ ਰਬ ਯਾਧੋਯੀ, ਹੇਮਦੋਯੀ ਦ ਰਬੀਨੀਨੀ ਏਤ ਖਾਓਨਾਨ ਦੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾਓ ਸਮਰੇ ਸੀ ਜਾਨ ਪਰਵਾਨ।
ਹੇਘੇ ਖੁਕ ਚੀ ਰਬ ਯਾਧੋਯੀ ਦ ਰਬ ਪੇ ਦਰਬਾਰ ਕੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾਓ ਸਮਰੇ ਸੀ ਪੁਰਖ ਪਰਦਹਾਨ।
ਖੁਕ ਚੀ ਦ ਰਬ ਨੁਕਰ ਕੂਯੇ, ਪੇ ਦਨੀਆ ਕੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੀਰੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾਓ ਸਮਰੇ ਸੀ ਬੇਮੁਹਤਾਜੀ।
ਹੇਘੇ ਖੁਕ ਚੀ ਰਬ ਯਾਧੋਯੀ ਦ ਹੀਛਾ ਮੁਹਤਾਜ ਨੇ ਦੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾਓ ਸਮਰੇ ਸੀ ਸਰਬ ਕੀ ਰਾਜੀ।
ਹੇਘੇ ਖੁਕ ਚੀ ਰਬ ਯਾਧੋਯੀ, ਦੋਯੀ ਦ ਹਰਖੁ ਮਾਲਕ ਦੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾਓ ਸਮਰੇ ਸੀ ਸੁਖਵਾਸੀ।

هغه خلک چي څښتن يادوي په خوشحالي کي ژوند کوي.

پ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

پرب کاو سمره سي سدا ايناستی.
هغه خلک چي رب يادوي، دوی تل پاتي کيږي.

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੈ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

سمرن تے لاگے جنه اوپ ديالا
په چا باندي چي گرو مهربانه وي، يوازي هغه خلک رب يادوي.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

نانک جان کی منگے روالا-
اي نانک! زه د څښتن د بندگانو د پښو خاوري غواړم.

پ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

پرب کاو سمره سي پراپکاري
هغه کسان چي رب يادوي، داسي خلک خيرخواه کيږي.

پ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

پرب کاو سمره تن سد بليهارى
هغه څوک چي رب يادوي، زه تل له هغوی قربان يم.

پ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

پرب کاو سمره سي مخ سوهاوې
څوک چي رب يادوي، مخونه يي ځليږي.

پ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਰੈ ॥

پرب کاو سمره تن سوخ بيهاوې
هغه څوک چي رب يادوي، په خوشحالي کي ژوند کوي.

پ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

پرب کاو سمره تن آتم جيتا
هغه څوک چي رب يادوي، خپل نفس کنترولوي.

پ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

پرب کاو سمره تن نرمل ريتا
څوک چي رب يادوي، ژوند يي له خوبنيو ډک وي.

پ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

پرب کاو سمره تن اند غنيرے
هغه څوک چي رب يادوي، ډير خوبني او برکتونه ترلاسه کوي.

پ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

پرب کاو سمره بيسه هر نيرے.

هغه څوڪ چې رب يادوي، د گرو سره نږدې پاتې كيږي

سڙت کيڙا ته انديتو جاڳا ॥

سنت کيڙا ته انديتو جاڳ

د اولياوو په فضل سره، دوي شپه او ورځ ويښ وي.

نانک سيمرنتو پوري ٻاراڳا ॥ ٤ ॥

نانک سمرن پوري بهاڳ

اي نانک! د څښتن ياد يوازي د تقدير په واسطه ترلاسه كيږي.

پوڄو کي سيمرنتو کارڅ پوري ॥

پررب کي سمرن کارڅ پوري

د څښتن په يادولو سره ټول کارونه سرته رسيري.

پوڄو کي سيمرنتو کبھو ن پوري ॥

پررب کي سمرن کبھو نه چهوري.

د څښتن په يادولو سره، هيڅکله په مصيبت کي نه راځي.

پوڄو کي سيمرنتو هرير گون باني ॥

پررب کي سمرن هرير گون باني.

د څښتن په يادولو سره انسان د څښتن ستاينه کوي.

پوڄو کي سيمرنتو سهرڅ سمانی ॥

پررب کي سمرن سهرڅ سمانی.

د څښتن په يادولو سره، يو څوڪ په اسانۍ سره د گرو په يادونو کي جذب كيږي.

پوڄو کي سيمرنتو نيرچل آسان ॥

پررب کي سمرن نيرچل آسان

د څښتن په يادولو سره هغه يو ثابت مقام ترلاسه کوي.

پوڄو کي سيمرنتو کمال بيراسان ॥

پررب کي سمرن کمال بيراسان

د څښتن په يادولو سره د انسان زړه د کمال په څير خلاصيري.

پوڄو کي سيمرنتو انهرد پونکار ॥

پررب کي سمرن انهرد جهنکار.

الهامي سندرہ د رب د ياد له لاري گونجيري.

سوخو پوڄو سيمرنتو کا اڙتو ن پار ॥

سکه پريه سمرن کا انت نه پار

د خوښۍ هيڅ حد يا پای نشته چې د رب په ياد کي راځي.

سيمرنتو سه جن جن کوي پوڄو ميا ॥

سمره سي جان جن کاو پريه مئي
هغه خلک چي د خداي لخوا برکت شوي وي هغه يي ياد ساتي.

نانک تين جان سرنی پائيا ॥ ۱۰ ॥

نانک تين جان سرنی پائيا
اي نانک! (يوازي نېکمرغه) هغه چا ته پناه وري چي دا رب يادوي.

هری سيمرنو کري برات پوراڌا ॥

پر سمرن کر بهگت پرگنائے۔
د خداي په ذکر کولو سره په نري کي بندگان په خلکو کي مشهور کيري.

هری سيمرنی لاري بهد اويږا ॥

پر سمرن لگ بيد اپائے۔
ويدونه (او نور مذهبي کتابونه) د خداي په ياد کي شامل شوي دي.

هری سيمرنی بهد سوي جتي داڌا ॥

پر سمرن بهائي سده جتي داڌے۔
دا د خداي په ياد کي سري سادو، راهب او سخي کيري.

هری سيمرنی نايچ چو کونڌ جاتي ॥

پر سمرن نيچ چاو کونڌ جاتي۔
د څښتن په يادولو سره، گناهکاران په ټولو لارښوونو مشهور شول.

هری سيمرنی ياري سبھ ډرنا ॥

پر سمرن دھاري سبھ دھرنا۔
د خداي ذکر ټوله ځمکه لري.

سيمري سيمري هری کارن کرنا ॥

سمر سمر پر کارن کرنا۔
اي طالبه! تل د نري څښتن خداي ياد ساته.

هری سيمرنی کيږي سجال اکارا ॥

پر سمرن کيو سگل اکارا۔
څښتن د خپل ذکر په واسطه نري جوړه کري ده.

هری سيمرن مهي آبي نيرکارا ॥

پر سمرن ميں آپ نرنکارا۔
چيرته چي د څښتن ذکر کيري، گرو پخپله هغه خاي کي شتون لري.

کري کيرپا جيسو آبي بوجاڌا ॥

کر کرپا جس اوپ بجھايا گیا۔
اي نانک! خداي چي د يادولو پوهه ورکري.

نانک گورمخي هری سيمرنو تين پايڌا ॥ ۱۱ ॥ ۱۰ ॥

نانک گرمکھ ہر سمرن نِن پائیا۔
د گورو پہ واسطہ، داسی کس تہ د خدای د یادولو فرصت تر لاسہ کیری

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک

شلوک

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

دین درد دُخ بانرنہ، ربّ ربّ ناتہ اناتہ

ای د مظلومانو د دردونو د لری کولو خُبنتہ! ای گورو چّی پہ ہر بدن کی جذب شوی! ای د یتیمانو مرستندویہ۔

ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥ ॥੧॥

سرن تمہاری آئیو نانک کے پرہہ ساتھ۔

زہ ستا پہ پناہ کی راغلی یم، تہ زما رب (د نانک) سرہ دی شہ۔

ਅਸਟਪਦੀ ॥

آستپدی

اشتاپدی

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

جہ مات پتا ست میت نہ بھائی۔

ہلتہ مور، پلار، زوی، ملگری او ورور نشتہ۔

ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

من اوہ نام تیرے سنگ سہائی۔

ہلتہ، ای زما زہ! د گورو نوم بہ ستاسو مرستندوی وی۔

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

جہ مہا بھئیاں دوت جم دلائی۔

چیرتہ چّی د مرگ خواکمن فرہنتہ بہ تاسو مات کری،

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

تہ کیوال نام سنگ تیرے چلائی۔

یوازې د خُبنتن نوم بہ ستاسو سرہ ہلتہ وی۔

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

جہ مُسکل ہووے ات بھاری۔

چیرتہ چّی لوی مشکل وی

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

ہر کو نام کہن ماہی اڑاری۔

ہلتہ د گرو نوم بہ پہ یوہ شیبہ کی ستاسو ساتنہ وکری۔

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

أَنِكَ پُنْهَ چَرَنَ كَرَّتْ نَهِي تَرَّيْ-

حتى د ڊيرو ديني اعمالو په ترسره كولو سره، يو څوك د گناهونو څخه نشي ژغورل كيدى.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

هر كو نام كوټ پاپ پرهرئى-

مگر د گورو نوم د مليونونو گناهونو كفاره كيږي.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

گُرمُخِ نامِ جِپُو منِ ميرے-

اي زما زره! د گورو په ملگرتيا كې د څښتن نوم ياد كړئ.

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

نانك پاوېو سُكھِ غنيرے-

اي نانك! تاسو به په دې ډول ډير خوشحاله شئ.

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

سگل سريست كو راجا دکھيا-

د ټولې نړۍ پاچا (حتى د يو سړى په څير) بدبخت دى.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

هر كا نام جپت هوئے سكهيا-

مگر د واه گورو نوم يادول يو څوك خوشحاله كوي.

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

لاکھ کروڑى بندھ نه پڑئى-

حتى كه يو څوك په مليونونو ، مليونونو بلاكونو كې بند وي ، مگر

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

هر كا نام جپت نسترئى-

د څښتن نوم يادول نجات راوړي.

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

أَنِكَ مَآيَا رَنگِ تِخِ نَ بُوْضَاوَيْ-

د مال او دولت كثرت د انسان حرص نه شي ختمولى. (مگر)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥

هر كا نام جپت آغاوئى-

د واه گرو د نوم په يادولو سره هغه مطمئن كيږي.

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

جه مارگ بى جات اكيلا-

په كومه لاره چې مخلوق يوازي تيريري

ਤਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥

تہ ہر نام سنگ ہوت سہیلا۔
ہلتہ د گورو نوم گتور دی۔

ایسا نام مہن سدا دھیائیئے ॥

ایسا نام من سدا دھیائیئے۔
ای زما زرہ! تل داسی نوم یاد کری،

نانک گرُمُخِ پرم گت پائیئے ॥ ۲ ॥

نانک گرُمُخِ پرم گت پائیئے۔
ای نانک! د گرو تر پناہ لاندی د نوم پہ ویلو سرہ نجات تر لاسہ کیری۔

چھوٹ نہیں کوٹ لکھ بائی ॥

چھوٹ نہیں کوٹ لکھ بائی۔
چیری چی یو خوک د ملیونونو وسلو درلودو سرہ ہم پرمختگ نشی کولی

نام جپت تہ پار پراہی ॥

نام جپت تہ پار پراہی۔
ہلتہ ذکر کول یو سری ژ غوری۔

انیک بگہن جہ آئے سنگارئی ॥

انیک بگہن جہ آئے سنگارئی۔
چیرتہ چی ڊول ڊول خندونہ (مصیبتونہ) راخی او انسان تباہ کوی،

ہر کا نام تاتکال اڈھارئی ॥

ہر کا نام تاتکال اڈھارئی۔
ہلتہ د خبنتن نوم سمدلاسه د ہغہ ساتنہ کوی۔

انیک جون جنمئی مَر جام ॥

انیک جون جنمئی مَر جام۔
ہغہ خوک چی پہ ڊیرو رحمونو کی زیرون کوی او مر کیری،

نام جپت پاوے بسرام ॥

نام جپت پاوے بسرام۔
ہغہ د رب د نوم پہ ویلو سرہ آرام تر لاسہ کوی۔

ہاؤ میلا مل کبھو نہ دھوئے ॥

ہاؤ میلا مل کبھو نہ دھوئے۔
یو گناہکار مخلوق ہیٹکلہ دا کٹافات نہ شی مینخل کیدی۔

ہر کا نام کویٹ پاپ پھوئے ॥

ہر کا نام کویٹ پاپ پھوئے۔
(مگر) د واہ گرو نوم پہ ملیونونو گناہونہ لہ مینخہ وری۔

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

ایسا نام چپہو من رنگ۔
ای زما زره! د گورو داسی نوم په مینه یاد کری

نانک پاਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

نانک پائیئے سادھ کے سنگ۔
انانیک! د گورو نوم یوازی د سنتانو پہ ملگرتیا کی ترلاسه کیڑی۔

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

جہ مارگ کے گنے جاہی نہ کوسا۔
د لاری (د ژوند) لعنت نشی شمیرل کیدی،

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਹਾ ਸੰਗਿ ਤੇਸਾ ॥

ہر کا نام اُپا سنگ توسا۔
بیا بہ د گورو نوم ستاسو سرہ یو قیمتی سرمایہ وی۔

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

جہ پیدائی مہا اندھ گُبارا۔
لارہ تورہ دہ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ہر کا نام سنگ اُجیارا۔
دلته د گورو نوم بہ لہ تا سرہ خراغ وی

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੇ ਨ ਸਿਢਾਨੁ ॥

جہا پنٹھ تیرا کو نہ سنجانو۔
پہ کومہ لارہ چي تہ نہ پوہیڑی

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥

ہر کا نام تہ نال پچھانو۔
ہلتہ بہ د گورو نوم درتہ معلوم وی۔

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

جہ مہا بھئیاں تپت بہو گھام۔
چیری چي سخت تودوخہ او شدید لمر وی

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਉਪਰਿ ਛਾਮ ॥

تہ ہر کے نام کی تم اُپر چھام۔
ہلتہ د گورو نوم بہ تاسو سیوری کوی۔

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥

جہا تریکھا من تجھ اکرکھے۔

ای انسان! چرتہ چپی (د شتمنی) حرص تا رابنکتہ کوی،

॥ ४ ॥ **ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ**

نانک پائئے سادھ کے سنگ۔
ہلتہ ای نانک! دا د ہری پر میثور پہ نوم امرت باران کوی۔

॥ **ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ**

تہ نانک ہر ہر امرت برکھے۔
د واہ گورو نوم د پیروانو لپارہ د عمل ویر توکی دی۔

॥ **ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁਮੁ**

بہگت جنا کی برتن نام۔
د واہ گورو نوم د سنتانو زرونو تہ خوبنی او اطمینان راوری۔

॥ **ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ**

سنت جنا کے من بسرام۔
د واہ گورو نوم د ہغہ د عبادت کونکی ملا تر دی۔

॥ **ਹਰਿ ਕੈ ਨامਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ**

ہر کا نام داس کی اوٹ۔
پہ ملیونونو انسانانو د واہ گورو لہ نوم خخہ گتہ پور تہ کری۔

॥ **ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ**

ہر کے نام اڈھرے جن کوٹ۔
سنتان شپہ او ورخ د ہری ستاینہ کوی۔

॥ **ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ**

ہر جس کرت سنت دین رات۔
سنتان د ہری پار میثور نوم د خپل درمل پہ توگہ کاروی۔

॥ **ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ**

ہر ہر اکھڑ سادھ کمات۔
د واہ گورو نوم د واہ گورو د خدمتگار خزانہ دہ۔

॥ **ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ**

ہر جن کے ہر نام نہان۔
واہ گورو ہغہ تہ دا مرستہ ورکری دہ۔

॥ **ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ**

پاربرہم جن کینو دان۔
د ہغہ زہ او بدن د گرو پہ مینہ کی بوب دی۔

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

من تن رنگ رتے رنگ ایکے۔

ای نانک! د دی غلامانو فطرت علم دی۔

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

نانک جن کے برت بیبکے۔

یوازی د خبنتن نوم د بندہ د نجات لامل دی۔

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

پر کا نام جن کو مُکت جُگت۔

د خبنتن د بندہ خوارہ هغه نوم دی چي هغه راضي کوي۔

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

پر کے نام جن کو تریپت بھُگت۔

د خبنتن نوم د هغه د بندہ بنسکلا او خوبنی ده۔

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

پر کا نام جن کا روپ رنگ۔

د خدای نوم یادول هیخکله یو کس ته هیخ تکلیف نه رسوي۔

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

پر نام جپت کب پڑائی نہ بھنگ۔

د خدای نوم د هغه بندہ لپاره عزت او جلال دی۔

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

پر کا نام جن کی ودیائے۔

د خبنتن په نوم د هغه بندہ په نری کی عزت تر لاسه کوي۔

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

پر کے نام جن صوبه پائی۔

د خبنتن نوم د بندہ گانو لپاره د مرستی او د کورنی د دویدی او روزي وسیله ده۔

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

پر کا نام جن کو بھوگ جوگ۔

د خبنتن نوم یادول هغه ته هیخ غم او تکلیف نه رسوي۔

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

پر نام جپت کچھ نہیں بیوگ۔

د خدای بندہ د هغه د نوم په خدمت کی بوخت دی۔

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

جن راتا پر نام کی سیوا۔

ای نانک! (خدمتگار تل) د خبنتن او گرو پرمیشور عبادت کوي۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ਨਾਨਕ ਪੂਜੇ ਭਰ ਭਰ ਦਿਓ।

ਦ ਹਰਿ ਪਰਮਿਸ਼ਰ ਨੋਮ ਦ ਏਫਿਦਮਨਦ ਲਿਪਾਰੇ ਦ ਸ਼ਟਮਨੀ ਖ਼ਜਾਨੇ ਦੇ.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਭਰ ਭਰ ਜਨ ਕੇ ਮਾਲ ਕਹਿੰਨਾ.

ਦ ਹਰਿ ਪੇ ਨੋਮ ਸ਼ਟਮਨੀ ਖ਼ਬੰਨਨ ਪਖਿਲੇ ਖਿਲ ਬਨਦੇ ਤੇ ਵਰਕਰਿ ਦੇ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ਭਰ ਧਨ ਜਨ ਕੋ ਆਪ ਪਰਭੇ ਦਿਨਾ.

ਦ ਹਰਿ ਪਰਮਿਸ਼ਰ ਨੋਮ ਦ ਹੇਘੇ ਦ ਏਫਿਦਤ ਕੋ ਸਰਚਿਨੇ ਦੇ.

ਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਭਰ ਭਰ ਜਨ ਕੇ ਓਟ ਸਨੀ.

ਦ ਹਰਿ ਘੁਆਕ ਪਰਤੇ, ਬਨਦੇ ਭਲ ਘੁਆਕ ਨੇ ਪਿਝਨੀ.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ਭਰ ਪਰਤਾਪ ਜਨ ਓਰ ਨੇ ਜਾਨੀ.

ਦ ਟੋਕਰ ਪੇ ਖ਼ਿਰ, ਦ ਖ਼ਬੰਨਨ ਬਨਦੇ ਦ ਹਰਿ ਪੇ ਯਾਦ ਕੀ ਭੋਖਤ ਵੀ.

ਮੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

ਓਟ ਪੋਟ ਜਨ ਭਰ ਰਸ ਰਾਤੇ.

ਪੇ ਯੋਯੋਤੋਬ ਸਮਾਧੀ ਕੀ ਬਨਖ ਸ਼ੋਯ, ਹੇਘੇ ਦ ਨੋਮ ਪੇ ਖ਼ੋਰੋ ਕੀ ਸਸਤ ਪਾਤੀ ਕੀਰੀ.

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

ਸਨ ਸਮਾਧ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ.

ਏਫਾਦਤ ਕੋ ਵਨਕੀ ਦ ਵਰਖੀ ਅਤੇ ਸਾਏਦੇ ਦ ਹਰਿ ਪਰਮਿਸ਼ਰ ਨੋਮ ਯਾਦੀ.

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ਅੱਠ ਪੇਰ ਜਨ ਭਰ ਜੀ.

ਦ ਹਰਿ ਏਫਾਦਤ ਪੇ ਨਰੀ ਕੀ ਸ਼ਹੋਰ ਕੀਰੀ, ਪੇਟ ਨੇ ਦੀ.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ਭਰ ਕਾ ਭੇਗਤ ਪਰਗਟ ਨਹੀ ਚਹੀ.

ਦ ਖ਼ਬੰਨਨ ਏਫਾਦਤ ਡੀਰੀ ਖ਼ਲਕੋ ਤੇ ਨਜਾਤ ਵਰਕੋ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੧॥

ਭਰ ਕੀ ਭੇਗਤ ਮੁਕਤ ਭੋ ਕਰੇ.

ਏ ਨਾਨਕ! ਖ਼ੋਮਰੇ ਖ਼ਲਕ ਦ ਮਏਫਾਦਨੋ ਪੇ ਮਲਕਰਤੀਆ ਕੀ ਦ ਕਾਨਾਤ ਲੇ ਖ਼ਚੇ ਤੀਰੀਰੀ?

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਨਗ ਕੀਤੇ ਤਰੇ.

ਦ ਹਰਿ ਨੋਮ ਦ ਨਜਾਤ ਵਨੇ ਦੇ.

ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਪਾਰਜਾਤ ਆਹ ਫਰ ਕੋ ਨਾਮ-

ਦ ਫਰਿ ਪਰਮਿਸ਼ਰ ਨੋਮ ਸਤਾਇਨੇ ਦ ਟੋਲੋ ਮਸ਼ਿਬੋਨੋਨੋ ਈਲਾਜ ਦੀ.

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਕਾਮਧੇਨ ਫਰ ਫਰ ਗਨ ਗਾਮ-

ਦ ਫਰਿ ਡਕਰ ਗੁਰੇ ਦੀ.

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ਸਭ ਤੇ ਈਲਮ ਫਰ ਕੀ ਕਥਾ-

ਦ ਈਲਾਜ ਦੀ ਨੋਮ ਫੇ ਆਰਿਧੋ ਸੁਰੇ ਦਰਦੋਨੇ ਆ ਦਰਦੋਨੇ ਲੇ ਮਨੁੱਖੇ ਈ.

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

ਨਾਮ ਸਨਤ ਦਰਦ ਡਕੁ ਲਥਾ-

ਦ ਨੋਮ ਈਲਮ ਦ ਆਲਿਆਆ ਫੇ ਤੁਰੇ ਕੀ ਦੀ.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਨਤ ਰਦ ਸਨਾਏ-

ਦ ਆਲਿਆਆ ਦ ਈਲਾਜ ਫੇ ਤੁਰਲਾਸੇ ਕੋਲੋ ਸੁਰੇ، ਟੋਲ ਗਨਾਹੋਨੇ ਲੇ ਮਨੁੱਖੇ ਈ.

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸਨਤ ਪੁਰਤਾਪ ਡੋਰਤ ਸਭੇ ਨਸਾਏ-

ਦ ਆਲਿਆਆ ਮਲਕੁਰੁਨੀਆ ਆਭੀ ਦ ਕਸਮਤ ਫੇ ਆਸੁਥੇ ਤੁਰਲਾਸੇ ਕੀਰੀ.

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ॥

ਸਨਤ ਕਾ ਸਨਗ ਡਫੇਹਾਗੀ ਪਾਠੀਏ-

ਨੋਮ ਦ ਆਲਿਆਆ ਫੇ ਈਲਮ ਕੀ ਆਦ ਸੁਭੀ

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਆਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਸਨਤ ਕੀ ਸੀਆ ਨਾਮ ਡੇਹੀਠੀਏ-

ਦ ਆਹ ਗੁਰੋ ਨੋਮ ਸੁਰੇ ਫਰ ਆਫਰ ਠਸ਼ਥੇ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੨॥੮॥

ਨਾਮ ਠਲ ਕਛੁ ਆਰ ਨੇ ਫੋਠੀਏ-

ਆਭੀ ਨਾਨਕ! ਆਭੀਆ ਆਭੀਆ ਮਲਕੁਰੁ ਨੋਮ ਤੁਰਲਾਸੇ ਕੀ.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕ

ਸਲੋਕਾ

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥

ਫੇਠ ਸਾਸਤੁਰ ਫੇਠ ਸਮੁਰੁਤੀ ਡੀਕੁਏ ਸੁਰ ਡੇਠੁਲ-

ਡੀਰੀ ਸਢੀਫੀ ਆ ਡੀਰੀ ਆਡਨੁਠੋਨੇ ਆ ਲੀਡਲੀ ਆ ਟੋਲ ਆਭੀ (ਫੇਠ) ਪਲੁਠੀ ਡੀ.

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ-

(ਮੱਗਰ) ਦਾ ਵਾਹੁਨੇ ਨਸ਼ੀ ਕੋਲੀ ਦ ਗਰੋ ਨੋਮ ਸਰੇ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੀ. ਐ ਨਾਨਕ! ਦ ਹਰੀ ਪਰਮਿਸ਼ੁਰ ਨੋਮ ਬੀ ਅਰਜਨੁਤੇ ਦੀ.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹاپدی

اسٹاپدی

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭੇ ਧਿਆਨ-

ਡਕਰ ਮਜਾਹਦੇ, ਟੋਲ ਈਲੋਮ ਆ ਮਰਾਫਿਤ،

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

ਕਹਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਮਰਤ ਕਹਿਆਂ-

ਸ਼ਿਪਰਮ: ਦ ਸਚਿਫੋ ਆ ਯਾਦਨੋ ਦ ਕਨਾਬਨੋ ਟਫਵਿਲ،

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧੂਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਿਆ-

ਦ ਯੋਗਾ ਸਿਲੇ ਆ ਦ ਮਝੇਬੀ ਮਰਾਸਮੋ ਟਰਸਰੇ ਕੋਲ،

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ-

ਹਰ ਖੇ ਪਰਿਪਰਦੇ ਆ ਪੇ ਖੁਨਗਲ ਕੀ ਗਰੁਖਿਪਲ،

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

ਅਨਕ ਪਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹਿਤ ਜਿਨਾ-

ਫਿਰੀ ਫੋਲੋਨੇ ਹੁਠੇ ਕਰੀ،

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹਿਤ ਰਿਨਾ-

ਸਢਕੇ, ਖਿਰਾਤ, ਕੋਰਨੀ ਈਬਾਦਤ ਆ ਤਿਆਤ ਮਸਰਫ،

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ-

ਦ ਬਨ ਟੋਠੀ ਟੋਠੀ ਕੋਲ ਆ ਪੇ ਆਰ ਕੀ ਸੋਖੋਲ،

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹਿਤ ਬਹਾਤੀ-

ਦ ਰੋਝੀ ਦ ਮਖੁਠਫੋ ਫੋਲੋਨੋ ਆ ਅਕਾਮੋ ਮਰਾਏ ਕੋਲ

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ-

ਮੱਗਰ ਦਾ ਟੋਲ ਦ ਰਾਮ ਦ ਨੋਮ ਈਬਾਦਤ ਕੋਲੋ ਸਰੇ ਬਰਾਬਰ ਨਦੀ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਜਪਿਐ ਏਕ ਬਾਰ -

ਐ ਨਾਨਕ! ਡਾ ਨੋਮ ਯੋਝਾਯ ਯੋ ਖੁਲ ਡ ਗੁਰੋ ਡੇ ਡਨਾਹ ਕਯੋ ਲੋਸਟਲ ਕਯੋ ਸ਼ਯੋ.

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ਨਾਉ ਕਹੰਡੁ ਡਰੁਠਮੀ ਫਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ -

ਹੁਤੀ ਕਹੇ ਯੋ ਖੁਕ ਡ ਖੁਮਕਯੋ ਨਹੋ ਡਰੁ ਖੋ ਠੇ ਸਫਰੁ ਡਕਰਯੋ، ਡ ਆਉਰਡਯੋ ਮੋਡਯੋ ਲੁਡਰੇ ਠੋਨੁ ਡਕੋ (ਆਉਰੁ ਠੋਨੁ)

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

ਮਹਾ ਆੁਸ ਠੀਝਰ ਠੀਵੋ -

ਹੇਘੇ ਡੀਰ ਮੁਠਮਿਨ ਆ ਮੁਠਾਝ ਕਯੋ

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

ਅਗਨ ਮਾਹੀ ਹੋਮੁਟ ਡਰਾਨ -

ਖੁਲ ਡਨ ਡੇ ਆਉ ਕਯੋ ਡਰੀਰੁਡੇ

ਕਨਿਕ ਅਸੂ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ਕਨਕ ਆਸੂ ਡੀਵਾਰ ਡਹੋਮ ਡਾਨ

ਹੇਘੇ ਡਾਯੁ ਡਰੇ ਝਰ، ਆਸੋਨੇ ਆ ਖੁਮਕੇ ਡੇ ਖੀਰਾਟ ਕਯੋ ਡਰਕਰਯੋ.

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ਨੀਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਡੇਹੁ ਆਸਨ -

ਹੇਘੇ ਡਾਯੁ ਡ ਕੋਲਮੋ ਹਰਕੁਠੋਨੇ (ਡ ਯੋਗਾ ਡੇ ਸ਼ਕਲ ਕਯੋ ਨਾਸਟ ਯੋ) ਆ ਡੀਰੀ ਯੋਗਾ ਡੋਸੁਠੋਨੇ ਡਕਰਯੋ،

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ਜੀਨ ਮਾਰਗ ਸਨਜਮ ਅਟ ਸਾਧਨ -

ਡੋਯ ਡਾਯੁ ਡ ਜਨੁਠੀਠਾਨੋ ਲਾਰੇ ਠੇਢੀਡ ਕਯੋ ਆ ਸ਼ਕੁਟ ਕਾਰੋਨੇ ਆ ਮਡਾਰੁਝੇ ਡਕਰਯੋ.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ -

ਅਝਾਰੇ ਰਾਕਰਯੋ ਢੀ ਖੁਲ ਡਨ ਡੇ ਕੋਢਨੀਠੋ ਠੋਠੋ ਡੋਠੀਸ਼ੀ،

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਠਾਊ ਡੇਹੀ ਹੋਮਨੀ ਮੀਲ ਨੇ ਝਾਵੈ -

ਹੁਤੀ ਡ ਹੇਘੇ ਗਰੂਰ ਡਾਯ ਠੇ ਨੇ ਰਸੀਰਯੋ.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ -

ਡ ਡੁਡਾਯ ਡ ਨੋਮ ਸਰੇ ਡਰਾਡਰ ਹੀਖੁ ਸ਼ੀ ਨਸ਼ੁਠੇ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਜਪੁਟ ਗੁਟਿ ਡਾਹਿ -

ਐ ਨਾਨਕ! ਡ ਗੂਰੂ ਲੇ ਲਾਰਯੋ ਡ ਡੁਡਾਯ ਡ ਨੋਮ ਡੇ ਡੀਲੂ ਸਰੇ، ਯੋ ਖੁਕ ਡਰੀਠਾ ਠਰਲਾਸੇ ਕੋਯੋ.

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

من کامنا تیرتھ دیہ چھٹائے۔

خُینی خلک غواری چي په زیارت کی خپل ژوند قربانی کړي

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

غرب گمان نہ من تے ہٹائے

خو (لا هم) د انسان غرور له عقل نہ لري نہ دی.

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

سوچ کرے دنس ار رات۔

حتی کہ سری شپہ او ورخ پاک وي.

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

من کی میل نہ تن تے جات۔

مگر د روح نجاست له بدن خُخه نہ خي.

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

اس دیہی کو بہت سادھنا کرے۔

ایا یو سری په خپل بدن کی د خُان کنترول تمرین کوي،

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

من تے کبھو نہ بکھیਆ ترئے۔

بیا هم د شتمنی ناوره ناروغي د هغه روح نہ پریردي.

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

جل دھوے بہت دیہ انیت۔

حتی کہ یو سری دا مری بدن خُو خُله په اوبو پاک کړي.

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

سڈھ کہاں ہوئے کاچی بهیت۔

نو حتی (دا د بدن په خیر) خام دیوال په کوم خُای کی پاک کیدی شي؟

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ ॥

من ہر کے نام کی مہما اوچ۔

ای زما زرہ! د هري نوم عظمت خورا لور دی.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥

نانک نام ادھرے پتیت بہت موچ۔

ای نانک! دپر گناہگاران د (رب) په نوم ژ غورل شوي دي.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥

بہت سیانپ جم کا بھاؤ بیاپے۔

د زیاتی هوبنیاری له امله د مرگ ویرہ انسان ته رابنکته کوي.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

انک جتن کرتار سن نادھراپے۔
هر خموره کوبنسن وکری، حرص له منخه نه خي.

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

بھیک انیک اگن نہیں بجھائے۔
پیری مذہبی لباسونہ (د حرص) اور نہ مروی.

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

کوٹ اپاودارگے ہ نہیں سجھائے۔
حتی د (دا دول) ملیونونو سکیمونو سره هم یو سری د رب په دربار کی نشي ژ غورلی.

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥

چھوٹس ناپیں اوبہ پئیال۔
که دوی جنت یا دوزخ ته لار شي، دوی نه ژ غورل کیري.

ਮੇਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

موی بیاپہ مائیا جال۔
هغه خلک چي د حرص له امله د مال په جال کی راگیر دي.

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥

اور کرتوت سگلی جم دانئے۔
بمراج انسان ته د هغه د نورو ټولو اعمالو سزا ورکوي

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

گوند بھجن ببتل نہیں مانئے۔
(مگر) واه گورو د عبادت پرتہ د مرگ په اړه يو څه پروا نه کوي.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

پر کا نام جپت دکھ جاے۔
د څښتن تعالی د نوم په ویلو سره هر ډول غمونه له منخه خي.

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

نانک بولئے سہج سیھائے۔
نانک! دا هغه څه دي چي طبعي مزاج وايي.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੇ ਮਾਰੈ ॥

چار پدارت جے کو ماگئے۔
که یو سری څلور شيان ولري: درم، ارته، کار، آزادي؛ ته لیواله اوسئ.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਰੈ ॥

ساده جنا کی سیوا لاگئے۔
نو هغه باید د اولیاوو په خدمت کی بنکيل شي.

ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਸਾਡੇ ਹਸਨਗ ਜਾ ਕਾ ਮੱਟੀ ਅੰਮਾਨ
ਹੇਗੇ ਗੁਰੇ (ਲੂਰ) ਗਨਲ ਕੀਰੀ.

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਅੱਸ ਕੂ ਜੂ ਜਾਨੀ ਨੀਜਾ
ਹੇਗੇ ਸੁਰੀ ਚੀ ਰੂਹ ਚੀ ਡ ਹਰ ਚਾ ਡ ਪੰਨੂ ਖਾਉਰੀ ਸ਼ੀ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

ਸੂ ਓ ਗਨੀ ਅਸਬ ਟੀ ਓ ਚਾ
ਹੇਗੇ ਪੇ ਹਰ ਤੁਰੇ ਕੀ ਡ ਹਰੀ ਪੁਰਮਿਸ਼ੁਰ ਨੂਮ ਵੀਨੀ.

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥

ਅ ਕਾ ਮਨ ਹੂਐ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ.
ਠੂਕ ਚੀ ਲੇ ਤੁਰੇ ਠੁਠੇ ਬਦੀ ਲੁਰੀ ਕੂਰੀ

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸਿ੍ਰਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

ਹਰ ਹਰ ਨੂਮ ਟੀਨਗ ਚੀਨਾ.
ਹੇਗੇ ਟੂਲੇ ਨੁਰੀ ਖੀਲ ਡੂਸਟ ਗਨੀ.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਮਨ ਅੱਪਨੀ ਡੀਰੀ ਬਦ ਮਿਟਾਨੇ.
ਅੀ ਨਾਨਕ! ਹੇਗੇ ਸੁਰੀ ਚੀ ਖੂਬੀਨੀ ਓ ਗਮ ਓ ਸ਼ਾਨ ਗਨੀ

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥

ਪੀਕੇ ਡ ਸਗਲ ਸੁਰੀਸਟ ਸਾਠੇ
ਹੇਗੇ ਡ ਗਨਾ ਓ ਨੀਕੀ ਠੁਠੇ ਪਾਕ ਪਾਟੀ ਕੀਰੀ.

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

ਸੂ ਠੁ ਡੂ ਠ ਜਾਨ ਸਮਦਾਰ ਸੁਟੀਨਾ
ਅੀ ਨਾਟ! ਸੁਨਾ ਨੂਮ ਡ ਗੁਰੀਬਾਨੂ ਲੀਪਾਰੇ ਸ਼ੁਟਮਨੀ ਡੇ.

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੰਨ ਨੇ ਲੀਪਾ.
ਸੁਨਾਸੂ ਨੂਮ ਡ ਬੀ ਵੁਲੂ ਲੀਪਾਰੇ ਮਲਾਟੁਰ ਡੀ.

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ਨੁਰਦਹਨ ਕਾ ਓ ਡਿਨੀਰੂ ਨਾਓ
ਅੀ ਰੇਬੇ! ਸੀਕਾਓ ਓ ਵੀਪਾਰ ਡੀ.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

ਨੁਟਹਾਓ ਕਾਓ ਨਾਓਟੀਰਾ ਠਹਾਓ.
ਹੇਗੇ ਡ ਟੂਲੂ ਤੂਨੁਡੀਓ ਮੂਜੂਡਾਓ ਵੁਰਕੂਨਕੀ ਡੀ.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ਨਿਮਾਨੀ ਕਾ ਪ੍ਰਬ ਤਿਰੀ ਮਾਨ

ਐ ਦ ਨਰੀ ਖੰਬੰਨੇ! ਤਾਸੁ ਹਰ ਖੇ ਪਖਿਲੇ ਕੂਐ ਓ ਪੇ ਰੋਹਨੋ ਸਰੇ ਪੀ ਕੂਐ

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਸਗਲ ਗੱਠੇ ਕਾ ਓ ਡਿਓ ਹੋ ਡਾਨ.

ਨੋ ਲੋਪੇ ਨਰੀ ਗਿਬ ਡੇ.

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

ਕਰਨ ਕਾਰੋ ਅਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ.

ਐ ਮਾਲਕੇ! ਤਾਸੁ ਖਿਲ ਸਰੇ ਅ ਓ ਡੋ ਡਿਓ ਪਿਓ ਨੀ

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ॥

ਸਗਲ ਗੱਠੇ ਕੀ ਅਨਰਜਾਮੀ.

ਐ ਰੇ! ਤਾਸੁ ਪਖਿਲੇ ਰਨਗ ਸੁਓ ਪਾਸਟ.

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ਅਪਨੀ ਗੱਠੇ ਮੱਠੇ ਜਾਨਹੋ ਅਪੀ.

ਐ ਗੁਰੇ! ਪਾਓ ਤਾਸੁ ਕੋਲੀ ਸੁਐ ਖਿਲ ਖਾਨ ਟੇਰੀਫ ਕਰੀ.

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥

ਅਪਨੀ ਸਨਗ ਅਪ ਪ੍ਰੇ ਰਾਤੀ

ਐ ਨਾਨਕ! ਡਲ ਖੁਕ ਸਟਾ ਅਤਮ ਡੇ ਪਿਓ ਨੀ

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

ਅਮੇਰੀ ਅਸਟ ਅਮੀ ਹੁਐ.

ਡ ਡੋਲੋ ਮਡੇ ਡੋਨੋ ਖੁ ਡੇ ਲੂਐ ਹੇ ਡੇ ਡੀ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ਨਾਨਕ ਅਰੁ ਨੇ ਜਾਨਸ ਕੂਐ.

ਡ ਗੁਰੋ ਨੋਮ ਪਾਡੋਲ ਅ ਡੀਕ ਅਮਲੋ ਨੇ ਕੋਲ.

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਸਰਬ ਡੇਰਮ ਮੀ ਸਰੀਸਟ ਡੇਰਮ.

ਅਰੁ ਡੋਲੋ ਗੁਰੇ ਡੀਨੀ ਅਮਲ ਡੀ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

ਹਰ ਕੋ ਨੋਮ ਡਿਪ ਨਰਮਲ ਕਾਰਮ.

ਪੇ ਡੇਨੇ ਸਚੀਟ ਕੀ ਪੇ ਪਾਤੀ ਕੀਡੋ ਸਰੇ ਡ ਜੇਹਲਟ ਕੀਰ ਅਮਿਨੁ ਡੀ.

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਡਲਾ ॥

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮੀ ਅਤਮ ਕ੍ਰਿਆ.

ਡਾ ਡ ਡੋਲੋ ਹੁ ਡੋ ਗੁਰੇ ਹੁ ਡੇ ਡੇ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

سادہ سنگدرمت مال ہریا۔

پہ زہہ کی د ہری نوم تل یاد ساتھ۔

سگال باانی مہی اَمیہُ باانی ॥

سگل ادم می ادمیہالہ۔

د تولو غرونو پہ منخ کی، امرت غر ہغہ دی

ہر کوی جیسو جیہو جیہو سدا۔

د گورو عظمت واورئ او پہ خپلہ ژبہ یی وویاست۔

سگال باان تے اوتہ اوتہ باان ॥

سگل باانی می امرت باانی۔

ای نانک! ہغہ خای تر تولو غورہ خای دی

نانک جیہو جیہو سون رسن بخانی۔

پہ ہغہ کی د خدای نوم اوسیری۔

سلوک ॥

سلوک

شلوکا

نیرگونیآر ایاہنیا سہ پُہ سدا سمالی ॥

نرگنیار یعنیا سو پرہہ سدا سمال۔

ای بی عقلہ او بی عقلہ! دا استاد تل یاد ساتھ۔

جیہو کویا تیسو چیہی رخی نانک نیرہی نالی ॥ ۹ ॥

نانک جہکت وسای ہر نوم۔

ای نانک! ہغہ خوک چہ تاسو پیدا کری، ستاسو پہ زہہ کی اوسیری، یوازی ہغہ گرو بہ ستاسو ملائیر
وکری۔

اسٹاپدی ॥

اسٹاپدی

اسٹاپدی۔

رہیہا کوی گون چیت پرانی ॥

رمیا کے گون چیت پرانی

ای مردار مخلوقہ! د ہر اریخیز رام صفات بیان کری

کون مولا تے کون دیستانی ॥

کون مولتے کوندارستانی۔

ستاسو اصل ڇه دي او تاسو ڇه ڊول بنڪاري؟

جیننی تُو ساجی سوارِ سِیگارِیا ॥

جنتون ساج سوار سیگاریا.

هغه ڇا ڇي ته ڀي پيدا ڪري، بنايست او عزتمن ڀي،

گارِبا اِگارِبا مِهي جِنِهي اُڀارِيا ॥

گرب اگن مي جني اوباريا

ڇا ڇي تا د رحمت په اور ڪي ساتلي دي

بَارِ بِيَوِستَه تُوڇي پِيَارِ ڊُوڊَه ॥

بار بيويسته توڇي پيار ڊوڊه.

په ماشومتوب ڪي ڇا شيدي ڇٽلي

ڄاڇي تاته په ڄوانِي ڪي رِزق، خُونِي او عَقْلِ دِرِڪِري ॥

بر جوڀنبين سوخ سوڊه

ڇا ڇي تاته په ڄوانِي ڪي رِزق، خُونِي او عَقْلِ دِرِڪِري.

بِريڙِي ڄاڇِي اُڀارِيا سَاڪِ سَئِن ॥

برڙي بهڙيا اوپر ساڪ سين

او ڇوڪ، ڪله ڇي تاسو زور شي، تاسو به خيلوان او ملگري ولري

مُخِي اِپِيَا اُو بَئِڻِ ڪِڙِي دَئِن ॥

مے اپياو بيٺ ڪاو دين

د ناستي په وخت ڪي خواره په خوله ڪي اچول - ستاسو د خدمت لپاره ورڪرل شوي.

اِيهِ نِرِگُنِ گُونِ ڪِڇِهو نِه بُوڙِه ॥

اڀه نرگون گون ڪچهو نه بوڙه

دا ناشڪره سري د احسانونو قدر نه ڪوي.

بِخاشِ لِيهِو تَاو نَانِڪِ سِيڄِه ॥۹॥

بخاش ليهو تاو نانڪ سيجه

د نانڪ وينا دا ده ڇي اي گوره! يوازي ڪه تاسو هغه ويني هغه ڙ غورل ڪيدي شي.

جِيهِ پُورِ اِڇِي ڀَرِ اُڀارِيا مُخِي بَسارِيا ॥

جه پرساد دهر اوپر سوخ بسه

اي مخلوقاتو! د هغه په فضل سره تاسو په ځمڪه ڪي خوشحاله ڙوند ڪوي

سَاتِ بَهْرَاتِ مِيَتِ بِنْتِه سَنِڪِ هَسِه ॥

سات بهرات ميت بنته سنگ هسه.

او د خپل زوي، ورور، ملگري او ميرمني سره خندا او لوبي ڪوي،

جِيهِ پُورِ اِڇِي ڀِيَوِهي سِيَتَلِ جَلَا ॥

جه پرساد پيو هوه سيٽل جلا.

د چا په فضل هغه سرې اوبه څښي

سुखदायी पदनु पावकु अमुला ॥

کوان مولتے کوندارستانی
او تا راحتہ هوا او قیمتي اور موندلی دی،

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

پیکه د سگل سریسټ ساخنه
د هغه په فضل تاسو ټول خوندونه تر لاسه کوئ.

सगल समग्री सँगि साधि बसा ॥

سوخ دایی پون پاوک امله
او د ټولو شیانو سره چې تاسو ژوند کوئ،

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥

جه پرساد بوگپه سبه رسا
چا چې تاته لاس، پښي، غوړونه، سترگي او ژبه درکړي دي،

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

سگل سمگري سنگ سات بسا
(اي مخلوقه!) ته دا گرو هېروي او له نورو سره مينه کوي.

ਐਸੇ ਦੇਖ ਮੁੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥

دیني هسهټ پاؤ کرن نیتړ رسنه.
دا ډول عیبونه په ناپوه احمقانو کي موندل کيږي.

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੨॥

تيسه تياگ اوار سنگ رچنا
د نانک وينا ده چې اي ربه! د هغوی ځانونه وسائئ.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ایسی دوخ مورہ اندہ بیاپے.
پاراتما چې د پیل څخه تر پای پوري (له زیږون څخه تر مرگ پوري) د ټولو ساتونکی دی.

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

نانک کاډ ليهو پر به آپے.
يو ناپوه سرى د هغې سره مينه نه کوي.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

آد انت جو راکهنهار.
د چا په خدمت کي هغه نهه خزاني تر لاسه کوي

ਤਾ ਸਿਉ ਮੁੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

تس سڀو پريت نه ڪري گوار.
يو احمق مخلوق دا په زره ڪي نه نڀلوي.

ڄي ٿاڪور سدا سدا رچور ॥

جا ڪي سڀوا نونڊ پاوي
هغه رب ڇي ٿل نڀري دي

تا ڪو اڻڀا ڄاڻت ڏور ॥

تا سڀو موره من نه لاوي
جاهل مخلوق ڀي لري گني.

ڄا ڪي ٿرل پاڻي ڌرڄاڻ ماڻ ॥

جو تهاڪور سدا حضور
د ڇا عبادت د رب په دربار ڪي عزت تر لاسه ڪوي.

تيسره ڀيساره ڀرڄاڻ اڃاڻ ॥

تا ڪا اڻه ڄاڻت دور.
يو ناپوه او ناپوه سڀي دا گورو هڀروي.

سدا سدا اڃا ڀولنهار ॥

جا ڪي ٿل پاوي درگه من
وڙونڪي مخلوقات ٿل هڀر وي.

نانڪ راڀنهار اڃاڻ ॥ ۳ ॥

تيسه ڀيساره مگڙ اڃاڻ
اڀ نانڪ! يوازي اڀدي واہ گرو ساتونڪي دي.

رڄاڻ تيسره ڪوڙي سڀي رڄي ॥

سدا سدا اه بهولنهار.
د نوم او جوهر پرڀنودلو سره سڀي د دولت په خزانه ڪي خوشحاله دي.

ساڄو ڀرڄاڻ سڀي مڄي ॥

نانڪ راڀنهار اڃاڻ.
هغه د حقيقت ڄڻه د وتلو اڃاڻه په دروغ سره خوشحاله دي.

ڄي ڀرڄاڻ سڀي اڃاڻ ڪري ماڻي ॥

رتن تياگ ڪاودي سنگ رڄي.
د نري هغه شيان ڇي هغه پرڀريدي، هغه دايمي گني.

ڄي ڀرڄاڻ سڀي ڀرڄاڻ ۲ ॥

ساڄو ڀرڄاڻ سنگ مڄي.
هغه گوري ڇي هغه ڄڻه ڇي بايد لري راشي.

ڀرڄاڻ ڄاڻ تيسره ڪا سڀي ڪري ॥

جو چهذا سو استهر كر منى.
د چا لپاره چي هغه پريږدي، هغه درد لري.

سڙيگا سڙاڙي تيسو پڙهڙي ॥

چهڊ جا-ي تس كا سرم كڙي
هغه مرسته كوونكي (رب) پريږدي، چي تل ورسره وي.

چڙدن لاپو اوتارڙي ڀوڙي ॥ گارڀڀ پڙيڙي ڀسڀڀ سڙيگا ڙوڙي ॥

سنگ سهائي تس پڙيڙي
هغه د صندل د لرگيو شونڊي پاڪوي. خر يوازي د جلوه په څير.

اڙيځ ڪڙي مڙي پڙيڙي ڀڙيڙي ڀڙيڙي ॥

چندن لپ اٿاري دھو-ي. گڙدھب پڙيڙي بهسم سنگ هو-ي
يو سڙي په تياره څاه كي غورځيدلي دي.

نڙيځ ڪڙي لاپو پڙيڙي ڀڙيڙي ॥ ۸ ॥

انڊه ڪوپ مي پڙيڙي بڪرال
د نانك دعا دا ده چي اي د رحمت سيند، گورو! ته يي له تيارې څاه څخه راوويستل.

ڪڙيڙيڙي پڙيڙي ڪي مانس ڙيڙي ॥

نانك ڪڙي لپهو پڙيڙي دنال
طبيعت انسان دي خو عملونه حيواني دي.

لاپو پڙيڙي ڪڙي ډيڙي ڙيڙي ॥

ڪرتوت پيسو كي مانس جات.
انسان شپه او ورځ د خلکو په مخ كي ننداري ته دوام وركوي.

ڀڙيڙي ڀڙيڙي اڙيځ مڙي مانس ॥

لوڪ پڙيڙي دن رات
په ظاهري توگه (په بدن كي) هغه مذهبي جامي اغوندي، مگر په باطن كي هغه د شتمني بڼه لري.

ډيڙيڙي نڙيځ ڪڙي ډيڙي مانس ॥

باڙيڙي بهيڪه انتر مل مانس
هغه هرڅومره چي و غواڙي پڙيڙي، مگر هغه نشي ڪولي خپل اصلي ماهيت پڙيڙي ڪري.

ڀڙيڙي ډيڙيڙي ډيڙيڙي ډيڙيڙي ॥

چهڙيڙي نڙيځ ڪڙي چهڙيڙي
هغه د پوهيدو، مراقبت او غسل ڪولو بڻڪارندوي ڪوي.

اڙيځ ڀڙيڙي لاپو سڙيڙي ॥

باڙيڙي گيان دهيان اسنان.
مگر د حرص سپي په خپل ځان فشار راوڙي

اڙيځ ڀڙيڙي ڀڙيڙي ډيڙيڙي ډيڙيڙي ॥

انتر بیاپے لوب سوآن

پہ زره کی پی د حرص اور دی او پہ ظاہر کی پی پرہیزگاری او بی پروایی نیولی ده.

گالیاں پاہر کیمے ترے اباہ ॥

انتر اگن باہر تن سوآہ

ہغہ خنگہ کولای شی چی پہ غارہ کی د شہوت دہری سرہ لہ ژور سمندر خخہ تیر شی؟

جا کئے اترتیر بسمے پڑو آہاپی ॥

گل پتھر کیسے تری اٹھاہ

ای نانک! د چا پہ زره کی گرو پخپلہ ژوند کوی.

نانک تے جنن سہاسی سہاسی ॥ ۴ ॥

جا کے انتر بسے پر ب آپ.

دا بول سری پہ اسانی سرہ د خنبتن سرہ اریکہ تر لاسہ کوی.

سُنی اہیا کیمے مارگہ پاہے ॥

نانک تے جان سہج سمات

یو روند سری خنگہ کولای شی یوازی پہ اوریدو خپلہ لارہ ومومی؟

کرو گاہی لےہو اترتیر نیبہاہے ॥

سن اندہ کیسے مارگہ پاوی.

لاس بی ونیسی (تر خو) تر اخرہ پوری مینہ وکری

کراہا بھارتی بھڑے ڈورا ॥

کر گہ لیہو اوڑ نہاوی.

کانہ سری خنگہ پوہیدای شی؟

ننسی کھیائے تری سہاسی ڈورا ॥

کہا بوجہارت بوجھے دورا.

کلہ چی مور شپہ وایو، ہغہ ورخ معنی لری.

کراہا بھارتی گاہے گاہے ॥

نس کہیئے تاو سمجھے بھورا.

یو گونگ سری خنگہ سندری کولی شی؟

جنن کراہے تری بھارتی گاہے ॥

کہا بسنپد گاہے گونگ.

حتی کہ ہغہ ہخہ وکری، غر بی مات شی.

کراہا بھارتی پربھارت پربھارت ॥

جتن کری تاو بھی سور بھنگ.

خنگہ کولای شو چی د غرہ پہ لور روان شی؟

نہی ہوتے گاہے گاہے ॥

کہ پنگل پریت پر بھون۔
دا ممکنہ نہ دہ چہ ہغہ ہلتہ لار شی۔

کرتار کرتا مہ دینو بہنڈی کرے ॥

نہی ہوت اوہا اس گوان
ای نانک! ای مہربانہ! ای ہونبیار عالمہ! (دا) عاجز بندہ دا دعا کوی

نانک تومری کیرپا ترے ॥ ۱۶ ॥

کرتار کرنا مئی دین بینتی کری
دا یوازی ستاسو پہ فضل دی چہ تخلیق کولی شی د کائنات لہ بحر خخہ تیر شی۔

سنگ سہاٹی سہ آتے ن چیت ॥

نانک تیری کرپا تری
ہغہ ستر ذات چہ د مخلوق ملگری او مرستندوی دی، ہغہ پہ خیل ذہن کی نہ یادوی۔

نہ بھراہی تا سیتو پھی ॥

سنگ سہاٹی سو آوی نہ چیت
بلکی لہ ہغہ چا سرہ مینہ کوی، چہ دبنمن بی وی۔

بھراہی کہ گریہ بھرتی ہم ॥

جو بیرائی تا سیو پریت
ہغہ د بالو (ریت) پہ کور کی اوسیری۔

انکد کھل مایاہی رینگ رمتے ॥

بلوا کے گرہ بہتر بسی
ہغہ د لوکس لوبو او د شتمنیو رنگونو خخہ خوند اخلی (خوشی)۔

دیکھ کر مائے مہر پھی ॥

اند کیل مائیا رنگ رسی۔
ہغہ دا حلقی پہ زہ کی قوی باور گنی۔

کال ن آتے مڑے چیت ॥

دریر کری منیے پریت۔
خو احمق سری پہ زہ کی (مرگ) نہ یادوی۔

بہر بہرہ کام کھپ مہ ॥

کال نہ آوی موری چیت۔
دبنمنی، مخالفت، شہوت، غوسہ، حرص،

پھٹ بیکار مہا لہ پھ ॥

بیر بروڈھ کام کروڈھ موہ
د دروغ، گناہ، لالچ او خیانت خخہ

ایہاہو جراتی بہرانے کھی جنم ॥

جھوٹ بکار مہا لوب دھروہ۔
انسان د ژوند ډیری دوری په چالونو تیری کری دي

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥

ایاهو جگت بهیانے کئے جنم
د نانک غوبنتنه دا ده چي اي ربه! د خپل رحمت چادر په اغوستلو سره د کائناتو له سمندر څخه مخلوقات
وژ غوره.

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

نانک راکه ليهو آپن کر کرم
(اي خدايه) ته زموږ رب يي او موږ تاته دعا کوو.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

تو تهاکور تم په ارداس
دا روح او بدن ټول ستا دي.

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

جيو پند سبه تيري راس
تاسو زموږ مور او پلار ياست او موږ ستاسو ماشومان يو.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥

تم مات پتا ہم بارک تيرے
ستاسو په مهرباني کي ډيري خوښي دي.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

تمري کرپا مه سوکھ غنيرے.
اي ربه! هيڅوک ستاسو پای نه پوهيږي.

ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

کوي نه جانے تمرا انت.
نو لوی څښتن دی.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

سگل سمگري تمري ستر دھاری.
ټوله نري ستا په تار کي اوبدل شوي ده.

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

تم تے هوئے سو آگياکاري.
هر څه چي له تا څخه پيدا شوي دي، هغه ستا د امر وړونکي دي.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

تمري گت مت تم ہی جانی.
يوازي تاسو خپل سرعت او حد پيژنئ

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੮॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ
ای نانک! ستا بنده تل له تا قربان وي.

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک
شلوکا

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੇਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

دینهار پرہ چھوڈ کی لاگے آن سواے.
د مہربان رب نہ علاوہ مخلوقات پہ نورو لذتونو بوخت دي، خو

ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ کہو نہ سیجھی بن ناوے پت جاے.
ای نانک! دا ډول مخلوق هیڅکلہ بریالی نہ شی څکھ چي د څښتن له نوم پرته عزت او وقار نشته.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

استپدی
اشتاپدي.

ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

دس بستو لے پاچھے پاوی
انسان لس شیان (له گرو څخه) اخلي او بیرته بي اخلي.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੇਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

ایک بست کارن بکھوت گواوی.
(مگر) د یو شی لپاره هغه خپل ایمان له لاسه ورکوي.

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

ایک بھی نہ دے دس بھی ہر لے.
کہ څښتن یو شی هم نہ ورکوي او لس بي هم اخلي

ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

تاو موربا کہو کہا کری.
نو ته ووايه چي دا احمق څه کولی شي؟

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

جس تهاکور سیو ناہی چارا
د چا په مخ کي هیڅ ځواک حرکت نشي کولی

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

تا کو کیجی سد نمسکارا.
یو څوک باید تل د هغه په وړاندي سجده وکړي.

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

جا كى من لاگا پر به ميٹھا.
د چا زرہ چي رب ته گران وي

ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਫੁਠਾ ॥

سرب سوکھ تاهو من ووتھا.
تولي خوینى د هغه په زرہ كى اوسيري.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

جس جن اپنا حکم منائيا.
اي نانک! هغه سري چي خداى د هغه حکم پوره کوي

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

سرب تهوک نانک تن پائيا.
د نرى تول شيان د هغه له خوا موندل شوي دي.

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

اگنت ساہو اپنى دے راس
بدايه خبنتن روحونو ته بي شميره شتمني (شيان) وركوي.

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

كهات پيت برتئ اند الاس
مخلوقات په خوینى او خوینى سره خوري، خبني او مصرفوي.

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

اپنى امان كچه بهر ساہو لےئ
كه د غني خبنتن له خپل فضل خخه يو خه وباسي.

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥

اگيانى من روس كرى.
نو يو ناپوه سري په زرہ كى غوسه كوي.

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥

اپنى پر تيت آپ ہى كهوئے
په دي توگه هغه په خپل خان باور له لاسه وركوي.

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ਼੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

بهر اس كا بسواس نہ ہوئے.
خبنتن بيا په هغه باور نه كوي.

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

جس كى بست تس اگئ راکهئ.
بايد د هغه چا په مخ كى (په خوینى سره) كپنودل شي چي مالک يي وي

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

پرہ کی آگیا منئی ماتھئی
او د خبنتن حکم ورتہ د منلو وړ دی.

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

اس تے چوگن کرئ نہال.
خبنتن ہغہ د پخوا پہ پرتلہ خُلو ر خُله پیر شکر کوی.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

نانک صاحب سدا دئال.
ای نانک! واہ گورو تل مہربانہ وی.

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

انک بہات مائیا کے ہیت. سرپر ہوت جان انیت.
د شتمنی جالونہ ډول ډول دی، مگر پہ پای کی دا ټول تباہ کوونکی وگنئی

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

برکھ کی چھائیا سیو رنگ لاوے.
یو سری د ونی سیوری خوبسوی. (مگر)

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

اوه بنسئ اوہ من پچھٹاوے.
کلہ چي ہغہ مړ شي، ہغہ پہ زړہ کی توبہ کوی.

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

جو دیسئ سو چالنهار
بنسکارہ دنیا موقتہ دہ

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

لپت رہیو تہ اندہ اندہار
یوہ ناپوہہ دا دنیا خپلہ کری دہ.

ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

بتاؤ سیو جو لاوے نہہ
ہر ہغہ سری چي د مسافر سرہ مینہ لری

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

تا کو ہاتھ نہ آوے کہہ
پہ پای کی، ہیخ شی د ہغہ لاس تہ نہ راخی.

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

من ہر کے نام کی پریت سخ دئی.
ای زما زړہ! د خبنتن د نوم سرہ مینہ راحتہ دہ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ਕਰ ਕਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪ ਲੈ ਲੈ ਲਾਈ.

ਐ ਨਾਨਕ! ਪੇ ਡੇ ਟੋਗੇ ਗੁਰੂ ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਹੇਗੇ ਈ ਖੋਬਨوي له حان سره نبلوي.

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਮੁਠਿਆ ਤਨ ਡਹਨ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ

ਡਾ ਡਨ, ਮਾਲ ਓ ਕੁਰਨੀ ਟੋਲ ਡਰੋਗ ਡੀ.

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਮੁਠਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ.

ਗਰੂਰ, ਡਰੁਵ ਓ ਮਾਲ ਹਮ ਡਰੋਗ ਡੀ.

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਮੁਠਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਡਹਨ ਮਾਲ

ਡੋਲਟ, ਡੁਆਨੀ, ਮਾਲ ਓ ਸੁਟਮਨੀ ਟੋਲ ਸੁਰਾਬੋਨੇ ਡੀ.

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਮੁਠਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾਲ

ਲਾਲਚ ਓ ਸੁਖੁਟੇ ਗੁਰੁਸੇ ਟੋਲ ਅਨੁਸਾਨ ਡੀ.

ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

ਮੁਠਿਆ ਰਥੁ ਹਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤ੍ਰਾ

ਬਨਾਸੁਟੇ ਗਾਡੀ, ਹਾਟੀਆਨ, ਅਸੁਨੇ ਓ ਗੁਰੁ ਲੀਬਾਸੁਨੇ ਟੋਲ ਫਾਸੁਕ ਡੀ.

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

ਮੁਠਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ

ਡ ਸੁਟਮਨੀ ਡ ਰਾਟੋਲੋਲੂ ਮੀਨੇ, ਚੀ ਸੁਰੀ ਡਨੁਡੀ, ਹਮ ਡਰੋਗ ਡੀ.

ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਮੁਠਿਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ

ਡੀਆਨਟ, ਡਨੀਆਈ ਡੁਆਖੁਰੀ ਓ ਗੁਰੂ ਹਮ ਮੁਕੁਟੀ ਡੀ.

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਮੁਠਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ

ਪੇ ਡੁਪਲ ਡਾਨ ਫੁਡੁ ਕੋਲ ਡਰੋਗ ਡੀ.

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

ਅਸੁਠਰੁ ਡਹਗੁਟ ਸਾਡੁ ਕੀ ਸੁਰਨ

ਡ ਗੁਰੂ ਂਬਾਡਟ ਓ ਡ ਸੁਨੁਟਾਨੁ ਪਨਾਹ ਡਾਡਮਨੇ ਡੇ.

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਡੁਪ ਡੁਪ ਡੀਓ ਡੁ ਕੇ ਡੁਰਨ

ਐ ਨਾਨਕ! ਡੀਓ ਡ ਡੁਡੀ ਪੇ ਪਨੋ ਕੀ ਡੁਸੁਕੁਟੇ ਕੀਡੋ ਸੁਰੇ ਮੁਖੁਕੁ ਵਾਕੁਈ ਡੁਨੁਡ ਕੁਈ.

ਮਿਥਿਆ ਸੂਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

ਮੁੱਠਿਆ ਸਰੋਨ ਪਰ ਨੰਦਾ ਸੁਣੈ.
ਦ انسان غورونه درواغ دي چي د نورو بدی اوري.

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਮੁੱਠਿਆ ਬਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਭਰੈ.
هغه لاسونه هم درواغ دي چي د نورو خُخه پيسي غلا كوي.

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

ਮੁੱਠਿਆ ਨਿੰਤ੍ਰ ਪਿਕਹਿ ਪਰ ਤ੍ਰੇ ਰੂਪਾਦ.
هغه سترگی دروغ دي چي د يوي عجيبی بنُخي بنكلا ويني

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਮੁੱਠਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ.
هغه ژبه چي له خوړو او نورو خوندونو خُخه اخستل کېږي هم دروغ دي.

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

ਮੁੱਠਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਠਹਾਓ.
هغه پيني درواغجنی دي، چي د نورو په زیان رسوي.

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਮੁੱਠਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਓ.
هغه نفس هم درواغجن دی چي د بل د مال په نيت خرابوي.

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

ਮੁੱਠਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ.
هغه بدن دروغ دی چي بنه کار نه كوي.

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਮੁੱਠਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ.
دا پوزه بي گتي ده، د جسمي خوندونو بوی كوي.

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ.
پرتنه له دي چي پوه شي هر عضو مړ دی.

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ.
اي نانك! هغه بدن بريالی دی، چي د هري پر ميشور نوم يادوي.

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ.
د ضعيف انسان ژوند بي گتي دی.

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥

بیرتھا نام بنا تن اندھ

هغه څنگه له حقيقت پرته پاک کیدی شي؟

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

مکھ آوت تا کئی درگندھ

د ناپوه سړي بدن د هغه د نوم له امله بي گټي دي. (ځکه)

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧਿ ॥

بن سمرن دن رين برتھا بهائے

د دوی خوله بد بوی کوي.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

میگھ بنا جیو کھیتی جائے

ورځي او شپي د رب له يادولو پرته بي گټي تيريري.

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

گوید بهجن بن برتھے سبھ کام

لکه د باران پرته فصل له منځه ځي.

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥

جیو کرپن کے نرارت دام

تول هغه کار چي د گویند د سندرو لخوا ترسره کیري بي گټي دي.

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

دهن دهن تے جن جه گھٹ بسیو پر ناو

لکه د بخیل مال بي ارزبنته دی.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

نانک تا کئی بل بل جائو

هغه څوک ډېر بختور دی چې په زړه کي يي د څښتن نوم اوسپري.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

رابت اوڑ کچھ اوڑ کماوت

اي نانک! زه پر هغوی قربان يم.

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

من نہیں پریت مکھ گندھ لاوت

سړی یو څه وایی او بل څه کوی.

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

جاننهار پرېهو پرېين

د هغه په زړه کي (د خدای لپاره) مینه نشته، مگر هغه په خوله بي ځايه خبري کوي.

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥

ਬਾਪਰ ਬੇਇੱਕ ਨੇ ਕਾਬੂ ਬਹਿਨ

ਹੇਗੇ ਰਬ ਚੀ ਪੇ ਹਰ ਖੇ ਪੋਹਿਰੀ ਢਿਰ ਹੋਬਨਿਅਰ ਦੀ

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥

ਓੜ ਅਧਿਸੀ ਆਪ ਨੇ ਕਰੀ

(ਹਿਠਕਲੇ) ਦ ਚਾਲੇ ਝਾਹਰੇ ਰਾਝੀ ਨੇ ਓ.

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ਓਤ ਜਾਓਤ ਜਨਮੀ ਮਰੀ.

ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਨੂਰੋ ਤੇ ਬਨੀ ਖਬਰੀ ਕੂਓ ਓ ਪਛਲੇ ਦ ਹੇਗੇ ਪਿਰੂਓ ਨੇ ਕੂਓ

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਜਸ ਕੁਏ ਅਨਰ ਬਸੀ ਨਰਨਕਾਰ.

ਹੇਗੇ (ਦਨੀਆ ਤੇ) ਰਾਝੀ ਓ ਝੋਨਦ ਕੂਓ ਓ ਮਰ ਕੀਰੀ.

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਜਸ ਕੀ ਸੀਕਹੇ ਤਰੀ ਸਨਸਾਰ.

ਦ ਹੇਗੇ ਸਰੀ ਪੇ ਝਰੇ ਕੀ ਚੀ ਦ ਸ਼ਕਲ ਓ ਸ਼ਕਲ ਖੁਛੇ ਪਾਕ ਓ ਖੁਬਨਨ ਓਸੀਰੀ

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਜੋ ਤਮ ਬਹਾਨੇ ਤਨ ਪਰਬੇ ਜਾਨਾ.

ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਤਬਲਿਗ ਸਰੇ ਟੋਲੇ ਨਰੀ (ਦ ਆਫਤਨੋ ਖੁਛੇ) ਝ ਗੋਰਲ ਕੀਰੀ.

ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ॥

ਨਾਨਕ ਓਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਤਾ.

ਓ ਰਬੇ! ਓਝਾਝੀ ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਟਾਸੋ ਤੇ ਬਨੇ ਬਨਕਾਰੀ ਟਾਸੋ ਪੀਝਨੀ.

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥

ਕਰੂ ਬਿਨੀ ਪਾਰਬਰਿਮ ਸਿਏ ਜਾਨੀ

ਓ ਨਾਨਕ! ਝੇ ਦ ਟਾਸੀ ਬਨਦਗਾਨੋ ਪੀਬੀ ਬਨਕਲੋਮ.

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪੇ ਮਨੀ

ਝੇ ਦ ਟੀ ਪਾਰਬਰਾਹਮਾ ਪੇ ਓਰਾਨਦੀ ਟਾਕਾ ਕੋਮ, ਠੁਕ ਚੀ ਪੇ ਹਰਠੇ ਪੋਹਿਰੀ.

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

ਬਾਪਰ ਬੇਇੱਕ ਨੇ ਕਾਬੂ ਬਹਿਨ

ਹੇਗੇ ਪਛਲੇ ਖਿਲ ਮਛਲੋਕਾਤੋ ਨੇ ਓਤ ਓਰਕੂਓ.

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪ ਕਰਤ ਨੀਬੀਰਾ

ਪੇ ਟੀ ਟੋਗੇ ਗਰੋ ਪਛਲੇ ਅਨਝਾਝੀ ਕੂਓ (ਦ ਮਛਲੋਕ ਦ ਓਮਲੋਨੋ ਸਰੇ ਸਮ).

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

ਕਸੇ ਦੂਰ ਜਾਨਾਵਤ ਕਸੇ ਬਝਾਵਤ ਨੇਰਾ

ਯੋ ਤੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਵਰਕੋਯੋ ਚੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਮੋਰ ਤੇ ਨੇਰਦੀ ਯੋ ਆਹਿਸਾਸ ਕੋਯੋ ਚੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਲੇਰੀ ਯੋ.

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਆਪੋ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਾਹਿ

ਦ ਠੋਲੋ ਹੋਠੋ ਆਹਿ ਆਹਿ ਆਹਿ ਪੋਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਯੋ.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ਸਭੇ ਕਛੇ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਾਹਿ.

(ਖੁਕੇ) ਹੇਠੇ ਦ ਆਨਸਾਨ ਦ ਤੇਰੇ ਪੇ ਹਾਲਤ ਬਨੇ ਪੋਹਿਰੀ.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

ਜਿਸੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੇ ਲਏ ਲੜ ਲਾਏ.

ਹੇਠੇ ਹੇਠੇ ਲੇ ਆਨੇ ਸਰੇ ਵੇਰੀ, ਕੁਮ ਚੀ ਹੇਠੇ ਖੋਬਨੀ

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ.

ਖੋਬਨੀ ਪੇ ਠੋਲੋ ਆਯੋਨੋ ਕੀ ਸਿਧੀ ਲੇਰੀ.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ਸੋ ਸਿਧੀ ਕਰੇ ਜਿਸੇ ਕਰੇ ਕਰੀ

ਹੇਠੇ ਠੋਕ ਚੀ ਗੁਰੂ ਰਹਿ ਪੇਰੀ ਵੇਰੀ ਦ ਹੇਠੇ ਖਾਦਮ ਯੋ.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੯॥੫॥

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ.

ਐ ਨਾਨਕ! ਹੇਰੇ ਸ਼ਿਧੀ ਦ ਹੇਰੀ ਯਾਦੋਲੋ ਤੇ ਦੁਆਮ ਵੇਰੀ.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕ

ਸਲੋਕਾ

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਏ ਅਹਿਮੀ

ਐ ਗੁਰੂ! ਤੇਰੇ ਸ਼ਹੀਦੀ, ਕ੍ਰੋਧ, ਚਰਚ ਆਹਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਖਤਮ ਸ਼ੀ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੇ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੁਰੂ

ਤੇਰੇ ਸਤਾ ਪਨਾਹ ਤੇਰੇ ਆਗੀ ਯੋ. ਐ ਗੁਰੂ ਯੋ! ਪੇ ਮਾ ਮੇਰਾਨੇ ਆਸੇ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਅਸਟਪਦੀ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਚੇਹਿਣੀ ਅਮਰਿ ਕੇਹੀ

(ਐ ਮੁਲੁਕੇ!) ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਫੁਲੁ ਸਰੇ ਤਾਸੁ ਸੁਪਾਰਿਸ ਚੋਲੇ ਖੁਨਦੁਰ ਖੁਆਰੇ ਖੁਰੀ.

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ

ਦਾ ਖੁਨਿਨਿ ਪੇ ਖਿਲੁ ਤਰੇ ਕੀ ਯਾਦੁ ਸਾਠੇ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਸੁਗੰਧਤੁ ਤਨਿ ਲਾਏ

ਦ ਚਾ ਪੇ ਫੁਲੁ ਤਾਸੁ ਖਿਲੁ ਬਨੁ ਖੁਸ਼ਬੂ

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ

ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਏਬਾਦਤੁ ਕੁਲੁ ਸਰੇ ਬੇ ਤਾਸੁ ਨਿਜਾਤੁ ਤਰਲਾਸੇ ਕਰੀ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਬਸੇ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ

ਦ ਚਾ ਪੇ ਫੁਲੁ ਤਾਸੁ ਪੇ ਗਾਨੁ ਕੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੇ ਯਾਸਤੁ,

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ

ਤਲੁ ਪੇ ਤਰੇ ਕੀ ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਆਰੇ ਫਿਕਰੁ ਕਰੀ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਿਰੁ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗਰੇ ਸੁਖ ਬਸਨਾ

ਦ ਚਾ ਪੇ ਫੁਲੁ ਸਰੇ ਤਾਸੁ ਪੇ ਖਿਲੁ ਕੁਰ ਕੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੇ ਯਾਸਤੁ

ਆਠ ਪਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

ਆਠ ਪਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ

ਪੇ ਖਿਲੇ ਤੁਬੇ ਯੇ ਨਿਕਰੁ ਕਰੀ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ

ਐ ਨਾਨਕ! ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਫੁਲੁ ਸਰੇ ਰੰਗੁਨੇ, ਖੁਨਦੁਰ ਖੁਆਰੇ ਆ ਸ਼ਿਅਨੁ ਤਰਲਾਸੇ ਕੀਰੀ,

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨੁ ਜੋਗ ॥੧॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਰੰਗੁ ਰਸੁ ਭੋਗੁ

ਯੋ ਖੁਕੁ ਬਾਇਦੁ ਤਲੁ ਦਿ ਗੁਰੋ ਯਾਦੁਨੇ ਕਰੀ ਚੀ ਦਿ ਯਾਦੁਲੋ ਵਰੁ ਦਿ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟੁ ਪਟੰਬਰੁ ਹਢਾਵਹਿ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਪਾਟੁ ਪਟੰਬਰੁ ਹਢਾਵਹਿ

د چا په فضل سره تاسو د ورېښمو جامي اغوستي،

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

تسه تياغ کت اور لېهاوېه.

ولي دي په هېرولو سره په نورو کي نشه يي؟

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥

جه پرساد سکھ سے ج سوئجئے.

د هغه په فضل تاسو په آرام بستر کي خوب کوئ.

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

من آٹھ پھر تا کا جس گاوېجئے.

اي زما زره! دا رب بايد هر وخت ستاينه وشي.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੇਉ ਮਾਨੈ ॥

جه پرساد تجھ سبھ کوؤ مانئ

د هغه په مهرباني سره هر سري ستا عزت کوي.

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

مکھ تا کوؤ جس رسن بکھانئ.

تل د خپلي خولي او ژبي سره د هغه ستاينه وکړئ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

خي پرساد ته راهته دهرم

د چا په فضل ستا دين پاتي کپري

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

من سدا دھيائي کيول پاربرهم

اي زما زره! نو تل دا پاربرهما په ياد ولرئ.

ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

پاربه جي جپت درگه مان پاواهي

د خدای په عبادت کولو سره به د هغه په دربار کي خای ترلاسه کړي.

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

نانک پت سیتي گھر جاوه

اي نانک! په دي توگه به تاسو په عزت سره خپل کور (آخرت) ته خئ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

خي پرساد آروگ کنچن ديهي

اي زره! د چا په فضل تا د سرو زرو په شان ښکلي بدن ترلاسه کړی دی

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

لیو لاوه نس رام سنیھی
د دی محبوب رام خخه خان خلاص کری.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

خِي پرساد تیرا اولا راہت
د چا پہ فضل ستا پردہ پاتی دہ

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

من سخ پاواہی ہر ہر جس کہت
د دی رب پہ ثنا ویلو سرہ بہ خوشحالی ترلاسه شی.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥

جی پرساد تیری سگل چیدر دھکی
د ہغہ پہ فضل ستاسو تول گناہونہ پت دی.

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥

من سرني پر تهاکور پررب تا کئی
ای زرہ! ہغہ رب تہ پناہ یورہ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

خِي پرساد تجھ کو نہ پہچوچئی
د ہغہ پہ فضل ہیخوک ستا برابر نہ دی،

ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚੈ ॥

من ساس ساس سمر هو پررب اوچے
ای زما زرہ! پہ خپل تنفس سرہ لوی خبنتن یاد کری.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥

خِي پرساد پائی درالب دیہ
د چا پہ فضل تا د انسان نادر بدن ترلاسه کر

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

نانک تا کی بھگت کرنی
ای نانک! د دی خبنتن عبادت وکری.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

جی پرساد آبکھان پہریچئی
د چا پہ فضل گانی اغوستل کیری،

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

من نس سميرت کيو الاس کيجئی.
ای زرہ! ولی پہ عبادت کی سستی کیری؟

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਰੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

جي پرساد اسو حسط اسواری.
د چا په فضل تاسو په اسونو او هاتيو سپاره ياست،

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

من تس پرې کئو نه بساری.
اي زړه! دا استاد هيڅکله مه هيروي.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

جي پرساد باگ ملخ ډهنه.
د هغه په فضل د کروندې، ځمکې او شتمنۍ ترلاسه شوي.

ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

راکھ پروئے پرېه اپنے منا.
دا گرو په خپل ذهن کې وساتئ.
ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥
جي ته ري من بانټ بناي.
اي زړه! هر هغه څه چې گرو تاسو پيدا کړي دي،

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

جي ته ري من بانټ بناي.
دا بايد هر وخت د ناستې په وخت کې ذکر شي.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

اوتھ بيٽه ساد تسه ډيايي.
اي نانک! د دي ناڅرگند رب په اړه فکر وکړئ.

ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

تسه ډيايي جو ايک الخي.
هغه به په دنيا او آخرت کې ستا حفاظت وکړي.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ابها اوها نانک ته رخي.
د هغه په فضل سره تاسو لوی خيرات ورکوي

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

جه پرساد کرهي بن بهو دان.
اي زړه! دا بايد په اتو بجو مراقبت وشي.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

من آت پرې کر تس کا ډيان.
د هغه په فضل سره تاسو ديني او دنياوي اعمال ترسره کوي،

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੋ ਆਰ ਬਿਘਾਰੀ
ਬਾਇਦ ਦਾ ਰਬ ਪੇ ਹਰੇ ਸਾਹ ਕੀ ਯਾਦ ਕਰੋ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ਤਸ ਪ੍ਰਿਥੇ ਕਾਊ ਸਾਸ ਸਾਸ ਚਿਤਾਰੀ
ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਫੁਲ ਸਨਾ ਬਨਕਲੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀ

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੀਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ
ਦਾ ਬੀ ਮੁੱਲੇ ਰਬ ਦੀ ਠਲ ਯਾਦ ਓ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ਸੋ ਪ੍ਰਿਥੇ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਆਨੁਪੁ

ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਰਹਿਮ ਸਰੇ ਤਾ ਤੇ ਤਰ ਠੋਲੋ ਲੋਰ (ਅਨਸਾਨੀ) ਠਬਿਏਤ ਤਰਲਾਸੇ ਸੁਓ ਦੀ،

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੀਰੇ ਨੀਕੀ ਜਾਤ
ਠਲ ਦ ਦੀ ਖੁੰਬਨ ਪੇ ਆਰੇ ਸੁੰਧੇ ਆ ਓਰੁ ਫਕਰ ਓਕਰੀ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ਸੋ ਪ੍ਰਿਥੇ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤ
ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਫੁਲ ਸਨਾ ਸੁੰਦਰ ਦੁਆਮ ਲਰੀ،

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਰੈ ॥੫॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੀਰੇ ਪੁੰਠ ਰਹੈ
ਆ ਨਾਨਕ! ਦ ਗੁਰੋ ਪੇ ਫੁਲ ਸਰੇ ਦ ਹੇਗੇ ਏਝਮਤ ਬਿਠਾ ਕਰੀ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਾਨਕ ਜਸ ਕਹੈ
ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਰਹਿਮ ਸਰੇ ਤਾਸੋ ਪੇ ਖੁੰਠੋ ਗੁਰੋਨੋ ਖਬਰੀ ਆਰੀ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁੰਦਰ ਕਰਨ ਨਾਦ
ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਰਹਿਮ ਸਰੇ ਓ ਖੁੰਠੋ ਪੇ ਤਰੇ ਪੁਰੀ ਖਿਰਾਨੁਠਿਐ ਓ ਗੁਰੀ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪੀਕੇ ਬਸਮਾਦ
ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਰਹਿਮ ਸਰੇ ਪੇ ਤੁੰਠੇ ਖੁੰਠੋ ਖਬਰੀ ਕੁਓ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਠੋਲੇ ਅਮਰ ਰਸਨਾ

د هغه په فضل سره يو څوک د زيرون له پيل څخه آرام ژوند کوي.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

جه پرساد سکه سہجے بسنا

د هغه په رحم سره ستاسو لاسونه حرکت کوي او کار کوي.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

جه پرساد ہست کر چلے.

د هغه په رحمت سره ستاسو ټول کارونه بشپړ شوي.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

جه پرساد سمپورن فاله.

د هغه په رحمت سره تاسو ژ غورل شوي ياست

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

جه پرساد پر م گت پاواهی

د هغه په رحمت سره به تاسو په اسانۍ سره په خوښۍ کې جذب شئ،

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

جه پرساد سکه سہج سماوی

داسې رب پرېږده، ولې د بل چا په لټه کې یې؟

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

ایسا پر به تیاگ اوار کٹ لاگهو

ای نانک! د گرو په فضل سره، خپل زړه گرو ته بيدار کړئ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

گور پرساد نانک من جاگهو

د چا په فضل هغه په نړۍ کې مشهور شو

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਮੁਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

جه پرساد تون پرگت سنسار

دا رب هيڅکله له زړه څخه مه هيروی.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥

تس پر به کاؤ مول نه منہ بسار

د چا په فضل ستا جلال جوړ شوی دی،

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

جه پرساد تیرا پرتاپ

ای زما ناپوه زړه! نو د هغه عبادت ته دوام ورکړئ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

رے من مور تو تا کاؤ جاپ
د هغه په رحمت سره ستا ټول کارونه سرته رسيري،

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੁਰੇ ॥

جه پرساد تیرے کارج پورے
تل يي په زره کي وسائے

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

تسه جان من سدا حضورے

د هغه په رحمت سره تاسو حقیقت تر لاسه کوی،

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

جه پرساد تون پاواهی سچ
اي زما زره! نو له هغه سره مينه وکړی.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

رے من میرے تون تا سیو راج
د چا په فضل سره هر څه کار کوي

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੧॥

جه پرساد سب کی گت بوئے
اي ناک! د دي څښتن د نوم يوه راس بايد وويل شي.

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੇ ਨਾਉ ॥

نانک جاپ جيئي جب سوئے
ورته عبادت کونکي د گورو نوم اخلي، چې هغه يي د يادولو اجازه ورکوي.

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

آپ جپائے جيئي سو ناؤ
يوازي هغه د گورو ستاينه کوي چې هغه خان ته اجازه ورکوي چې ستاينه وکړي.

ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸਾਸੁ ॥

آپ گوائے سو هر گن گاؤ
د رب په فضل سره رنا ده.

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

پر به کړپا تے بوئے پرگاس
د څښتن په فضل، زره د کمل په څير خلاص دی.

ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

پر بهو ديا تے کمل بگاس
کله چې رب راضي شي، هغه راخي او د انسان په زره کي اوسيري.

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥

پرہہ سپرسن بسے من سوئے
د خبستن پہ رحمت سرہ د انسان عقل کامل کیری.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

پرہہ دیا تے مت اعتم ہوئے
ای رہہ! تولى خزانی ستا پہ رحمت کی دي.

ਆਪਹੁ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਆ ॥

سرب ندھان پرہہ تیری مئیا.
یو خوک پخپله ہیخ شی نہ ترلاسه کوي.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

آپھو کچھو نہ کنھو لئیا.
ای هري پر میثور! چرتہ چي تاسو مخلوقات وکري، هلته یي وکري.

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਹਾਥ ॥੬॥੮॥

نانک ان کنی کچھو نہ ہاتھ.
ای نانک! دا مخلوقات ہیخ نہ لري.

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک
شلوکا

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

اگم آگادھ پاربرہم سوئے.
هغه بي شکله رب د فکر او ابدی خخه بهر دی.

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

جو جو کہئے سو مکتا ہوئے
خوک چي د هغه نوم یاد کري هغه به وژ غورل شي.

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

سن میتا نانک بنونتا.
نانک دعا کوي: ای زما ملگریہ! پہ غور سرہ واورئ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

سادھ جنا کی اچرج کتھا
د سادو کیسه خورا بی ساري ده.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی.
اشتاپدی.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੇਤ ॥

ਸਾਧ ਕੰਨੈ ਸੰਗ ਮਕਹ ਆਜਲ ਹੋਤ.
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਸਰੇ, ਮਖ ਰੋਬਾਨੇ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਮਲ ਸਗਲੀ ਖੋਤ.
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਸਰੇ ਠੋਲ ਸ਼ਰੋਨੇ ਲੇ ਮਿਨ੍ਹੇ ਠੋਲ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੰਨੈ ਸੰਗ ਮਠਾਨੈ ਅਭਿਮਾਨ.
ਗਰੋਰ ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਲੇ ਮਨ੍ਹੇ ਠੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੰਨੈ ਸੰਗ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨ.
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਸਰੇ ਯੋ ਠੋਕ ਖੋਲ ਪੋਹੇ ਪੈਦਾ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ਸਾਧ ਕੰਨੈ ਸੰਗ ਬਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ.
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਸਚਨੇ ਕੀ, ਠੰਬਨਨ ਨਰੋਦੀ ਬਨਕਾਰੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੇਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਸਿਧ ਹੋਤ ਨੀਰਾ
ਠੋਲੀ ਸ਼ਖਰੀ ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਸ਼ਰਕਤ ਲਖਾ ਠੀ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੰਨੈ ਸੰਗ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨ
ਨੋਮੋਨੇ ਆ ਗਾਨੀ ਦ ਸਾਦੋ ਸਰੇ ਦ ਮਲਗਰਤਿਆ ਲੇ ਲਾਰੀ ਠਰਲਾਸੇ ਕੀਰੀ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੰਨੈ ਸੰਗ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨ
ਦ ਸਾਦੋ ਪੇ ਸਚਨੇ ਕੀ ਯੋ ਠੋਕ ਯੋਝੀ ਦ ਯੋ ਵਾਹ ਗਰੋ ਲਪਾਰੇ ਹਠੇ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਕੋਮ ਮਖਲੋਕ ਕੋਲੀ ਸ਼ੀ ਦ ਸਾਦੋ ਏਝਮਤ ਠੀਠਾ ਕੀਰੀ?

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ
ਏ ਨਾਨਕ! ਦ ਸਾਦੋ ਜਲਾਲ ਦ ਠੰਬਨਨ ਜਲਾਲ ਸਰੇ ਯੋਝਾਏ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਰੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ਸਾਧ ਕੰਨੈ ਸੰਗ ਅਰੋਚਰੁ ਮਿਲੈ.
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਸਚਨੇ ਕੀ ਨਾਠਰਗੰਦ ਗਰੋ ਮੋਨਲ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

ਸਾਧ ਕੰਨੇ ਸਨਗ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ.
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਕੀ ਤਲ ਖੋਸ਼ਹਾਲੇ ਓ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ਸਾਧ ਕੰਨੇ ਸਨਗ ਓਪੀ ਬਸ ਪੰਚਾ.
ਪੰਚੇ ਢਬੰਮਨ (ਹਸ, ਗੋਸੇ, ਹਰਸ, ਗਰੂਰ) ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਦ ਸ਼ਰਕਤ ਲਖਾ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਅਮਰਤ ਰਸ ਭੇਂਚਾ.
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਕੀ ਓ ਖੋਕ ਦ ਅਮਰਤ ਨੋਮ ਸਖੇ ਖੋਨਦ ਅਖਲੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਭੋਨੇ ਸਭੇ ਕੀ ਰੇਨ
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਸਰੇ, ਓ ਖੋਕ ਦ ਟੋਲੋ ਖਾਓਰੀ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

ਸਾਧ ਕੰਨੇ ਸਨਗ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ
ਦ ਸਾਦੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਕੀ, ਖੀਰੀ ਅਤਰੀ ਖੋਨਦੋਰ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਨੇ ਕਠੋਨ ਢਹਾਓਨੇ
ਢਹਨ ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਕੀ ਹੀਖ ਖਾਓ ਟੇ ਨੇ ਖੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਅਸਥਿਤ ਮਨ ਧਾਓਨੇ.
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਸਰੇ ਤਰੇ ਠਬਾਤ ਟਰਲਾਸੇ ਕੋਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

ਸਾਧ ਕੰਨੇ ਸਨਗ ਮਠਿਆ ਟੇ ਭੇਨ.
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਸਥਿਤ ਕੀ ਲੇ ਮਾਲ ਖੋਖੇ ਖਲਾਸੀਰੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਸੰਨ ॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੇ ਸੀਰਸਨ.

ਓ ਨਾਨਕ! ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਸਥਿਤ ਕੀ ਪਾਠੀ ਕੀਡਲ ਰਬ ਰਾਠੀ ਕੋਰੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਢਸ਼ਮਨ ਸਭੇ ਮੀਤ
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਕੀ ਟੋਲ ਢਬੰਮਨ ਮਲਗਰੀ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ਦ ਸਾਦੋ ਪੇ ਮਲਗਰਤਿਆ ਸਰੇ ਓ ਖੋਕ ਪੇ ਭਸ਼ੀਰ ਢੋਲ ਪਾਕ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

ਸਾਧੋ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਮਹਾ ਪੁੰਨਿ

ਦ ਸਾਧਾਨੋ ਪੇ ਸਹਿਤ ਕੀ ਲੇ ਹਿਛਾ ਸਰੇ ਚਿਨਮਿ ਨੇ ਲੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਕਸ ਸਿਓ ਨਹਿ ਬੀਰ.

ਦ ਸਾਧਾਨੋ ਪੇ ਮੁਕਰਤਿਆ ਸਰੇ ਯੋ ਠੁਕ ਦ ਬਦੀ ਲਾਰੀ ਪੇ ਲੋਰ ਗਮ ਨੇ ਕੋਈ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੇ ਮੰਦਾ ॥

ਸਾਧੋ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਨੇ ਬੀਗਾ ਪੀਰ

ਦ ਸਾਧੋ ਪੇ ਮੁਕਰਤਿਆ ਕੀ ਹਿਛ ਬਦ ਨਸ਼ਤੇ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਨਹਿ ਕੋ ਮੰਦ

ਦ ਸਾਧੋ ਪੇ ਮੁਕਰਤਿਆ ਕੀ, ਯੋ ਠੁਕ ਯੋ ਯੋ ਗੁਰੋ ਪੀਠੀ, ਦ ਲੋਯ ਚੋਬੀ ਖਾਠੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ

ਦ ਸਾਧੋ ਪੇ ਮੁਕਰਤਿਆ ਸਰੇ ਦ ਅਨਾਨ ਗਰੋਰ ਲੇ ਮਨੁੱਖੇ ਈ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

ਸਾਧੋ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਨਹਿ ਭੁ ਤਾਪ.

ਦ ਸਾਧਾਨੋ ਪੇ ਮੁਕਰਤਿਆ ਸਰੇ, ਯੋ ਠੁਕ ਠੋਲ ਗਰੋਰ ਪੀਰੀ.

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥

ਸਾਧੋ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਤਜੀ ਸਭੇ ਆਪ.

ਗੁਰੋ ਪਖਿਲੇ ਦ ਸਾਧਾਨੋ ਪੇ ਈਸ਼ਤ ਪੋਹੀਰੀ.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧੋ ਭਾਈ.

ਈ ਨਾਨਕ! ਦ ਸਾਧੋ ਆ ਪੀਸ਼ੋਰ ਮੀਨੇ ਪਖੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧੋ ਪੀਠੋ ਬਨ ਆਈ.

ਦ ਮੁਕੁਲੋ ਝੇ ਹਿਛਕਲੇ ਦ ਸਾਧੋ ਲੇ ਸਹਿਤ ਛੇ ਨੇ ਈ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਧਾਵੈ ॥

ਸਾਧੋ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਨੇ ਕੀਠੋ ਧਾਠੇ

ਦ ਸਾਧੋ ਪੇ ਮੁਕਰਤਿਆ ਸਰੇ ਹੇਠੇ ਅਬਦੀ ਚੋਬੀ ਠੋਲਾਸੇ ਕੋਈ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥

ਸਾਧੋ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਸਦਾ ਸਕੇ ਪਾਠੇ

ਦ ਸਾਧਾਨੋ ਪੇ ਮੁਕਰਤਿਆ ਸਰੇ ਹੇਠੇ ਨਾਠਗੰਦ ਸੀ ਚੀ ਨੋਮ ਨੋਮੀਰੀ ਠੋਲਾਸੇ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਰੈ ॥

ਸਾਹਸੰਗ ਬਸਤ ਅਗੋਚਰ ਲੈਏ

ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਸਹਿਬ ਸਰੇ ਯੋ ਠੁਕ ਨੇ ਕਮ ਕੀਦੋਨਕੀ ਠੁਕ ਤਰਲਾਸੇ ਕੋਯੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਉਚੈ ॥

ਸਾਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ

ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਸਹਿਬ ਕੀ ਪਾਠੀ ਕੀਦਲ ਪੇ ਲੋਰੁ ਮਕਾਮ ਕੀ ਠੁਕ ਕੋਯੀ.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥

ਸਾਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ

ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਕਰਤੀਆ ਸਰੇ ਯੋ ਠੁਕ ਦ ਰੋਹੁ ਹਕੀਕਤ ਤੇ ਰਸੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸਾਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ

ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਕਰਤੀਆ ਸਰੇ ਦ ਮਲੁਕੁ ਡੀਨ ਪੇ ਬਸ਼ੀਰੁ ਡੋਲੁ ਤਾਸੀਸ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸਾਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ

ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਕਰਤੀਆ ਕੀ, ਯੋ ਠੁਕ ਯੋਝੀ ਦ ਡੀ ਸ਼ਕਲ ਖਾਨੁ ਈਬਾਦਤ ਕੋਯੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

ਸਾਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ

ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਕਰਤੀਆ ਸਰੇ ਯੋ ਠੁਕ ਦ ਨੋਮ ਪੇ ਬਨੇ ਸ਼ਤਮਨੀ ਤਰਲਾਸੇ ਕੋਯੀ.

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਸਾਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ

ਈ ਨਾਨਕ! ਮਾ ਪੇ ਡੀ ਸਾਦੋ ਬਾਨਡੀ ਖੀਲੁ ਤੀਰੇ ਵਰਨਕਾਰੇ ਕੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ

ਦ ਸਾਦੋ ਦ ਠੋਲਨੀ ਲੇ ਲਾਰੀ, ਦ ਅਨਸਾਨ ਠੋਲੁ ਨਸਲੁ ਠੁਗੋਰਲੁ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

ਸਾਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ

ਦ ਸਾਦੋ ਪੇ ਸਹਿਬ ਕੀ ਪਾਠੀ ਕੀਦੋ ਸਰੇ, ਦ ਅਨਸਾਨ ਮਲਕਰੀ ਦ ਕਾਨਾਨਾ ਲੇ ਸਮਨਦਰ ਠੁਕੇ ਠੁਗੋਰਲੁ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ

ਦ ਸਾਦੋ ਪੇ ਮਲਕਰਤੀਆ ਸਰੇ ਯੋ ਠੁਕ ਦਾ ਸ਼ਤਮਨੀ ਤਰਲਾਸੇ ਕੋਯੀ.

ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ਸਾਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ

ਘੇ ਮਾਲ ਚੀ ਹਰ ਅਨਸਾਨ ਤਰੀ ਗੱਠੇ ਆ ਰਾਹਤੁ ਤਰਲਾਸੇ ਕੋਯੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

جس دهن تے سپھ کو ورسائے
يماچ هم د سادو په ملگرتيا کي خدمت کوي.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

سادھسنگ دهرم رای کرے سیوا
هغه څوک چې د سادو په صحنه کي ژوند کوي د فرښتو او خدایانو لخوا ستاینه کيږي.

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

سادھ کئے سنگ سوپها سردیوا
د ساد و په ملگرتيا سره ټول گناهونه له منځه ځي.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

سادھو کئے سنگ پاپ پلائیں
د سادو د شرکت له لاري، يو څوک د امرت نام تسبیح تلاوت کوي.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਰੀਮਿ ॥

سادھسنگ امرت گن گائیں
د سادو د اتحادیي له لاري يو څوک ټولو ځایونو ته رسيږي.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

سادھ کئے سنگ سرب تھان گم
اي نانک! د سادوانو په ملگرتيا کي د يو چا ژوند بريالی کوي.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

نانک، سادھ کئے سنگ صفل جن
د سادو په ملگرتيا کي يو څوک سخت کار ته اړتيا نلري.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

سادھ کئے سنگ نہیں کچھ گھال
د سادو ليدل او د دوی په دربار کي نذراني کول د منني احساس رامینځته کوي.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

درشن بهیتت بوت نہال
د ساد و په ملگرتيا د انسان ټول گناهونه له منځه ځي.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

سادھ کئے سنگ کلوکھت برئے
د سادو په صحبت انسان له جهنم څخه ژغوري او د سادو په صحبت انسان له جهنم څخه ژغوري.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

سادھ کئے سنگ نرک پربرئے
د ساد و په صحبت سره مخلوق د آخرت له عذاب څخه ژغورل کيږي.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

ਸਾਧ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਆਇਆ ਸੁਪਿਲਾ

ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਦ ਆਹਾ ਪੇ ਆਕਤ، ਹੇਘੇ ਊਕ ਚੀ ਲੇ ਰਬ ਊਘੇ ਲੀਰੀ ਹੀ، ਦ ਹੇਘੇ ਸਰੇ ਮਲਾਕਾਤ ਕੂਹੀ.

ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਬਛੇਰਤ ਪਰ ਮੀਲਾ

ਦ ਸਾਦੋ ਦ ਆਹਾ ਪੇ ਆਕਤ، ਦ ਖੀਲੀ ਖੂਬੀ ਸਰੇ ਸਮ ਮੀਓ ਟਰਲਾਸੇ ਕੂਹੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਯੋ ਅਛੈ ਸੋਠੀ ਫਲ ਪਾਵੈ

ਦ ਸਾਦੋ ਪੇ ਸਭਤ ਕੀ ਖਾਲੀ ਲਾਸ ਨੇ ਊ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

ਸਾਧ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਨੇ ਆਰਠਾ ਜਾਵੈ

ਰਬ ਆਹਮਾ ਦ ਸਾਦੋ ਪੇ ਡਰੂਨੋ ਕੀ ਆਸੀਰੀ

ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਆਠਰੈ ਸਾਧਸੰਗ ਰਸੈ

ਐ ਨਾਨਕ! ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਲੇ ਡੀ ਊਘੇ ਦ ਵਾਹ ਡਰੂ ਨੋਮ ਪੇ ਆਰੀਡਲੋ ਸਰੇ ، ਯੋ ਊਕ ਲੂਰ ਕੀਰੀ (ਹਰ ਮਨਲ ਟੇ ਲਾਸਰੀ ਆਸਾਨੇ ਕੀਰੀ).

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਸਾਧ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਸਨੋ ਪਰ ਨਾਨ

ਦ ਸਾਦੋ ਪੇ ਮਲਕਰੀ ਟੀ ਕੀ ਦ ਊਬਨਨ ਨੋਮ ਆਰੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਪਰ ਕੇ ਡਨ ਗਾਊ

ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਕਰੀ ਟੀ ਕੀ، ਦ ਡਰੂ ਆਭਮ ਡੀ ਡੀ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

ਸਾਧ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਨੇ ਮਨ ਟੇ ਡਸਰੀ

ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪੇ ਮਲਕਰੀ ਟੀ ਸਰੇ ਦ ਆਨਾਨ ਡਰੇ ਦ ਰਬ ਲੇ ਯਾਦ ਊਘੇ ਨੇ ਆਫਲ ਕੀਰੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ.

ਦ ਸਾਦੋ ਪੇ ਮਲਕਰੀ ਟੀ ਕੀ ਹੇਘੇ ਦ ਆਸਾਸਾਟੋ ਲੇ ਸਮਨਰ ਊਘੇ ਖਲਾਸੀਰੀ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਸਾਧ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਲਗੈ ਪਰ ਡੇ ਮੀਠਾ.

ਦ ਸਾਦੋ ਪੇ ਮਲਕਰੀ ਟੀ ਕੀ ਯੋ ਊਕ ਦ ਊਬਨਨ ਸਰੇ ਮੀਨੇ ਆਸਾਸੂਹੀ.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

ਸਾਧੂ ਕੰਠੇ ਸੰਗ ਡੇ ਡੇ ਡੀਠਾ.

د سادو په ملگرتيا سره، څښتن په هر زړه کې څرگنديږي

ساډسښيگي ټډه آريگي آريگي ॥

ساده سنگ بهنئ آگي آري.

د سادو په ملگرتيا کې ، يو څوک د گرو اطاعت کونکي خادم کيږي.

ساډسښيگي راتښي ټډه رماري ॥

ساده سنگ گت بهنئ بهاري.

د سادوانو په ملگرتيا کې مور سرعت تر لاسه کړ.

ساډس ټي سښيگي ميتي سښي روي ॥

ساده گنئ سنگ مټي سبه روگ.

د سادانو په صحبت کې پاتي کيدل د ټولو ناروغيو څخه خلاصون ورکوي.

نانيک ساډس ټډه سښيگي ॥ ۱۱ ॥

نانيک ساده بهنئ سنجوگ

اي نانيک! د سادو په اتفاق سره ملاقات کوي.

ساډس کي ماريما بهد ن جانيگي ॥

ساده سنگ گت بهنئ بهاري

حتي ويد هم د سادو په شان نه پوهيږي.

جيتا سونگي ټډه بهه آريگي ॥

ساده گنئ سنگ مټي سبه روگ

هر څومره چې دوى د دوى په اړه اورى، هغومره يې بيانوي

ساډس کي اويما ټيگي گونډي ټي ډوري ॥

نانيک ساده بهنئ سنجوگ

د سادو اويما (پرتله) له ټولو دريو ځانگړتياو څخه لري ده

ساډس کي اويما راري ټډه پوري ॥

ساده کي مېما بيد نه جاني

سادو ته د هغه په صفتونو کې پرتله کول هر ځاى دي.

ساډس کي سېبا کي ناري آنت ॥

جيتا سني تينا بکهياني

د سادو بهرنى او داخلي رنا پاي نه لري.

ساډس کي سېبا سدا بهه آنت ॥

ساده کي اويما تېو گن تېو دور.

د سادو بهرنى او داخلي بنکلا ابدى ده.

ساډس کي سېبا اوي ټي اوي ॥

ساده کي اويما ربي بهر پور

د سادو خارجي او داخلي روښانتيا تر ټولو لوړه ده

ساډه کي سوبه مچ ته مچي ॥

ساده کي سوبه کا نهين انت.
د سادو بهرنی او داخلي ښکلا تر ټولو لويه ده.

ساډه کي سوبه ساډه بايني آهيني ॥

ساده کي سوبه سدا به انت.
د سادو بهرنی او داخلي ښکلا يوازي د سادو لپاره مناسبه ده.

نانک ساډه پښه ته ن ټايني ॥ ١٠ ॥

ساده کي سوبه اچ ته اچي.
د نانک وينا ده چي اي زما وروره! د سادو او څښتن ترمنځ هيڅ توپير نشته.

سلوک ॥

سلوک

شلوکا

ماني ساډه مچي ساډه سوي ॥

من سچا مخ سچا سوي
د چا زړه او ژبه دواړه رښتيا وي

اډر ن په ځي اډر مچي ځي ॥

اور نه پيڅي ايکس بين کوئي
او د يو رب پرته بل څوک نه ويښي

نانک اډر لښه بډامه گياني هوي ॥ ١١ ॥

نانک اه لچهن برهم گياني هوي
اي نانک! دا صفات په هغه چا پوري اړه لري چي د خدای پوهه لري

اډر مچي ॥

اډر مچي

اډر مچي

بډامه گياني سدا نيرلپ ॥

برهم گياني سدا نيرلپ
هغه څوک چي د گرو پوهه لري تل له دي نري څخه ځي

نيسه نل مچي کمال اډر مچي ॥

جيسه نل مچي کمال اليپ
لکه د کمال گل په اوبو کي پاک وي

بډامه گياني سدا نيردوخ ॥

برهم گياني سدا نيردوخ

هغه څوڪ چې رب پيژني تل بي گناه وي

جيسه سوره سر ب کړو سوه ॥

جيسه سور سر ب کړو سوخ
لکه څنگه چې لمر ټول (سيندونه) وچوي

بهرم گياني کي دريست سمان ॥

بهرم گياني کي دريست سمان
څوڪ چې د واه گورو پوهه لري هغه ټول په يوه سترگو گوري.

جيسه راج رنک کړو لاگي تل پاون ॥

جيسه راج رنک کړو لاگي تل پاون
لکه څنگه چې پيښ شوي؛ پاچا او فقير يو شان دي.

بهرم گياني کي دهرج ايک ॥

بهرم گياني کي دهرج ايک
د هغه چا زغم چې د اجازي پوهه ولري همداسي ده.

جيو بسودها کوو خدای کوو چندن لپ ॥

جيو بسودها کوو خدای کوو چندن لپ
لکه يو څوڪ ځمکه کيندنه کوي او څوڪ د سيندل لرگيو پيست کوي

بهرم گياني کا ايهه گناو ॥

بهرم گياني کا ايهه گناو
دا د هغه چا کيفيت دی چې اجازه پيژني

نانک جيو پاوک کا سهج سيهاو ॥۹॥

نانک جيو پاوک کا سهج سيهاو
اي نانک! لکه څنگه چې د اور تودوخه طبيعي ده

بهرم گياني نيرملا ته نيرملا ॥

بهرم گياني نيرملا ته نيرملا
هغه څوڪ چې رب پيژني خورا روښانه دی

جيسه ميل نه لاگي جلاء ॥

جيسه ميل نه لاگي جلاء.
لکه اوبه د ميل په څير احساس نه کوي

بهرم گياني کي من هوئے پرگاس ॥

بهرم گياني کي من هوئے پرگاس
د هغه چا ذهن چې رب پيژني داسي روښانه وي

جيسه ڀر اوپار آکاس ॥

جیسے دھار اوپر آکاش
د حُمکی پور تہ جنت

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨਿ ॥

برہم گیانی کی میتر ستر سمان
د ہغہ چا لپارہ چي رب پیڑني، دوست او دبنمان یو شان دي

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆنੀ کੈ ناہی اَبیمان ॥

برہم گیانی کی ناہی ابیمان
ہغہ خوک چي رب پیڑني پہ ہغہ کی د نری پہ اندازہ ہم غرور نشتہ

ਬ੍ਰہم گِیَانِیِ اُوچ تے اُوچا ॥

برہم گیانی اوچ تے اوچا
ہغہ خوک چي رب پیڑني لور دي

مَنِ اَپنِی ہے سبھ تے نیچا ॥

من اپنی ہے سبھ تے نیچا
مگر پہ خپل ذہن کی ہغہ کم دی

ਬ੍ਰہم گِیَانِیِ سَے جَن بڈے ॥

برہم گیانی سے جان بھائی
ای نانک! یوازی ہغہ خوک د رب پوہہ ترلاسه کوي.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

نانک جن پرہ آپ کرئی
دا ہغہ خہ دي چي گرو پخپلہ جوړوي

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ سਗل کی رینا ॥

برہم گیانی سگل کی رینا
ہغہ خوک چي د پر میشر پوہہ لری د ہر یو د پینو لاندی خاورہ دہ

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

آتم رس برہم گیانی چینا
ہغہ خوک چي رب پیڑني د روحانی خوہی تجربہ کوي

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ کੀ سبھ اُوپر مئیا ॥

برہم گیانی کی سبھ اوپر مئیا
ہغہ خوک چي رب پیڑني پہ تولو مہربان دی

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ تے کھੁ ਬੁਰਾ ن بڈیا ॥

برہم گیانی ایک اوپر آس
ہغہ خوک چي خبنتن پوہیری ہیخ بد نہ لری او ہیخ بد کار نہ کوي

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

برهم گیانی تے کچھ برا نہ بھینیا
هغه خوک چي د واه گرو پوهه لري تل له ټولو سره يو شان چلاند کوي.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

برهم گیانی سدا سمدرسی
امرت د هغه چا له سترگو خخه تیریري خوک چي رب پیژني

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

برهم گیانی کی دريست امرت برسی
خوک چي رب وپیژني هغه د غلامی له بنده خلاصیري

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

برهم گیانی بندهن تے مکتا
د خبنتن د پیژندلو طرز ژوند خورا سپیڅلی دی

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

برهم گیانی کی نرمل جگتا
د هغه چا خواره چي گرو پیژني پوهه ده.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

نانک برهم گیانی کا برهم دهیان .
ای نانک! خوک چي د گرو پوهه لري د خبنتن په مراقبت کې ډوب پاتې کیري

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

برهم گیانی ایک اوپر آس
هغه خوک چي د واه گرو پوهه لري یوازي په یو رب باور لري

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

برهم گیانی کا نہی بناس
هغه خوک چي د گرو پوهه لري هغه نه تباہ کیري

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

برهم گیانی کی گریبی سماها
هغه خوک چي د گرو پوهه لري په عاجزی او زره نازره ژوند کوي

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

برهم گیانی پر اپکار اماها
هغه خوک چي د واه گرو پوهه لري د احسان له روح خخه ډک دی.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

برهم گیانی کی ناھی ډنډها
هغه خوک چي گورو پیژني د نری له ټولو شخړو پورته دی

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੀ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ

ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਦ ਵਾਹ ਗ੍ਰੋ ਪ੍ਰੋਹੇ ਲ੍ਰੀ ਦ ਖਿਲੋ ਗੁਬਿੰਦੁ ਜੁਬਿੰਦੁ ਪੇ ਅਸੁਲੋ ਪੁਰੀ ਤ੍ਰੀ ਸਾਤੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ

ਦ ਹੇਗੇ ਚਾ ਲਿਪਾਰੇ ਚੀ ਦ ਗੁਰੋ ਪ੍ਰੋਹੇ ਲ੍ਰੀ, ਦ ਹੇਗੇ ਈ ਬੰਦੇ ਦੀ, ਹੇਗੇ ਖੇ ਚੀ ਕੁਠੀ, ਹੇਗੇ ਬੰਦੇ ਕੁਠੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ

ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਦ ਵਾਹ ਗ੍ਰੋ ਪ੍ਰੋਹੇ ਲ੍ਰੀ ਪੇ ਬਸ਼ਿਰ ਫੁਲ ਬ੍ਰਿਲੀ ਦੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ

ਦ ਹੇਗੇ ਚਾ ਪੇ ਮੁਗ੍ਰਤੀਆ ਕੀ ਪਾਤੀ ਕੀਦਲ ਚੀ ਦ ਗੁਰੋ ਪ੍ਰੋਹੇ ਲ੍ਰੀ ਨਿਜਾਤ ਉਕੁਠੀ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ

ਐ ਨਾਨਕ! ਠੋਲੇ ਨ੍ਰੀ ਦ ਹੇਗੇ ਚਾ ਸਤਾਇਨੇ ਕੁਠੀ ਚੀ ਗੁਰੋ ਪ੍ਰਿਠੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਏਕੈ ਰੰਗ

ਠੁਕ ਚੀ ਦ ਵਾਹ ਗ੍ਰੋ ਪ੍ਰੋਹੇ ਲ੍ਰੀ ਯੋਝੀ ਯੋ ਰਬ ਸਰੇ ਮਿਨੇ ਲ੍ਰੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ

ਰਬ ਦ ਪ੍ਰੋਹਾਨੋ ਸਰੇ ਆਸਿਰੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ

ਦ ਠੁਬੰਦਨ ਨੋਮੁ ਦ ਹੇਗੇ ਚਾ ਬੰਦੇ ਦੀ ਚੀ ਹੇਗੇ ਪ੍ਰਿਠੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ

ਦ ਠੁਬੰਦਨ ਨੋਮੁ ਦ ਹੇਗੇ ਚਾ ਕੁਰੀ ਦੇ ਚੀ ਦਾ ਪ੍ਰਿਠੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ

ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਦ ਵਾਹ ਗ੍ਰੋ ਪ੍ਰੋਹੇ ਲ੍ਰੀ ਤਲੁ ਵਿੰਬੀ ਠੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਰੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਦ ਗੁਰੋ ਪ੍ਰੋਹੇ ਲ੍ਰੀ ਦ ਗੁਰੋ ਲੇ ਕੁਰੇ ਠੁਕ ਪਾਕ ਠੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

برهم گیانی ابن-بود تیگت

د هغه چا زړه چې د واه گورو پوهه لري د هغه په يادونو کې ډوب وي

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

برهم گیانی کئ من پرمانند

د هغه چا په زړه کې تل خوښي وي لکه کور چې گرو پیژني

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥

برهم گیانی کئ گر سدا آند

هغه څوک چې د واه گرو پوهه لري تل د سولې او قناعت ژوند کوي

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

نانک برهم گیانی کا نهی بناس.

ای نانک! هغه څوک چې گورو پیژني له منځه نه ځي

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

برهم گیانی سکھ سبج نواس

واه هغه عالم دی چې گرو پیژني

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

برهم گیانی برهم کا بیئا

څوک چې د واه گرو پوهه لري یوازې یو رب سره مینه لري

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥

برهم گیانی ایک سنگ هیتا

هغه څوک چې د څښتن پوهه لري تل د هغه په زړه کې سکون وي

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

برهم گیانی کئ ہوئے اچنت

د هغه چا منتر چې گورو پیژني پاکول دي.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

برهم گیانی کا نرمل منت

هغه څوک چې گرو پیژني هغه څوک دی چې څښتن پخپله مشهور کوي

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

برهم گیانی جس کرئے پرېو آپ

د هغه چا جلال ډیر لوی دی څوک چې رب پیژني.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

برهم گیانی کا بد پرتاپ

يوازې يو بختور سړی هغه څوک ليدلی شي چې د گرو پوهه ولري

بھرم گਿਆنی کؤ بھل بھل جآئیئ ॥

برهم گيانی کا درس بدبھاگی پائیئ
هغه څوک چې رب پیژني باید تل قربانی شي.

بھرم گਿਆنی کؤ بھنجري مھسور ॥

برهم گيانی کاوہ بال بال جائیئ
شیوشنکر ہم د هغه چا په لټه کې دی چې گرو پیژني

نانک بھرم گਿਆنی آپی پرمسور ॥ ۱۰ ॥

برهم گيانی کاوہ کزہ مہیسور
ای نانک! څښتن پخپله هر اړخیز دی

بھرم گਿਆنی کی کیمتی ناری ॥

نانک برهم گيانی آپ پرمیسور
د هغه چا وړتیا چې رب پیژني اټکل نشي کیدی

بھرم گਿਆنی کؤ سگال من ماری ॥

برهم گيانی کی قیمت نابی
ټول فضیلتونه د هغه چا په زړه کې شتون لري چې رب پیژني.

بھرم گਿਆنی کا کؤن جانی ټو ټو ॥

برهم گيانی کی سگل من ما
د هغه چا په رازونو پوهېدلای شي چې رب یې پیژني؟

بھرم گਿਆنی کؤ سدا ادهس ॥

برهم گيانی کو سدا ادایس
هغه څوک چې د څښتن پوهه لري باید تل سلام وکړي

بھرم گਿਆنی کا کبیا ن جآی اځا ټو ټو ॥

برهم گيانی که کتیا نه جآی اځا ټو ټو
حتی د هغه چا د عظمت یوه جمله هم نشي بیان کیدی چې گرو پیژني

بھرم گਿਆنی سرک کا ټو ټو ॥

برهم گيانی سرک کا تخر
هغه څوک چې رب پیژني هغه د ټولو ژوندیو موجوداتو د درناوي څښتن دی

بھرم گਿਆنی کی میتی کؤن بھانی ॥

برهم گيانی کی میت کون بھانی
د څښتن د پوهې اټکل څوک کولی شي؟

بھرم گਿਆنی کی گاتی بھرم گਿਆنی جانی ॥

برهم گیانی کی گت برهم گیانی جانی
یوازی د خبنتن پوهه کولی شي د خبنتن پوهه په چال پوه شي

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

برهم گیانی که انت نه پار
د هغه چا د فضیلت لپاره هیخ حد نشته خوک چې رب پیژني

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

نانک برهم گیانی کو سدا نمسکار
ای نانک! تل په هغه چا سلام واچوی چې خبنتن یې پیژني

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

برهم گیانی سبه سرسط کا کرتا
هغه خوک چې رب پیژني هغه د ټولي نړی خالق دی

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

برهم گیانی سد جیوی نه مرتا
هغه خوک چې رب پیژني د تل لپاره ژوند کوي او هیخکله نه مري

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

برهم گیانی مکت جگت جیئی کا داتا
د خبنتن پوهه ژوندیو مخلوقاتو ته آزادي، خواک او ژوند ورکوي

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

برهم گیانی پورن پورخ بداتا
یو بشپړ مدیر چې رب پیژني یو انسان دی

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

برهم گیانی اناتھ کا ناتھ
هغه خوک چې رب پیژني هغه د یتیمانو سرپرست دی

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

برهم گیانی کا سبه اوپر ہات
د خبنتن د پوهه ساتونکي لاس په ټول انسانیت باندې دی

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥

برهم گیانی کا سگل اکار
د ټولي نړی دا پراخوالی د هغه چا سره دی چې د خبنتن پوهه لري

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

برهم گیانی آپ نیرنکار
دا پخپله رب دی چې د پر میشر پوهه لري

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

برهم گیانی کی سوبھا برهم گیانی بنی
د هغه چا بنکلا چي خدای پیژني یوازي د هغه چا لپاره ده چي خدای پیژني

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

نانک برهم گیانی سرب کا دهنی
ای نانک! هغه څوک چي په اجازي پوهیږي هغه د ټولو مالک دی

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک

شلوکا

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

أر دھاری جو انتر نام۔
هغه څوک چي د څښتن نوم په خپل زړه کې ساتي،

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

سرب می پیکھئی بهگوان
څوک چي په هر څه کې څښتن ويني

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

نمک نمک تهاکور نمسکاری۔
هغه وخت په وخت د څښتن ستاینه کوي

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

نانک اوہ اپرس سگل نستاری
ای نانک! دا ډول ریښتینی، بي غرضه او ستر انسان ټول مخلوقات د کائناتو له سمندر څخه ژغوري

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اساتپدی۔

اشټپدی

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

مٿھیا ناہی رسنا پرس
هغه څوک چي په ژبه دروغ نه وايي

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

من مہ پریت نرنجن درس
د چا په زړه کې د پاک رب د لیدو ارمان پاتي وي

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

پر تریاً روپ نہ پیکھئی نیتر۔
د چا سترگی د بېگانه بنځي بنکلا نه ويني

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੇਤ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੇਤ
ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੇਤ

ਹੇਠ ਠੁਕ ਚੀ ਦ ਸਾਧੋ ਖਦਮਤ ਪੇ ਏਫੀਦਤ ਆ ਆਹਰਾਮ ਸਰੇ ਕੂਯ ਆ ਦ ਆਲੀਯਯ ਸਰੇ ਮੀਨੇ ਲਰੀ،

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ
ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ

ਠੁਕ ਪੇ ਖਿਲੋ ਗੁਰੂਨੋ ਦ ਚਾ ਸਪੀਕਾਯੀ ਨੇ ਆਰੀ.

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ
ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ

ਹੇਠ ਠੁਕ ਚੀ ਖਾਨ ਬਦ ਗਨੀ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ

ਹੇਠ ਠੁਕ ਚੀ ਦ ਗੁਰੂ ਪੇ ਫੁਲ ਲੇ ਸ਼ਰ ਖ਼ੇ ਲਾਸ ਆਖੀ،

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ
ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ

ਠੁਕ ਚੀ ਦ ਖਿਲ ਤਰੇ ਆਮਾਨੋਨੇ ਲੇ ਡਹਨੇ ਆਸੀ

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤ
ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤ

ਆ ਹੇਠ ਠੁਕ ਚੀ ਖਿਲ ਪੰਛੇ ਆਸ (ਗੁਰੂ, ਲਾਸ, ਤਬੇ, ਪੁੜੇ, ਸੁਰਗੇ) ਫੁਚ ਕਰੀ ਆ ਲੇ ਪੰਛੋ ਬਦੀਯ (ਸ਼ਹੂਤ, ਫਹਰ, ਚਰਵ, ਡਹਾਲਤ, ਗੁਰੂ) ਖ਼ੇ ਖਾਨ ਆਸੀ.

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ
ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ

ਆ ਨਾਨਕ! ਦ ਮਲੀਯਨੋਨੋ ਖ਼ੇ ਦਾ ਡੋਲ ਖ਼ਾਨਗੁਰੀ ਸੁਰੀ ਯੋ 'ਆਰਸ' (ਬੀ ਏਬ ਆ ਖ਼ਾਲਵ ਮਡਹੀ) ਦੀ.

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ

ਹੇਠ ਠੁਕ ਚੀ ਗੁਰੂ ਯੀ ਖ਼ੂਬਿ ਆ ਦ ਡਸ਼ਨੋ ਏਬਾਦਤ ਕੂਨਕੀ ਦੀ.

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ
ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ

ਹੇਠ ਡ ਡਸ਼ਨੋ ਲੇ ਮੀਨੀ ਖ਼ੇ ਡਲਾ ਪਾਤੀ ਕੀਰੀ.

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ
ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ

ਆ ਦ ਨੀਕੂ ਆਮਾਲੋ ਪੇ ਕੂਲੋ ਸਰੇ ਲੇ ਹਰ ਖ਼ੇ ਨੇ ਪਾਕ ਪਾਤੀ ਕੀਰੀ.

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

تس بیسنو کا نرمل دھرم۔
د دی ویشنو عبادت کونکی مذہب ہم پاک دی۔

کاہو فل کی ایچا نہیں باچئے۔

کاہو فل کی ایچا نہیں باچئے۔

ہغہ ہیخ میوہ نہ غواری۔

کےدل بگات کیرتن سینگ راجئے۔

کیوال بھگت کیرتن سنگ راجئے۔

ہغہ یوازی د رب پہ عبادت او د ہغہ پہ یاد کی مشغول دی۔

من تن انتر سمرن گوپال۔

من تن انتر سمرن گوپال۔

د ہغہ روح او بدن د گوپال مراقبت لری، د کائنات خالق

سبھ اوپر ہوت کرپال۔

سبھ اوپر ہوت کرپال۔

ہغہ پہ تولو ژوندیو مخلوقاتو مہربان دی۔

آپ درہئی اورہ نام جپاؤئے۔

آپ درہئی اورہ نام جپاؤئے۔

ہغہ پخپلہ د گورو نوم پہ خپل ذہن کی ساتی او نور یی د نوم لوستلو تہ ہٹوی۔

نانک اوہ بیسنو پرم گت پاؤئے۔

نانک اوہ بیسنو پرم گت پاؤئے۔

ای نانک! د ویشنو دا بول عبادت کونکی بنہ سرعت تر لاسہ کوی

بھگتی بھگونت بھگت کا رنگ۔

بھگتی بھگونت بھگت کا رنگ۔

ہغہ ٹوک چي پہ زہہ کی د رب د عبادت مینہ ولری، ہغہ د رب ریشتینی عبادت کونکی دی۔

سگل تیاگئے دوست کا سنگ۔

سگل تیاگئے دوست کا سنگ۔

ہغہ د تولو بدکارانو شرکت پریردی۔

من تے بنسنے سگلا بہرم۔

من تے بنسنے سگلا بہرم۔

او د ہغہ لہ ذہن خخہ ہر بول مغشوشی لری کیری۔

کر پوجئے سگل پاربرہم۔

کر پوجئے سگل پاربرہم۔

ہغہ پارا برہما پارمیشورا ہر ارخیزہ گنی او یوازی د ہغہ عبادت کوی۔

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥

سادہ سنگ پاپا مل کھوئے۔

ہغہ خوک چي د سادو او اولياوو پہ صحبت کي پاتي کيدو سره د خپل ذهن خخه د گناہونو ککرتيا لري کوي.

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ॥

تس بهگتی کی مت اوتم ہوئے۔
د داسي بنده عقل تر تولو بنه کپري.

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

بهگونت کی تهل کرئے نت نیت۔
هغه تل د خپل رب خدمت کوي.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

من تن ارپئے بسن پریت۔
هغه خپل ذهن او بدن د خپل رب مينه ته وقف کوي.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

بر کے چرن بردی بساؤئے۔
هغه د خبنتن پيني په خپل زره کي خای په خای کوي.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

نانک ایسا بهگتی بهگونت کو پاؤئے
ای نانک! یوازی دا ډول عبادت کونکي گورو موندلی شي.

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥

سو پنڈت جو من پر بودھئے۔
پنڊت هغه خوک دی چي خپل ذهن ته لار بنوونه کوي.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

رام نام آتم مه سودھئے۔
هغه په خپل زره کي د رام نوم لتوي.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

رام نام سار رس پیوئے۔
خوک چي د رام د نوم خوره جوس خبني.

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

أس پنڈت کے اُپدیس جگ جیوئے۔
د دی پنڊت له تعلیماتو تولي نری گته پورته کره

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

بر کی کتھا بردی بساؤئے۔

ਠੁਕ ਚੀ ਦ ਪੰਡਿਤ ਹਰੀ ਕਿਸੇ ਪੇ ਤਰੇ ਕੀ ਸਾਤੀ

ਸੇ ਪੰਡਿਤ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਸੋ ਪੰਡਿਤ ਫਰਿ ਜੋਨ ਨੇ ਆਵੈ-
ਦਾਸੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀ ਪੇ ਦੇ ਦੁਨੀ ਕੀ ਨੇ ਰਾਖੀ.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਮੂਲ ॥

ਬਿਦ ਪੁਰਾਨ ਸਮਰਤ ਬੋਝੈ ਮੋਲ-
ਹੇਗੇ ਦੋ ਵਿਦਨੋ, ਪੁਰਾਨੋ ਆ ਸਮਰਿਤਨੋ ਬਨਸਤਿਤੋ ਏਨਾ ਸਰੋ ਬਾਨਦੀ ਫਕਰ ਕੋਈ.

ਸੁਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੁਲੁ ॥

ਸੁਕਮ ਮੇ ਜਾਨੈ ਅਸਥੁਲ-
ਹੇਗੇ ਪੇ ਗਿਬੀ ਰਬ ਕੀ ਲਿਦਲ ਸੁਓ ਨਰੀ ਤਰਬੇ ਕੋਈ.

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਚਹੋ ਵਰਨਾ ਕੋ ਦੇ ਅਪਦਿਸ-
ਆ ਠੋਲੋ ਠੁਲੋਰੋ ਵਰਨੋ (ਸ਼ਖਸਿਤਨੋ) ਤੇ ਤਬਲਿਗ ਕੋਈ.

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਅਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੋ ਸਦਾ ਅਦਿਸ-
ਆ ਨਾਨਕ! ਦੇ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਦੇ ਤਲ ਸਲਾਮ ਵੀ.

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਸਰਬ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ॥

ਬੀਜ ਮਨ੍ਰ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨ-
ਦ ਠੋਲੋ ਮਨ੍ਰਨੋ ਰਿਬਨੇ ਦ ਮਨ੍ਰ ਪੋਹੇ ਦੇ.

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੇਉ ਨਾਮੁ ॥

ਚਹੋ ਵਰਨਾ ਮੇ ਜਪੈ ਕੋਏ ਨਾਮ-
ਦ ਠੋਲੋ ਠੁਲੋਰੋ ਕਸਾਨੋ ਪੇ ਮਨ੍ਚ ਕੀ, ਓ ਠੁਕ ਬਾਇ ਦ ਹੇਗੇ ਕਸ ਨੋਮ ਵਲੋਲੀ.

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਏ-
ਠੁਕ ਚੀ ਦ ਤਕਰ ਤਸਬਿਚ ਵਕਰੀ ਦ ਹੇਗੇ ਸਰੇਤ ਤੀਅਤੀਰੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੇਇ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨ ਕੋਏ-
ਓ ਸਰੀ ਦਾ ਪੇ ਸਾਸਨਗਤੀ ਕੀ ਤੁਨਦ ਕੋਲੋ ਸਰੇ ਤਰਲਾਸੇ ਕੋਈ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਕਰ ਕਰੀਪਾ ਅਨ੍ਰ ਅਰੁ ਦੇਹਾਰੈ-
ਕੇ ਰਬ ਪੇ ਖਿਲ ਫੁਲ ਆ ਕਰਮ ਸਰੇ ਨੋਮ ਪੇ ਤਰੇ ਕੀ ਖਾਓ ਕਰੀ.

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

پس پریت مغد پٹھر کو تارئے۔
نو د حیواناتو، حیوانانو، احمقانو، دبرو زرو نہ ہم تیریری۔

سرب روگ کا اوکھد نام۔

د رب پہ نوم د تولو نارو غیو علاج دی۔

کلیاں روپ منگل گن گام۔

د واہ گورو ستاینہ د نیکمر غی او خلاصون یوہ بنہ دہ۔

کاہو جگت کتنی نہ پائینے دھرم۔

د خبنتن نوم پہ ہیخ ڈول یا کوم مذہبی عمل سرہ نشی تر لاسہ کیدی۔

نانک تس ملئے جس لکھیآ دھر کرم۔

ای نانک! د واہ گورو نوم یوازی ہغہ چا تہ ورکول کیری چي د ہغہ تقدیر لہ پیل خخہ لیکل شوی۔

جس کے من پاربرہم کا نواس۔

د چا پہ ذہن کی رب اوسیری۔

تس کا نام ست رامداس۔

د ہغہ نوم واقعا رامداس دی۔

آتم رام تس ندری آئیآ۔

ہغہ راما پہ خپل خان کی لیدلی دی۔

داس دسنتن بھائے تن پائیے۔

د بندہ گانو پہ حیث یی رب موندلی دی۔

سدا نکت نکت ہر جان۔

سدا نکت نکت ہر جان۔

خوک چي تل رب تہ نردی گنی

سو داس درگہ پروان۔

ہغہ بندہ د خبنتن پہ دربار کی مشہور دی۔

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

اپنے داس کو آپ کرپا کرئے۔
حتیٰ گرو پخپلہ د خپل بندہ خُخہ خوند اخلیٰ او خوبسوی۔

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

تس داس کو سبھ سوجھی پرئے۔
او دا بندہ پوره علم حاصلوی۔

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

سگل سنگ آتم اداس۔
پہ توله کورنی کی (حتیٰ د ژوند کولو پہ وخت کی) هغه د مینی خُخہ بی برخي پاتی کیری۔

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ایسی جگت نانک رامداس۔
ای نانک! هغه خوک چي داسي ژوند اخلیٰ رامداس دی۔

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

پرېھ کی آگیا آتم ہناوئے۔
خوک چي د خُبتن حکم پہ ریستینی زره منی۔

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

جیون مکت سوئو کہاوئے۔
دی تہ ازاد ژوند ویل کیری۔

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

تیسا ہرکھ تیسا اُس سوگ۔
د هغه لپارہ، خوبسوی او غم یو شان دی۔

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਰ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

سدا آنند تہ نہیں بیاگ۔
هغه تل خوبسوی لتوی او هیخ جلاوالی نلری۔

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

تیسا سوورن تیسی اُس ماتی۔
د دی سري لپارہ سرہ زر او ختی یو شان دی۔

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

تیسا امرت تیسی بکھ کھاتی۔
د هغه لپارہ امرت او خواړہ زهر یو شان دی۔

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

تیسا من تیسا ابھمان۔
عزت او غرور ورتہ یو شان دی۔

ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ۔

د هغه په سترگو کې شتمن او غريب مساوي دي.

ਜੇ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

جو ورتائے سائی جگت۔

هغه څه چې څښتن يې کوي، دا د هغه د ژوند لاره ده.

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥

نانک اوہ پورکھ کہیئے جیون مکت۔

اې نانک! هغه سري ته ويل کيږي چې له ژوند څخه خلاص وي.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥

پاربرہم کے سگله تهاؤ۔

خدای ټول ځای کې دی.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

جیت جیت گهر راکھئے تيسا تن ناؤ۔

په کوم ځای کې چې څښتن ژوندي موجودات ځای په ځای کوي، نو د دوی نومونه هم لري.

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥

آپے کرن کراون جوگ۔

يوازي خدای د هر څه کولو او کولو توان لري (له ژونديو موجوداتو څخه).

ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥

پربھ بھائے سوائے فن ہوگ۔

هغه څه چې څښتن خوښوي، هغه څه دي.

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥

پسريو آپ ہوئے انت ترنگ۔

واه گرو خپل ځان په لامحدود څپو کې د شتون له لارې خپور کړی.

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥

لاکھے نہ جاہی پاربرہم کے رنگ۔

د څښتن معجزې نشي پيژندل کيږي

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥

جیسی مت دیئے تيسا پرگاس۔

لکه څنگه چې څښتن عقل ورکوي، نو رڼا هم ورکوي

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥

پاربرہم کرتا ابناس۔

خالق او گورو تل شتون لري.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

سدا سدا سدا دئال-

ځښتن تل مهربان دی.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੯॥੯॥

سمر سمر نانک بهائے نہال-

اي نانک! د دي ځښتن په عبادت کولو سره ډيری روحونه منونکي شوي دي.

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک

سلوکو

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

أستت کرہی انیک جن انت نہ پاراوار-

ډېر خلک د ځښتن ستاينه کوي، خو د ځښتن د صفتونو نه پيل او نه پای شته.

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

نانک رچنا پرېه رچی بهو ږځه انک پرکار-

اي نانک! ځښتن دا کائنات په ډيری ډولونو رامینځته کړي ، په ډيری ډولونو.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

أستپدی

اشتاپدي

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੁਜਾਰੀ ॥

کئی کوٹ ہوئے پوجاری-

ډيری ملیارد ژوندي موجودات د هغه عبادت ته راغلي دي

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

کئی کوٹ آچار بیوپاری-

دلته په ملیونونو دیني او دنیاوي خلک دي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

کئی کوٹ بهائے تیرته واسی-

په ملیونونو خلک د زیارتونو اوسیدونکي شوي دي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

کئی کوٹ بن بهرمه اداسی-

په ملیونونو خلک په ځنگلونو کې د وحشي حیواناتو په توگه گرځي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ -
ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ -
ਫਿਰੀ ਮਲਿਓਨੋਨੇ ਦੋ ਵਿਦਾਨੋ ਆਰਿਓਨਕੀ ਡੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ -
ਫਿਰੀ ਮਲਿਓਨੋਨੇ ਆਸਮਾਨੀ (ਦੋ ਚੁੰਬਨਨੋ ਫਕਰ ਕੋਨਕੀ) ਸ਼ੋਯੀ ਡੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨ ਧਾਰਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨ ਧਾਰਹਿ -
ਫਿਰੀ ਮਲਿਓਨੋਨੇ ਪੇ ਖਿਲ ਰੋਚ ਕੀ ਮਰਾਕਬਤੋ ਟਮਰਿਨ ਕੋਯੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ -
ਮਲਿਓਨੋਨੇ ਸ਼ਾਅਰਾਨੋ ਦੋ ਸ਼ਾਅਰੀ ਲੇ ਲਾਰੀ ਫਕਰ ਕੋਯੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ -
ਮਲਿਓਨੋਨੇ ਖਲਕ ਹਰੇ ਓਰੁ ਖੇ ਨੋਯੀ ਨੋਮ ਗੋਰੁ ਕੋਯੀ.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ -
ਨੋ ਆਯੀ ਨਾਨਕ! ਪੇ ਡੀ ਟੋਗੇ ਦੋ ਗੋਰੋ ਹੇਖ ਰਾਜ ਨਸ਼ੀ ਮੋਨੁਲੀ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ -
ਪੇ ਡੀ ਨਰੀ ਕੀ ਪੇ ਮਲਿਓਨੋਨੋ ਆਨਾਨਾਨ ਡੀ ਚੀ ਟਕਬਰ ਕੋਯੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ -
ਫਿਰੀ ਮਲਿਓਨੋਨੇ (ਖਲਕ) ਰਾਨੁਦੇ ਆਯੀ ਟੇਲਿਮੇ ਡੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ -
ਫਿਰੀ ਮਲਿਓਨੋਨੇ (ਆਨਾਨਾਨ) ਦੋ ਫਿਰੀ ਤਰੇ ਲਰੀ ਆਯੀ ਖਿਲ ਡੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ -
ਫਿਰੀ ਮਲਿਓਨੋਨੇ (ਖਲਕ) ਓਚ ਆਯੀ ਹਸੇ ਡੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ -
ਫਿਰੀ ਮਲਿਓਨੋਨੇ (ਖਲਕ) ਦੋ ਨੋਰੋ ਸ਼ਟਮਨੀ ਗਲਾ ਕੋਯੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ਕئی کوٹ پر دوکھنا کرہی۔
دیری ملیونونہ (خلک) نور غندي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸੁਮ ਮਾਹਿ ॥

ਕئی کوٹ مائیا سرم مابی۔
دیری ملیونونہ (سری) د شتمنی راتولولو لپارہ پہ کار بوخت دي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭੂਮਾਹਿ ॥

ਕئی کوٹ پرديس بهرمابی۔
دیری ملیارد پہ نورو هیوادونو کی گرخی

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

جت جت لاوہو تت تت لگنا۔
ای رہہ! چرتہ چي تاسو ژوندي موجودات (کار تہ) واچوی، هلته به دوی کار کوي.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

نانک کرتے کی جائے کرتا رچنا۔
ای نانک! د کانناتو د پیدایش (د خالق راز) خالق پیژنی.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

ਕئی کوٹ سدھ جتی جوگی۔
پہ نری کی پہ ملیونونو سیدہ، برهمچاري او یوگیان شتون لري.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

ਕئی کوٹ راجے رس بهوگی۔
د راس خخه خوند اخیستونکی خو ملیون پاچاهان شتون لري.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥

ਕئی کوٹ پنکھی سرپ اپائے۔
پہ میلیونونو مرغان او ماران رب پیدا کری دي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

ਕئی کوٹ پتھر برکھ نپجائے۔
دیری ملیارد دیری او ونی کرل شوي دي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥

ਕئی کوٹ پونو پانی بیسنتر۔
پہ میلیونونو باد، اوبہ او اور شتون لري.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥

ਕئی کوٹ دیس بهو منڈل۔

په مليونونو هیوادونه او حُمکي لري.

کਈ کੋټ سسیار سُر نځټو ॥

کئی کوټ سسیار سُر نځټو-
په مليونونو سپورمی، لمر او ستوري شتون لري.

کਈ کੋټ دے داندے ایډ سیري ډټو ॥

کئی کوټ دیو دانو اندر سر چہتر-
دلته په مليونونو خدايان، شيطانان او اندرا شتون لري، چي سرونه يي چتری دي

سگال سمری آپنے سوت دھارئے ॥

سگال سمری آپنے سوت دھارئے-
په دي توگه گرو ټول مخلوق په خپل تار (د امر) کي تړلی دی.

نانک جس جس بهائے تس تس نستارئے ॥ ۳ ॥

نانک جس جس بهائے تس تس نستارئے-
اي نانک! کوم څه چي رب خوښوي هغه د کائناتو له بحر څخه تيروي

کਈ کੋټ راجس تامس ساټک ॥

کئی کوټ راجس تامس ساټک-
دلته په مليونونو راجگوني، تموگوني او ستگوني مخلوقات شتون لري.

کਈ کੋټ بے پوران سیمیتي اهر ساسز ॥

کئی کوټ بيد پُران سمرت ار ساسټ-
څو مليونه ويدونه، پرانونه، سمریتونه او شاسترونه شتون لري.

کਈ کੋټ کيے رتن سمود ॥

کئی کوټ کيے رتن سمود-
په مليونونو قيمتي ډبري په سمندرونو کي پيدا شوي دي.

کਈ کੋټ نانا پکار جنت ॥

کئی کوټ نانا پکار جنت-
د حيواناتو مليونونه مختلف ډولونه شتون لري.

کਈ کੋټ کيے چر جيوے ॥

کئی کوټ کيے چر جيوے-
په مليونونو څارويان د اوږد ژوند کولو لپاره رامینځته شوي.

کਈ کੋټ گيری مہر سوترن ټيے ॥

کئی کوټ گري مير سورن ټيے-
(د واه گورو په امر) څو کروړونه سره زر "سومير پرهار" شوي دي.

کਈ کੋټ جځ کينر پيساچ ॥

کئی کوټ جځ کينر پيساچ-

دلته په مليونونو يوكشا، هيجانان او ويمپائر شتون لري

کਈ کੋټي ٻوٽ پوٽ سؤکر ميؤرؤچ ॥

کئي کوټ بھوت پريت سوکر مريؤچ۔
دلته په مليونونو سپورمي، خنزير او زمريان شته

سبھ ٽے نيرٽے سبھو ٽے دور۔

سبھو ٽے نيرٽے سبھو ٽے دور۔
خبنتن ٽولو ته نردي او له ٽولو لري دي.

نانک آپي ائليپتو رھيا ٻرپور ॥ ۸ ॥

نانک آپ الپت رپيا بھريور۔
اي نانک! خبنتن په هرچا کي بشپير کيري، پداسي حال کي چي هغه پخپله جلا پاتي کيري.

کਈ کੋټي پاتال کي واسي ॥

کئي کوټ پاتال کي واسي۔
ډيري مليارد مخلوقات د حُمکي لاندي اوسيدونکي دي.

کਈ کੋټي نرک سرگ نواسي ॥

کئي کوټ نرک سرگ نواسي۔
مليونونه مخلوقات په دوزخ او جنت کي ژوند کوي.

کਈ کੋټي جنم جيوبے مارے ॥

کئي کوټ جنم جيوبے مارے۔
مليونونه مخلوقات پيدا کيري، ژوند کوي او مره کيري.

کਈ کੋټي بھو جوني فرے ॥

کئي کوټ بھو جوني فرے۔
په مليونونو ژوندي موجودات لا نه دي پيدا شوي.

کਈ کੋټي بھي کاره ناست او خوري ॥

کئي کوټ بھي کاره ناست او خوري۔
ډيري مليارد (بي کاره) ناست او خوري

کਈ کੋټي گھالے تھک پابي ॥

کئي کوټ گھالے تھک پابي۔
مليونونه روحونه د سخت کار خخه ستري شوي دي.

کਈ کੋټي کيے دنوت ॥

کئي کوټ کيے دنوت۔
ډيري ملياردان شتمن شوي دي.

کਈ کੋټي مائيا مه چنت ॥

کئي کوټ مائيا مه چنت۔

ملیونونہ خلک د شتمنی پہ ارہ اندینمن دی.

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

جہ جہ بهانا تہ تہ راکھے۔

چیرتہ چي خُبتن و غواري، هغه ژوندي موجودات خای په خای کوي.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਰਾਖੇ ॥੫॥

نانک سبھ کچھ پرېہ کے ہاتھے۔

ای نانک! هر خہ د خُبتن په لاس کي دي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

کپري کوب بېراگی۔

په دي نري کي په ميليونونو ژوندي موجودات د نري له شيانو خخه جلا شوي دي.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

رام نوم سنگ تن ليو لري

او دوی د رام په نوم تجارت کوي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥

کپري کوب پرېہ کو کوجنتي

ملیونونہ ژوندي موجودات د خُبتن په لته کي دي.

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

آتم مي پاربرهم لهانتي

او رب د دوی په روح کي مينه وکړی.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਸ ॥

کپري کوب درسن پرېہ پياس

په ملیونونو مخلوقات د رب ليدلو ته تري دي.

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

تين کو مليو پرېہ ابناس

دوی تل پاتي خُبتن ومومي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

کپري کوب ماگي ستينگ

دیری ملیونونہ د ريښتيني ملگرو لپاره خپله هيله خرگندوي.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ

پاربرهم تن لاگه رنگ

دوی د خُبتن په مينه کي ډوب پاتي دي.

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

نانک تي جان سدا دهن دين
اي نانک! د چا خُخه چي رب پخپله راضي وي،

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

کپري کوټ خاني او خند.
داسي خلک تل بختور وي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

کپري کوټ اکاس بر اھمند
د حُمکي په نهو برخو او (خلور) لورو کي مليونونه مخلوقات پيدا شوي دي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

کپري کوټ هوي اوتار
د آسمان او کائنات ډيري مليونونه شتون لري.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

کپري جگت کينو بستار
مليونونه اوتارونه شوي دي.

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥

کپري بار پسرپو پاسار
رب کائنات د ډيرو ترکیبونو سره جوړ کړی دی.

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥

سدا سدا اک اکانکار
دا تخليق ډيري وختونه خپور شوی.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

کپري کوټ کيني بهو بهات
خو خبنتن تل همداسي وي.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

پرېبه تي هوي پرېبه ماهي سمات
په مليونونو مخلوقات د خبنتن لخوا په مختلفو لارو پيدا شوي دي.

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥

تا کا انت نه جاني کوي
هغه انسانان له رب خُخه پيدا شوي او په رب کي يوخاي شوي دي.

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

پي آپ نانک پرېبه سوي
هيخوک يي پای نه پوهيري.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥

ਕਿਰੀ ਕੋਟ ਪਾਰਿਰਹਮ ਕੀ ਦਾਸ
ਐ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਦ ਹਰ ਖੇ ਖੁਬਨਨ ਐ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥

ਤਿਨ ਹੋਟ ਅੱਮ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਪੇ ਡੀ ਡਨੀਾ ਕੀ ਪੇ ਮਿਲੀਓਨੋਨੋ ਡੁੰਡੀ ਮੋਯੋਡਾਤ ਦ ਰਬ ਬੰਡੇ ਗਾਨ ਡੀ.

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਕਿਰੀ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੀ ਬਿੱਟੀ
ਓ ਦ ਡੂੀ ਪੇ ਰੋਹੋਨੋ ਕੀ ਰਨਾ ਡੇ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੋਤੇ ॥

ਸਦਾ ਨਹਾਰੇ ਐਕੋ ਨਿੱਟਰੀ
ਡਿਰੀ ਮਲੀਓਨ ਖਲਕ ਫਿਲੋਸੋਫਾਨ ਡੀ.

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੇ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

ਕਿਰੀ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸ ਪਿਓ
ਓ ਪੇ ਖਿਲੋ ਸਟਰਗੋ ਡੂੀ ਠਲ ਓ ਰਬ ਓਨੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਅਮਰ ਬਿੱ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ
ਡਿਰੀ ਮਲੀਓਨੋਨੇ ਰੋਹੋਨੇ ਦ ਨਾਮ ਗੋਸ ਖੁਬਨੋ ਤੇ ਡੋਅਮ ਓਰਕੋਓ.

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ਕਿਰੀ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੋਨ ਗਾਓ
ਖੁਕ ਚੀ ਠਲ ਪਾਤੀ ਡੀ ਓ ਠਲ ਡੁੰਡੀ ਡੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ਅੱਮ ਰਸ ਸਖ ਸਹਿ ਸਮਾਓ
ਮਲੀਓਨੋਨੇ ਖਲਕ ਦ ਨੋਮ ਸਤਾਨੀ ਤੇ ਡੋਅਮ ਓਰਕੋਓ.

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਐਓਨੀ ਗਾਨ ਕੀਓਨੀ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਮਾਰੀ
ਡੂੀ ਪੇ ਅਸਾਨੀ ਸਰੇ ਦ ਰੋਹ ਦ ਖੋਬਨੀ ਲਿਪਾਰੇ ਪੇ ਅੰਡਿਨਿਨੇ ਕੀ ਗੁਡਬ ਸ਼ੋਓ

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

ਨਾਨਕ ਓਓ ਪ੍ਰਮਿਸੋਰ ਕੀ ਪਿਓਰੀ
ਰਬ ਦ ਖਿਲੋ ਬੰਡਗਾਨੋ ਡਿਰ ਪਾਮ ਕੋਓ.

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

ਨਾਨਕ ਐ ਲਿੱਟ ਰਿਪਾ ਬਿਰਪੋਰ-
ਐ ਨਾਨਕ! ਓਓ ਡੋਲ ਏਬਾਡ ਕੋਓਨਕੀ ਦ ਰਬ ਸਰੇ ਮਿਨੇ ਲਰੀ.

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک

سلو کو

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

کارن کارن پر به ایک هی دوسر نه کوی
یو رب د پیداینت اصلی لامل (خالق) دی، له هغه پرته بل خوک نشته.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

نانک تس بالیهارنی جل تهل مهیال سوی.

ای نانک! زه هغه څښتن ته قربان کوم چې په اوبو، ځمکه، ځمکي او اسمان کي شتون لري.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اساڼډی

اشتاڼډي

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

کارن کران کرنی جوگ
یو رب چې په هر څه کولو قادر دی او ژوندیو مخلوقاتو ته هر څه کوي.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

جو تس بهاوی سوی هوگ
هغه څه چې خوبنوي، هغه کوي.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

کهن می تهاپ اتهاپنهارا
هغه په یوه شیبه کي د دي کائنات خالق او ویجاړونکی (رب) دی.

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

انت نه کچ پاراوارا
د هغه ځواک هیڅ پیل او پای نلري.

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

حکمے دهار ادهار رهاوی

ځمکه یي په خپل امر جوړه کړي او بي له کوم ملاتړه يي ساتلي ده

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

حکمے اچي حکم سماوی
هر څه چې د هغه په امر پیدا کيږي، بالاخره د هغه په امر کي جذبيري.

ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

حکمے اوچ نیچ بیاهار
بڼه او بد عمل د هغه سره سم دی.

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

حکمه انک رنگ پرکار
د هغه په امر مختلفي لوبي او تماشي تر سره کيږي.

کري کري دېه اپنې وځي ॥

کر کر دیکهي اپنی ودی آئی
د نړۍ په جوړولو سره، هغه د خپل جلال ليدلو ته دوام ورکوي.

نانک سب مې رھيا سمانی ॥ ۹ ॥

نانک سبه مي رپيا سمانی.
اي نانک! خدای په تول مخلوق کي شتون لري.

پږ ټاډي مانوځ راتې پادې ॥

پربه بهاوی مانوکې گت پاوي
که دا د څښتن رضا وي، انسان ژ غورل کيږي.

پږ ټاډي ټا پادې ټاډي ॥

پربه بهاوی ټا پټېر ټراوي
که دا څښتن راضي شي، هغه حتی تيره حرکت کوي.

پږ ټاډي بيټو ساس ټه رادې ॥

پربه بهاوی بن ساس ټي راضي
که دا رب راضي شي، هغه حتی د ساه اخيستونکي مخلوق (مرگ څخه) ژ غوري.

پږ ټاډي ټا رھي رټو ټاډي ॥

پربه بهاوی ټا هر گن بهاخي
که دا د څښتن خوښ وي، نو انسان د خدای ذکر ته دوام ورکوي.

پږ ټاډي ټا پټيټ اوږادې ॥

پربه بهاوی ټا پټيټ اډاري
که دا رب خوښ وي، هغه حتی گناهکاران وژ غوري.

آپي کرې آپان بيچارې ॥

آپ کرئے آپن بيچارئے
واه گورو پخپله هرڅه کوي او پخپله فکر کوي.

دوھا سيريآ کا آپي سوامی ॥

دوها سريا کا آپ سوامی
خدای پخپله د دنيا او آخرت مالک دی.

څيلی بگسے انترجامی ॥

څيلی بگسے انترجامی
هغه پروردگار چي په زړه يي پوهيږي د دنيا لوبي ته دوام ورکوي او (په ليدلو يي) راضي کيږي.

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

جو بھاي سو کار کرائے
هر ڄه ڇي ڄڻتن خوبنوي، هغه انسان ته هم کوي.

نانک ديس تي اءر ن آء ॥ ۲ ॥

نانک درستی اور نه آء.

اي نانک! د دي په خير بل هيڅ نظر نشته.

کھو مانوک تے کيا پوئے آء

راته ووايه ڇي يو سري ڄه کولي شي؟

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਾਵੈ ॥

جو تس بھاي سوئي کرائے
هغه ڄه ڇي ڄڻتن خوبنوي، هغه مخلوق ته (کار) کوي.

ايس کي هاڻي هه ڇي سا سڄو کي لئي ॥

اس کے ہاتھ پوئے تا سبھ کچھ لئي
که ڇيري د يو ڇا لپاره ممکنه وي، هغه بايد د هري شيانو پاملرنه وکري.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰੇਈ ॥

جو تس بھاي سوئي کرائي
هر ڄه ڇي ڄڻتن ورته مناسب بنکاري، هغه کوي.

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

انجانت بکھيا مي رچائي

د پوهي د نشتوالي له امله خلک په بي گټي کارونو بوخت دي.

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

جے جانت اپان اپ بچي
که پوه شي، نو کولای شي ځان (له شر څخه) وژغوري.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

بھرمي بوله ده دس ډھاي
په خيال کي ورک شوی، ذهن يي په لسو لورو کي گرځي.

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

نمک ماهي چار کنت فر آوي
د څلورو کونجونو د گردولو وروسته، هغه په يوه شيبه کي بيرته راځي

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਈ ॥

کر کرپا جس اپنی بھگت دے
ہغہ چا تہ چي رب مہربانہ دی خپل عبادت ورکوي.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

نانک تي جان نام ملے۔
اي نانک! ہغہ د انسان پہ نوم کي دوب کيري.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

خن مي نيچ کيت که و راج۔

پہ یوہ لحظہ کي، خبتن یو تیت (سری) د کیم پہ خیر (بادشاہي) جوړوي.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

پاربرہم گریب نواج۔

واہ گورو پہ غریبانو مہربانہ دی

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ॥

جا که دريست کچھو نہ اوپ۔

ہغہ مخلوق چي ہیخ کیفیت نہ ویني.

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

تس تتکال ده دس پرگتاوپ۔

پہ سمدستي توگہ دا پہ لسو لارینوونو کي مشهور کوي.

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

جا که اپني کري بخشی۔

جگدیش، د نری مالک، پہ چا باندي خپل فضل کوي.

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

تا که ليکه نہ گني جگديس۔

ہغہ د دوی د کرنو حساب نہ کوي.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

جيو پنڈ سبه تس کی راس۔

دا روح او بدن تول د ہغہ ورکرل شوي پانگہ ده.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

گھٹ گھٹ پورن برہم پرگاس۔

پہ ہر زہہ کي د بشپیر برہمن رنا ده.

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

اپنی بنت آپ بنائے۔

هغه دا کائنات پخپله جوړ کړی دی.

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

نانک جیوے دیکه بدائے۔

ای نانک! زه د هغه د جلال لیدلو لپاره ژوند کوم.

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

اس که بل نهی اس هات۔

حُکھ چي د دي مخلوق واک د هغه په خپل لاس کې نه دی

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥ ॥

کرن کروان سرب کو نات۔

یوازې یو رب دی چې هر څه کولی شي او انسان ته یې وکړي

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

آگی-آکاری بیورا جیو۔

بي وزله سړی رب ته وفادار دی

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

جو تس بهائی سوئی فن تيو

هر څه چې رب خوبنوي، بالاخره کيږي.

ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

کبهو اوچ نیچ میه بسی

حُیني وختونه خلک په لوړو ذاتونو کې ژوند کوي او حُیني وختونه په ټیټ ذات کې

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

کبهو سوگ هر هکه رنگ هسی

کله په غم کې خفه وي او کله په خوشحالی کې خندل.

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

کبهو نیند چیند بیوهار

کله ناکله نیوکه او غندنه د هغه دنده ده.

ਕਬਹੂ ਉਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

کبهو اوچ اکاس پیال

کله په اسمان کې وي او کله د حُمکي لاندې.

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

کہہ بو بیته برہم بیچار
کلہ کلہ ہغہ د برہمن د مفکورے پوہ وی۔

نانک آپی میلادھار ॥ ۫ ॥

نانک اپ ملاوانہار۔
ای نانک! خبتن ہغہ خوک دی چہ انسان لہ خان سرہ یوخی کوی

کبھو نیرت کرے بہو بہات

کہہ بو نیرت کرے بہو بہات
دا سرے کلہ ناکلہ پیری دولہ نھا ترسہ کوی

کبھو سہی رھے دین رات

کہہ بو سوئے رھے دین رات
کلہ کلہ ہغہ شپہ او ورخ خوب کوی

کبھو مہا کروڈ بکرال

کہہ بو مہا کروڈ بکرال
خینی وختونہ ہغہ پہ خپل شدید غوسہ کی دارونکی کیری

کبھو سرہ کی ہوت روال

کبھون سرہ کی ہوت روال
کلہ کلہ د تولو د پینو خاوری پاتی کیری، کلہ د تولو د پینو خاوری پاتی کیری

کبھو ہئی باد راجا

کہہ بو ہونے ہئی باد راجا
خینی وختونہ ہغہ لوی پاچا کیری

کبھو بھیکھاری نیچ کا ساجا

کبھو بھیکھاری نیچ کا ساجا
خینی وختونہ ہغہ د تیت سوالگر بنہ اخلی

کبھو اپکیرت مہ اوئی

کہہ بو اپکیرت مہ اوئی
خینی وختونہ ہغہ د ذلت سرہ مخ کیری

کبھو بھلا بھلا کھاؤئی

کہہ بو بھلا بھلا کھاؤئی
خینی وختونہ ہغہ پیر بنہ بلل کیری

کبھو پربھ راکھے تیو ہی رہے

کبھو پربھ راکھے تیو ہی رہے
لکہ خنگہ چہ خبتن ہغہ ساتی، نو انسان ژوند کوی

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਰੈ ॥੬॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਾਨਕ ਸچ کہئے۔
د گرو پہ فضل سرہ، نانک ریشتیا خیری کوی

کبھو ہوئے پنڈت کرئے بکھیان

کبھو ہوئے پنڈت کرئے بکھیان
خینی وختونہ یو سری د پنڈت پہ توگہ تبلیغ کوی

کبھو منیڈھاری لائی ذیان۔

کبھو منیڈھاری لائی ذیان۔
خینی وختونہ ہغہ د خاموش راہب پہ توگہ پہ مراقبت کی ناست وی

کبھو تیرتھ اسنان

کبھو تیرتھ اسنان
کلہ کلہ ہغہ زیارتونو تہ خئی او غسل کوی

کبھو سادھک مکھ گیان۔

کبھو سادھک مکھ گیان۔
خینی وختونہ ہغہ یو سید سادک (لتونکی) کیری او د خپلی خولی لہ لاری پوہہ تر لاسہ کوی

کبھو کیت حسبت پتنگ ہوئے جیا

کبھو کیت حسبت پتنگ ہوئے جیا
کلہ کلہ انسان حشرہ، ہاتیان یا پتنگ شی

انک جون برمئے برمیا

انک جون برمئے برمیا
او پہ دوامدارہ توگہ پہ ڈیرو رحمونو کی گرخی۔

نانا روپ جیو سواگی دکھائی۔

نانا روپ جیو سواگی دکھائی۔
د بہروپیانو پہ خیر، ہغہ ڈیری بنی لری

بجیو پرہ بہاؤئے تیوے نچائی۔

بجیو پرہ بہاؤئے تیوے نچائی۔
نخا کوی لکہ خنگہ چي خبنتن مناسب گوری

جو تس بہاؤئے سوئی ہوئے

جو تس بہاؤئے سوئی ہوئے
لکہ خنگہ چي خوبنہ وی، ہمداسی دہ

نانک دوجا اور نہ کوئے

نانک دوجا اور نہ کوئے

ای نانک! له هغه پرته بل څوک نشته

کبھو ساپسنگتو ایدو پادے ॥

که بو سادھسنگت او پائے
بیا به دا سری هرکله سنتگتیا تر لاسه کری

اوس اسٹھان تے بهر نه اوئے

له دي (مقدس) حای څخه هيڅکله بيرته نه راگرهي

انتر بوئے گيان پرگاس

په زره کي يي د علم رنا ده

اوس اسٹھان کا نهين بيناس

دا کور هيڅکله نه تباه کيري

من تن نام رتي اک رنگ

د چا ذهن او بدن د خدای په نوم او محبت کي مشغول وي

سدا بسې پاربريم کي سنگ

دا تل د واه گرو سره وي

جيو جل مي جل آني ختانا

لکه څنگه چي اوبه راځي او په اوبو کي يوځای کيري

تيو جوتي سنگ جوت سمانا

په همدې توگه، د هغه رنا د سپريم په رنا کي جذب کيري

مت گائي گوان پائي بسرام

د هغه ايوگون (پيداينست او مرگ) پای ته رسيري او هغه سيک کيري

نانک پرب کي سد کريا

اي نانک! زه تل خپل خان داسي څښتن ته قربانوم

سलेकु ॥

سلوک
سلوکو

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

سکه بسی مسکینی آپ نوار تلی
خلاص ذهن لرونکی سری په خوینی کی ژوند کوي. هغه خپله انا پریردي او عاجز کیري

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

کر کرپا جس کی بردی گریبی بساؤئی
(خو) ای نانک! لوی انا پرست خلک په خپله انا کی تباہ کیري

ਅਸਟਪਦੀ ॥

استپدي

اشتاپدي

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

بدی بدی اهنکاری نانک گرب گلی.
هغه څوک چې په زړه کې یې د دولت غرور وي

ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

جس کی انتر راج ابهمن
دا ډول سری په دوزخ کې د غورخېدو سپی دی

ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥

سو نرکپاتی هووت سوآن
هغه څوک چې په تکبر کې ځان ډیر بنکلی (کامل ځوان) گني

ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

جو جانی می جوینونت

هغه د کثافاتو چینجی دی

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

سو هووت بستنا کا جنت
هغه څوک چې ځان د نیکو اعمالو څینتن بولي

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

آپس کاو کرمونت کہاؤئی
هغه د زیرون او مړینې په دوره کې نیول شوی او ډیری وختونه په رحم کې گرځي

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੇ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

جتم مرئی بهو جون برماؤئی
هغه سری چې په خپل مال او وطن وپاري

ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

دهن بهوم کا جو کرئی گمان
هغه احمق، روند او ناپوه دی

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

سو مورخ انداه اگیان
د انسان په زړه کې رب په خپل فضل سره عاجزي پيدا کوي

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

نانک ابا مکت اگئی سخ پاؤئی۔ |

اي نانک! داسي انسان په دنيا کې نجات او په آخرت کې سخا کوي

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

دهنونتا بووت کر گرباؤئی
هغه څوک چې بدايه وي او په خپل مال فخر کوي،

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ترین سمان کچ سنگ نه جاؤئی
د تني په شان هيڅ شی ورسره نه ځي

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

بهو لسکار مانوخ اوپر کری آس
هغه څوک چې د لوی پوځ او خلکو تمه لري

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

پل بهیتر تا کا بووت بیناس
هغه په یوه شیبه کې له منځه ځي

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

سب تی آپ جانی بالونت
هغه سړی چې ځان تر ټولو ځواکمن گڼي

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

کهن می هوت جایی بهسمنت
هغه په یوه شیبه کې په اېرو بدلېږي

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

کسی نه بدی آپ اهنکاری
هغه څوک چې په خپل نفس کې د هیچا پروا نه کوي

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

دهرم را ئی تس کری خواری
يمراج په پای کې خپل لوی غم ورکوي

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨ

ਐ ਨਾਨਕ! ਦ ਗੁਰੂ ਪੇ ਫੁਲ ਸਰੇ, ਹੇਗੇ ਸਰੀ ਚੇ ਗੁਰੂ ਯੇ ਲੇ ਮਨੁ ਯੋਸੀ,

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਸੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਗੀ ਪਰਾਨ

ਦਾਸੀ ਸਰੀ ਦ ਖੰਬੰਨ ਪੇ ਦਰਬਾਰ ਕੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦੀ

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ਸੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਗੀ ਪਰਾਨ |

ਕੇ ਯੋ ਖੁਕ ਪੇ ਮਲਿਯੋਨੋ ਨਿਕੋਨੋ ਬਾਨਦੀ ਫਖਰ ਕਰੀ

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਕੋਟ ਕਰਮ ਕਰੈ ਭਾਉ

ਹੇਗੇ ਯੋਝੀ ਦਰਦ ਕੋਯੀ, ਦ ਹੇਗੇ ਟੋਲ ਕਾਰੋਨੇ ਭੀ ਗੱਠੀ ਕੀਰੀ

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਸਰਮ ਪਾਉਂਦੇ ਸਕਲੀ ਬਰਥਾਰੀ

ਹੇਗੇ ਖੁਕ ਚੀ ਡੇਰ ਟੋਬੇ ਕਰੀ, ਮੁਕਬਰ ਕੀਰੀ

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਅਨਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੀ ਅਨਕਾਰ

ਹੇਗੇ ਭੀ ਪੇ ਜਨਤ ਆ ਦੋੜਖ ਕੀ ਪੀਦਾ ਕੀਰੀ

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਰ ਫਰ ਆਤਮ

ਦ ਡੇਰੋ ਫਲੋ ਖੁਲੋ ਸਰੇ ਸਰੇ ਹਮ ਦ ਚਾ ਝਰੇ ਨੇ ਖੋਰ ਪੀਰੀ

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ਅਨਕ ਜੱਠ ਕਰ ਆਤਮ ਨੇ ਦਰੋਐ

ਨੋ ਰਾਠੇ ਵੋਐ! ਹੇਗੇ ਨੋਕਰ ਖੰਗੇ ਦ ਗੁਰੂ ਦਰਬਾਰ ਠੇ ਲਾ ਰੀ ਸੀ?

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਭੇਰ ਦਰਗੀ ਕੋ ਭੀ ਕੀਸੀ ਗੋਐ

ਹੇਗੇ ਖੁਕ ਚੀ ਖਾਨ ਭਨੇ ਭੋਲੀ

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਆਪਸ ਕਾ ਯੋ ਭੇਲਾ ਕੋ ਭਾਉ

ਨੀਕੀ ਵਰਠੇ ਨੀਰਦੀ ਨੇ ਰਾਖੀ

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ਤਸੀ ਭੇਲਾਈ ਨਕਟ ਨੇ ਆਉ

اي نانک! د چا ذهن د هر چا د پینو خاوری شي

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

سرب کی رای جا کا من هووی

هغه خالص بنکلا لري

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁੜ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

کھو نانک تا کی نرمل سوئی

تر هغه چي انسان په دي پوه شي چي زما سره يو څه پيښ کيدی شي،

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

جب لگ جائے مجھ تے کچھ ہوئے

تر هغه وخته پوري هغه هيڅ خوشحاله نه موندل کيري

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

تب اس کو سخ ناھی کوئے

تر څو چي انسان په دي پوه شي چي زه يو څه کوم،

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

جب اه جائے می کچھ کرتا

تر هغه وخته پوري هغه د رحم په داخلي نری کی گړخي

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

تب لگ گرب جون می فرتا

تر څو چي يو څوک يو څوک دبنمن او بل څوک دوست گڼي

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

جب ډارئے کوو بيړی مپت

تر هغه وخته پوري د هغه ذهن مطمئن نه وي

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

تب لگ نهچل ناھی چیت

تر څو چي د ممنا په مينه کی ډوب وي،

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

جب لگ موه مگن سنگ مای

تر هغه وخته يمراج هغي ته سزا ورکوله

ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

تب لگ دهرم رائے دئے سجاے

د گرو په فضل سره د انسان اړيکي ماتيري

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੁਟੈ ॥੪॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਾਨਕ ਭਾਉਣੀ
ਐ ਨਾਨਕ! ਦ ਗੁਰੂ ਪੇ ਫੁਲ ਸਰੇ, ਅਨਾ ਲੇ ਮਨੁ ਚੁ ਈ

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ਸਪਸ ਕਹੈ ਲਕੇ ਕਾ ਅਉ ਠਾਉ
ਅਨਾਨ ਝਰ ਗੈ ਐ ਪੇ ਮਲਿਓਨੋ ਮਨੁ ਕਉ

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਧਾਵੈ ॥

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾ ਆਉ ਮਾਉ ਪਾਛੈ
ਹੇਗੇ ਦ ਸੁਮਨੀ ਪੇ ਲੇ ਕੇ ਨੇ ਠੀ

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

ਅਨਕ ਭੋਗ ਬਕਹਿ ਕੀ ਕਰੈ
ਅਨਾਨ ਝਿਅਰੇ ਦ ਭੀ ਕਾਰੇ ਸ਼ਿਅਨੋ ਪੇ ਚੁਨਦ ਅਖਿਸੁਲੋ ਭੁਖਤ ਈ

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

ਨੇ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਕੇਪ ਕੇਪ ਮਰੈ
ਮਗਰ ਹੇਗੇ ਰਾਝੀ ਨੇ ਠੀ ਐ ਦ ਠੀ ਪੇ ਮੇ ਮਰ ਕੀਰੀ

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥

ਭਨਾ ਸੁਨੁਕ ਨੇ ਕੋ ਠਾਛੈ
ਪ੍ਰਠੇ ਲੇ ਚਨਾਏ ਛੁ ਈ ਛੁਕ ਨਸ਼ੀ ਕੋਲੀ

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਭਰੁ ਸੁਭ ਕਾਛੈ
ਦ ਹੇਗੇ ਠੋਲ ਕਾਰ ਦ ਚੁਭ ਦ ਠਾਠੀ ਪੇ ਛੀਰ ਭੀ ਮੇਨੀ ਠੀ

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਰੁ ਸੁ ਠੀ
ਠੋਲੀ ਚੁਠੀ ਦ ਰੁਭ ਦ ਨੋਮ ਪੇ ਭਰੁਕੁ ਰਾਛੀ

ਬਡਭਾਰੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਭਡਭਾਗੀ ਕੀਸੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਠੀ
ਯੋਝੀ ਯੋ ਭਨੁਰ ਸੁਰੀ ਨੋਮ ਠਰਲਾਸੇ ਕੋਲੀ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਠਨ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਗੁਰੂ ਪਛਲੇ ਦ ਹਰ ਛੇ ਕੋਲੋ ਠਾਨ ਲਰੀ ਐ ਦਾ ਦ ਠੁਨੁਠੀ ਮਛੁਕਾਠੋ ਲਪਾਰੇ ਠਰਸਰੇ ਕੋਲੀ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰ ਛਾਪ
ਐ ਨਾਨਕ! ਠਲ ਦ ਹਰੀ ਨੋਮ ਯਾਦ ਕਰੈ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰ
ਯੋਜਾਯੋ ਰਬ ਦ ਆਮਲ ਆਮਲ ਕੋਨਕੀ ਡੀ

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਅਸ ਕੀ ਹਾਠ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰ
ਪੇ ਗੁਰ ਸਰੇ ਫਕਰ ਓਕਰੀ ਆ ਓਗੁਰੀ, ਦ ਅਨਸਾਨ ਪੇ ਆਕ ਕੀ ਹੀਖ ਸੀ ਨਸ਼ਤੇ

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

ਜੀਸੀ ਡਰਸਾਟ ਕਰੀ ਤੀਸਾ ਹੁਓ
ਲਕੇ ਖਨਗੇ ਚੀ ਖਡਾਯ ਦ ਲੀਡਲੋ ਓਰਤੀਆ ਟਰਲਾਸੇ ਕੁਓ, ਨੋ ਅਨਸਾਨ ਹਮ ਕੀਰੀ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੁਭੁ ਸੋਇ ॥

ਅਪੀ ਅਪ ਅਪ ਪਰਬ ਸੁਓ
ਹੇਗੇ ਰਬ ਪਖਿਲੇ ਹਰਖੇ ਡੀ

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥

ਜੋ ਕਛੇ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗ
ਹੇਗੇ ਖੇ ਚੀ ਕਰੀ ਡੀ ਦ ਹੇਗੇ ਦ ਆਰਾਡੀ ਮੁਆਬਕ ਡੀ

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸਭ ਟੀ ਡੁਰ ਸਭੋ ਕੀ ਸਨਕ
ਹੇਗੇ ਲੇ ਟੁਲੋ ਲਰੀ ਡੀ, ਬੀਆ ਹਮ ਲੇ ਟੁਲੋ ਸਰੇ

ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

ਬੁਝੀ ਡੀਕਹੀ ਕਰੀ ਬੀਬੀਕ
ਹੇਗੇ ਪੋਹੀਰੀ, ਗੁਰੀ ਆ ਪਰੀਕਰੇ ਕੁਓ

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ਅਪੀ ਅਕ ਅਪੀ ਅਨੀਕ
ਖੁਬਨਨ ਪਖਿਲੇ ਓ ਡੀ ਆ ਪਖਿਲੇ ਡੀਰੀ ਸਕਲੋਨੇ ਲਰੀ

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਮਰਾਨੀ ਨੇ ਬਨਸਾਨੀ ਆਵੈ ਨੇ ਜਾਨੈ
ਖੁਬਨਨ ਨੇ ਮਰ ਕੀਰੀ, ਨੇ ਟਬਾਹ ਕੀਰੀ, ਨੇ ਰਾਖੀ, ਨੇ ਖੀ

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਸਡ ਪੀ ਰਪੀ ਸਮਾਨੈ
ਅਯ ਨਾਨਕ! ਖੁਬਨਨ ਟਲ ਪੇ ਟੁਲੋ ਕੀ ਸ਼ਟੁਨ ਲਰੀ

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

ਅਪ ਅਪਡੀਸਨੈ ਸਮਝਾਨੈ ਅਪ
ਹੇਗੇ ਯੋਜਾਯੋ ਨਸੀਠ ਕੁਓ ਆ ਯੋਜਾਯੋ ਪੋਹੀਰੀ

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

آپے رچيا سبھ كى ساٲھ
رب پخپله د ٲولو سره متحد دى

ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

آپ كينو آپن بستار
هغه خپله خپرونه خپله كرى ده

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

سب ٲه اس كا او كرنپهار
هر ٲوك د هغه دى، هغه خالق دى

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

استى بهن كهو كچه هوئى
ماتھ وواياست! ايا دا مختلف كيدى شى؟

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

ٲهان ٲهننٲر ايكى سوئى
يو رب ٲه ٲولو ٲايونو او حدودو كى شتون لرى

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

آپنى چلت آپ كرنپهار
هغه به خپل كاروبار وكرى

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

كاؤٲك كرى رنگ آپار
هغه ٲقدير لىكى او لامحدود رنگونه لرى

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥

ست ست ست ٲر به سوئى
(موجودات) پخپله ٲه ذهن كى اوسيرى، (حيوانات) ٲه خپل ذهن كى خاموش ناست وي

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥

نانك كيمت كهان نه جائے
اى نانك! هغه (رب) نشى ارزول كيدى

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

گور ٲرساد كنى وخیانى
د نرى ٲبنتن خدای ٲل ريبنٲينى دى

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

سچ سچ سچ سبھ كينا
دا د ٲينو نادر و خلكو لخوا د گرو ٲه فضل سره روايت شوى دى

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥

ਕੋਟ مری کنی برلی چینا
هغه گورو چي هر څوک يې پيدا کړی هم ريښتيا دی

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

بھلاء بھلاء تیرا روپ
يوازي په مليونونو کي لږ لږ پوهيږي

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

اڻ سندر اپار انوپ
اې ربه! ستا مخ څومره ښکلې دی

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

نرمل نرمل تیری بنی
اې ربه! تاسو ډیر ښکلې، ډیر او بي ساري ياست

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

گهٽ گهٽ سنی سرون بخيانی
اې ربه! ستاسو غږ ډیر پاک، روښانه او خور دی

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਵਨ ਬਖਾਣੀ ॥

پاوټر پاوټر پاوټر پونيت

هر انسان په غورونو اوري او تعبيريوي، هر انسان په غورونو اوري او تعبيريوي

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪੁਨੀਤ ॥

بدبھاگی کسی پراپت هو
هغه پاک او مقدس کيږي

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੯॥੧੨॥

نام جيائے نانک من پريت
اې نانک! هغه څوک چي په زړه کي د رب نوم په مينه سره يادوي

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک
سلوکو

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੇ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੇ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

سنت سرن جو جان پرتے سو جان ادھر نهار
څوک چي د اولياوو تر پناه لاندې راشي، هغه انسان ته نجات ورکوي

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

سنت کی نندا نانکا بهر بهر اوتار.

ای نانک! د سنتونو پہ غندلو سرہ، یو سری بیا بیا زیریدلی دی

॥ **ਅਸਟਪਦੀ** ॥

استپدی
استپدی۔

॥ **ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ** ॥

سنت کی دوخن ارجه رتی
د سنتو پہ سر غروني سره د انسان عمر لنڊپري

॥ **ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ** ॥

سنت کی دوخن جم تی نه چتی
د سنتو پہ سر غروني سره سری نه شي کولای د یمدوت خخه خان وژ غوري

॥ **ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ** ॥

سنت کی دوخن سخ سبه جائے
د سنت پہ سپکاوي سره د انسان تولى خوبی ختميري

॥ **ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ** ॥

سنت کی دوخن نرک می پائے
د سنتو پہ سر غروني سره انسان جهنم ته هي

॥ **ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ** ॥

سنت کی دوخن مت هاوی ملین
د سنتو پہ سر غروني سره عقل فاسدپري

॥ **ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ** ॥

سنت کی دوخن سوبآ تی هین
د سنتو پہ ماتولو سره د انسان بنکلا ختميري

॥ **ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ** ॥

سنت کی ہتی کی رکھئے نه کوئے
د سنتو ذلیل خوک نه شي ساتلی

॥ **ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ** ॥

سنت کی دوخن تھان برسات هووی
د سنت پہ سپکاوي سره، خای وچار شوی

॥ **ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ** ॥

سنت کیرپال کرپا جی کرئے
که سنت وی پخپله به د رحمت پہ کور کی وی

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ.

ਐ ਨਾਨਕ! ਦ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪੇ ਸਚਨੇ ਕੀ ਚਤੀ ਬਦਕਾਰ ਹਮ (ਦ ਕਾਨਾਤੀ ਚਰ ਖੁਛੇ) ਤੀਰੀਰੀ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖਨ ਤੀ ਮਕੁ ਭੋਠੀ

ਦ ਸੰਤ ਪੇ ਸਪਿਕਾਠੀ ਸਰੇ, ਮਖ ਖਰ ਕੀਰੀ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੁਖਨ ਕਾਗ ਜੀਠੀ ਲੋਠੀ

ਹੇਗੇ ਖੁਕ ਚੀ ਮਦਸਾਤੋ ਤੇ ਸਪਿਕਾਠੀ ਕੋਠੀ ਦ ਕਾਹਨ ਪੇ ਖੀਰ ਕਰਕੇ ਕੋਠੀ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥

ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੁਖਨ ਸਰਪ ਜੋਨ ਪਾਠੀ

ਦ ਸੰਤ ਪੇ ਨਾ ਰਾਠੀ ਸਰੇ, ਠੀ ਸਰੀ ਦ ਮਾਰ ਖੁਛੇ ਤੀਰੀਦਲੀ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖਨ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨ ਕਰਮਾਠੀ

ਹੇਗੇ ਖੁਕ ਚੀ ਸੰਤ ਤੇ ਸਪਿਕਾਠੀ ਕੋਠੀ ਦ ਚਸ਼ਰਾਤੋ ਪੇ ਰਚ ਕੀ ਗਰੁਠੀ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੁਖਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੀ ਜਲਾਠੀ

ਹੇਗੇ ਖੁਕ ਚੀ ਠੀ ਸੰਤ ਤੇ ਸਪਿਕਾਠੀ ਕੋਠੀ ਦ ਤੰਦੀ ਪੇ ਠੀ ਸੁਠੀ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੇ ਛਲੈ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖਨ ਸਭੇ ਕੋ ਚਲਾਠੀ

ਹੇਗੇ ਖੁਕ ਚੀ ਸੰਤ ਤੇ ਸਪਿਕਾਠੀ ਕੋਠੀ ਦ ਹਰ ਚਾ ਸਰੇ ਪੇ ਠੀਰੀਬ ਕਾਰ ਕੋਠੀ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖਨ ਤੇਜੁ ਸਭੇ ਜਾਠੀ

ਦ ਠੀ ਸੰਤ ਪੇ ਸਪਿਕਾਠੀ ਸਰੇ, ਦ ਠੀ ਸਰੀ ਠੀਲ ਠੀਰ ਲੇ ਲਾਸੇ ਠੀਰ ਕੋਠੀ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖਨ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਠੀ

ਦ ਸੰਤ ਪੇ ਸਪਿਕਾਠੀ ਸਰੇ, ਠੀ ਖੁਕ ਠੀਰਾ ਠੀਠੀ ਕੀਰੀ

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤ ਦੁਖੀ ਕਾ ਠੀਠੀ ਕੋ ਨਹੀ

ਦ ਸੰਤ ਦ ਗਨਾ ਲੁਪਾਰੇ ਦ ਸਕੇ ਮਲਾਤ੍ਰ ਨਸ਼ਤੇ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਠੀ ਤਾ ਠੀ ਗਤ ਪਾਠੀ.

ਐ ਨਾਨਕ! ਕੇ ਸੰਤ ਠੀਠੀ ਠੀ, ਬਦਕਾਰ ਠੀ ਹਮ ਨਜਾਤ ਤ੍ਰਿਲਾਸੇ ਕੋਠੀ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨੰਦਕ ਮਹਾ ਅਤਾਈ

ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਸੰਤ ਤੇ ਸਪਿਕਾਓ ਕੋਈ ਤਰ ਠੋਲੋ ਡਲੀਲ ਦੀ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨੰਦਕ ਖਨ ਟਿਕਨ ਨੇ ਪਾਈ

ਠੁਕ ਚੀ ਸੰਤ ਤੇ ਸਪਿਕਾਓ ਕੋਈ ਡ ਯੋਈ ਸ਼ਿਯੀ ਲਿਪਾਰੇ ਹਮ ਸਕੇ ਨੇ ਕੀਰੀ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨੰਦਕ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ

ਠੁਕ ਚੀ ਸੰਤ ਤੇ ਸਪਿਕਾਓ ਕੋਈ ਸੰਤਰ ਚਾਨਲ ਦੀ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨੰਦਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਰਾ

ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਸੰਤ ਤੇ ਸਪਿਕਾਓ ਕੋਈ ਡ ਖਦਾਈ ਪੇ ਨੜ ਡੀ ਏਤ ਤੇ ਕੀਰੀ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨੰਦਕ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨ

ਠੁਕ ਚੀ ਸੰਤ ਤੇ ਸਪਿਕਾਓ ਕੋਈ ਲੇ ਹਕੂਮਤ ਖ਼ਖ਼ੇ ਖ਼ਲਾਸ ਦੀ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨੰਦਕ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨ

ਠੁਕ ਚੀ ਸੰਤ ਤੇ ਸਪਿਕਾਓ ਕੋਈ ਗਮਜਨ ਓ ਗਰੀਬ ਕੀਰੀ

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ

ਠੁਕ ਚੀ ਡ ਸੰਨੋ ਸਪਿਕਾਓ ਕੋਈ ਪੇ ਠੋਲੋ ਨਾਰੋਗੀ ਏਖੇ ਕੀਰੀ

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ

ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਸੰਤ ਤੇ ਸਪਿਕਾਓ ਕੋਈ ਠਲ ਪੇ ਡਲਾਲੀ ਕੀ ਓ

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖ

ਡ ਸੰਨੋ ਸਪਿਕਾਓ ਸਖ਼ਤੇ ਗਨਾਹ ਡੇ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੇਖੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੇਖੁ |

ਏ ਨਾਨਕ! ਕੇ ਯੋ ਡ ਓਲੀਆ ਖ਼ੋਬੀਨ ਸ਼ੀ, ਹੇਗੇ ਹਮ ਨਜ਼ਾਤ ਤਰਲਾਸੇ ਕੋਈ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤ

ਡ ਸੰਨੋ ਮਜ਼ਰਮ ਠਲ ਨਾਪਾਕ ਓ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ਸنت کا دوخی کسی کا نہیں مت
د سنتو مرتکب انسان د ہیخ انسان دوست نہ دی

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਠੁ ਲਾਰੈ ॥

ਸنت کی دوخی کی دان لاگئے
د سنتو مجرم تہ سزا ورکول کیری (د درم راجا لخوا).

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਰੈ ॥

ਸنت کی دوخی کی سبہ تیاگئے
هر خوک د سنتو مرتکب پرپردي

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸنت کا دوخی مہا اهنکاری
د اولیاء مجرم لوی انا پرست دی

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

سنت کا دوخی سدا بکاری
گناہگار نل گناہگار وي.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

سنت کا دوخی جنمئے مرئے
يو سنت د گناه له امله زيريدلی او مر کیری

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

سنت کی دوخنا سخ تی ترئے
خوک چي د سنتو سره بد عمل کوي د سکوت خخه باطل کیری

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

سنت کی دوخی کی نہیں تھو
د سنتو سرغرونیکی د اوسیدو خای نہ پیدا کوي

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

نانک سنت بھائے تا لائے ملائے۔ |
نانک! کہ یو اولیاء پہ زره پوري وي، هغه له خانه سره وري

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥

سنت کا دوخی اد بیچ تی توٹئے
د سنت خطا پہ مینخ کی ماتیري

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

سنت کا دوخی کتی کاج نہ پھوچئے
د سنتو مرتکب سری پہ ہیخ کار کی بریالی نہ دی

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖੀ ਕੀ ਅਧਿਯਾਨ ਬ੍ਰਮਾਈ
ਦ ਸਿੰਨਤ ਮਜਰਮ ਪੇ ਸਖਤੋ ਚੁੰਗਲਨੋ ਕੀ ਤਿਰਿਰਿ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੁਖੀ ਅਝਰ ਪਾਈ
ਦ ਸੰਨਤੋ ਮਜਰਮ ਪੇ ਗਲਪੇ ਲਾਰ ਆਯੋ ਕੀਰਿ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੁਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ
ਦ ਸੰਨਤੋ ਕਫਾਰੇ ਦੰਨੇ ਖਾਲੀ ਦੇ

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ
ਲਕੇ ਦ ਮਰੀ ਬਦਨ ਲੇ ਟਨਫਸ ਚੁੱਖੇ ਜੋਰ ਦੀ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ
ਦ ਸੰਨਤੋ ਦ ਗਨਾਹ ਲਪਾਰੇ ਹਿੱਖ ਰਿਬਿਨੇ ਨਸ਼ਤੇ

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ
ਹਰ ਚੁੱਖੇ ਜੋਰ ਕੀਰਿ, ਹੇਗੇ ਪਖਿਲੇ ਖੋਰਿ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖੀ ਕੀ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ
ਦ ਅਹਲ ਸੰਨਤੋ ਦ ਮਰਤਕ ਪਲੋਯੋ ਆ ਮਲਾਤਰਿ ਨੇ ਸ਼ਿ ਕੰਦਾਯ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ
ਐ ਨਾਨਕ! ਕੇ ਸੰਨਤ ਯੋ ਖੋਬਨ ਕੀਰਿ, ਹੇਗੇ ਯੋ ਖੋਨਦਿ ਕੋਰਿ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੁਖੀ ਆ ਬਿਲਲਾਇ
ਦ ਅਹਲ ਸੰਨਤੋ ਮਜਰਮ ਦਾਸੀ ਝਾਰਿ

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ
ਲਕੇ ਦ ਆਬੋ ਪਰਤੇ ਮਾਹਿ, ਪੇ ਗਮ ਕੀ ਯੋਬੇ ਦੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੁਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੁਖੀ ਭੁਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ

ਦ ਸੰਨਤੋ ਮਰਤਕ ਠਲੋ ਓਰਿ ਓਰਿ ਆ ਹਿੱਖਲੇ ਨੇ ਰਾਜੀ ਕੀਰਿ

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
جيو پاوک ايڏهن نهی دهر اڀڻے
لکه ڇنگه چي اور د تيلو ڇخه راضي نه وي

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥
سنت کا دوخی چٽے اکیلا

د سنت مجرم یوازی پاتی کیری

ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥
جيو بوار تل کھیت ماھی دوھیلا
لکه د سوزیدلي تيو بوتی په کرونده کی بی کاره پروت وي

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥
سنت کا دوخی دهرم تی راهت
د اولیاء گناه په دین کی فاسد دی

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥
سنت کا دوخی سد میثیا کاهت
د سنتو مجرم تل درواغ وایي

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥
کرت نندک کا دهر بی پائیا
د بدکار برخلیک له پیل څخه لیکل شوی

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥
نانک جو تس بهائے سوی تھیا.
ای نانک! هر څه چي رب خوشوي، هغه څه دي

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥
سنت کا دوخی بگر روپ هوی جائے
د سنت مجرم بدصورت کیری

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
سنت کی دوخی کی درگی ملای سجائے
هغه څوک چي په سنتو باندي تور لگوي د رب په محکمه کی د سزا مستحق دی

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥
سنت کا دوخی سدا سحکائی
یو مقدس مجرم تل مرگ ته نردی وي

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥
سنت کا دوخی نه مرئی نه جیوائی
د سنت گناه د ژوند او مرگ تر مینخ ځرول کیری

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖੀ ਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਸਾ
ਦ ਸਿੱਧ ਦ ਗੁਨਾ ਅਰਮਾਨ ਨੇ ਪੁਰੇ ਕੀਰੀ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੁਖੀ ਅੰਤ ਚਲਾਏ ਨਿਰਾਸਾ
ਦ ਆਲਿਯ ਮੁਕਤ ਪੇ ਮਾਯੋਸੇ ਲਾਏ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖੀ ਨੇ ਤ੍ਰਿਸਟੀ ਕੋਏ
ਪੇ ਸੰਤੋ ਕਫਾਰੋ ਤੇ ਠੀਠ ਨੇ ਰਸੀਰੀ

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ਜੈਸਾ ਬਹਾਊਏ ਤੈਸਾ ਕੋਏ
ਲਕੇ ਖੁੰਗੇ ਚੀ ਖੁਦਾਏ ਅਗੁਰੀ, ਅਨਾਨ ਹਮ ਜੁਰੀਰੀ

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਨੇ ਮਿਠੀ ਕੋਏ
ਹਿਖੋਕ ਨਸ਼ੀ ਕੋਲੀ ਦ ਤੀਰੋ ਤੀਰੋਨੋਨੋ ਕਰਮਨੋਨੇ ਲੇ ਮਿਖੇ ਪੁਸੀ

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਜਾਨੀ ਸਚਾ ਸੁਏ.
ਐ ਨਾਨਕ! ਹੇਗੇ ਰਿਸ਼ਟੀਨੀ ਰਬ ਪੇ ਹਰਖੇ ਪੁਹੀਰੀ

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸਬੇ ਗੱਟ ਤਸ ਕੀ ਓ ਕਰਨੀ
ਠੋਲ ਤੋਨੋਨੀ ਮੁਕੁਦਾਤ ਦੋ ਖੁੰਬਨੀ ਡੀ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਸ ਕਾ ਅਮੁਕਾਰ
ਠੋਲ ਅਰੇ ਸਲਾਮ ਕੁਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਸੁਤਤ ਕਰਹੋ ਡੀਨ ਰਾਤ
ਸੁਪੇ ਓ ਅਰੁਖ ਦ ਗੁਰੋ ਸੁਤਾਨੇ ਅਕੁਰੀ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ਤਸੀ ਡੀਓਹੋ ਸਾਸ ਗੁਰਾਸ

ਦ ਹਰੀ ਸਾਹ ਸੁਰੇ ਡੀ ਮੁਰਾਬੁਤ ਅਕੁਰੀ ਓ ਚੀਛੁਲੋ ਡੀ ਕੁਏ

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ਸਬੇ ਕਛੇ ਅਰੁਠੇ ਤਸ ਕਾ ਕੀ
ਹਰ ਖੇ ਦ ਹੇਗੇ (ਗੁਰੋ) ਸੁਰੇ ਕੀਰੀ

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੇ ਥੀਆ ॥

ਜਿਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ

ਲਕੇ ਖੰਗੇ ਚੀ ਖੰਬਨ ਯੋ ਸਰੀ ਜੋਰੋਯੋ, ਹੇਗੇ ਹਮ ਕੀਰੋ

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈ

ਹੇਗੇ ਦ ਖੇਲੀ ਲੋਬੀ ਖਾਲੀ ਦੀ

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਦੂਸਰ ਕਾਨ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰ

ਬਲ ਖੁਕ ਦ ਦੀ ਫਕਰ ਕੋਲੀ ਸੀ?

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ

ਰਬ ਖੇਲੁ ਨੋਮ ਹਰ ਚਾ ਤੇ ਵਰਕੋਯੋ ਚੀ ਵਗੋਯੋ

ਬਡਭਾਰੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮੇਇ ॥੮॥੧੩॥

ਬਡਭਾਰੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮੇਇ

ਅਯੋ ਨਾਨਕ! ਦਾ ਫੋਲ ਸਰੀ ਫੀਰ ਬਖਤੋਰ ਦੀ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕ

ਸਲੋਕਾ

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ

ਅਯੋ ਮਹਤਮੋ ਖਲਕੋ! ਖੇਲੁ ਹੋਬੀਆਰੀਆ ਪ੍ਰੀਤਦੀ ਆ ਪੇ ਹਰੀ ਪ੍ਰਮੀਸ਼ੋਰ ਤਮਕਤ ਵਕ੍ਰੀ

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ

ਪੇ ਤ੍ਰੇ ਕੀ ਦ ਵਾਹ ਗ੍ਰੋ ਲੀਆਰੇ ਅਮੀਦ ਵਲ੍ਰੀ. ਅਯੋ ਨਾਨਕ! ਪੇ ਦੀ ਤੋਗੇ, ਗਮ, ਸ਼ਕ ਆ ਵੀਰੇ ਲੇ ਮਨਖੇ ਖੀ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਅਸਟਪਦੀ

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ

(ਅਯੋ ਖਲਕੋ!) ਪ੍ਰ ਆਨਸਾਨ ਤਕੀਏ ਕੋਲ ਤੋਲ ਬੀ ਗਤੀ ਦੀ

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ

ਯੋ ਰਬ ਦ ਤੋਲੋ ਵਰਕੋਨਕੀ ਦੀ

ਜਿਸ ਕੇ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

جس کیدیئے رہئے آگے
د هغه ورکول سوله راولي

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

بہر نہ ترسنا لائی آئے
او بيا لیوالتیا نہ راخي

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੇ ਆਪਿ ॥

مارئی راکھئے ایکو آپ
یو خبنتن پخپله وژني او ساتنه کوي

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

مانوک کی کچھ ناہی ہات
هیخ شی د انسان په اختیار کي نہ دی

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

تس کا حکم بوجھ سکھ ہوئے
د هغه د امر په پوهیدو سره، سکھ ترلاسه کیري

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

سمر سمر سمر پررب سوئے.
د سکی نوم ستاسو په غاړه کي واچوئ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

نانک بگھن نہ لائی کوئے.
اي نانک! دا رب دي تل ياد ساته

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

اوستت من می کر نرنکار
هیخ مصیبت به نہ راخي

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

کر من میرے ست بیئار
په خپل ذهن کي د گورو ستاینه وکړئ

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥

نرمل رسنا امرت پئو
اي زما ذهنه! د حقیقت په کار کي د بنکیلتیا له لاري

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

سدا سوپیلہ کر لئے جیو
د دي نوم د امرت په خنبلو سره به ستاسو ژبه پاکه شي

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥

ਨਿੰਹੋ ਪਿੱਕੇ ਤੇਹਾਕਰ ਕਾ ਰੰਗ
او تاسو به خپل روح د تل لپاره آرام کړئ

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

سادھسنگ بنسئی سبھ سنگ
د گورو ستاینه په خپلو سترگو وگورئ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

چرن چلائی مارگ گوبند
نور ټول تمایلات د ریشتمینی خلکو په ملگرتیا له منځه ځي

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

مټئی پاپ جپئی بر بند
په خپلو پېسو د گوبند لاره تعقیب کړئ

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

کر بر کرم سرون بر کتهای
حتی د یوې شیبې لپاره د هری تلاوت کول گناھونه لري کوي

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸੁਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

بر درگه نانک او جل مټها.
د څښتن خدمت وکړئ او کیسه په خپلو غوږونو واورئ

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

بدبهاگی تی جان جگ ماھی
ای نانک! (په دې توگه) ستاسو سر به د رب په دربار کې روښانه شي

ਬਡਭਾਰੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

سدا سدا بر کی گن گابی
هغه خلک د نری تر ټولو خوشحاله خلک دي

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

جس نو کرپا کړئ تس آين نام دئ.
څوک چې هر وخت د څښتن ذکر کوي

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

رام نام جو کړئ بیچار
هغه خلک چې د رام د نوم په اړه فکر کوي،

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਾਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

سی دهنونت گنی سنسار
همدغه کس د نری تر ټولو شتمن کس گنل کېږي

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

من تن مکھ بولے ہر مکھی
ہغہ خوک چي د رب نوم په خپل ذهن، بدن او خوله په ژبه ذکر کوي

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

سدا سدا جائی تی سکھی
پوه شئی چي هغه تل زده کوي

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ایکو ایک ایک پچھانئے
ہغہ خوک چي یوازي یو رب پیژني

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥

نام سنگ جس کا من مانیا۔
ہغہ د دنیا او آخرت علم حاصلوي

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

نانک تینے نرنجن جائے۔
ای نانک! د چا ذهن د گورو په نوم جذب شوی،

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

گور پرساد آپن آپ سجائے
ہغہ رب پیژني

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

تس کی جائی ترسنا بوجھائے
د گرو په فضل سره هغه خوک چي خپل خان پوهیږي،

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

سادهسنگ ہر ہر جس کہت
پوه شه چي ارمان يي مر شو

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ॥

سرب روگ تی اوہ ہر جان راہت
ہغہ خوک چي د سنتانو په ملگرتيا کي د هري پارميشور وياړ ته دوام ورکوي ،

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

انندن کيرتن کيول بخيان
ہغہ عبادت کونکی دی چي د تولو ناروغيو خخه خلاصون لري

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥

گريسات می سوئی نربان
خوک چي شپه او ورخ یوازي د گورو په ژبه تسبیح کوي،

ਗਿਰੂਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ایک اوپر جس جان کی آسا
هغه په خپل کور کې بی پروا پاتې کیري

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

تس کی کتیئے جم کی فاسا
هغه سړی چې په رب کی بی هیله کری ده

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

پار بھرم کی جس من بوکھ
د مرگ درد ورته اسانه کپري

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

جس کو پر پرېه من چت اوئے
د چا زړه د برهما لپاره وړی دی

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

نانک تسی نه لاگی دوخ
ای نانک! دا درد نه کوي

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

سو سنت سو بیله نهی دولائے
هغه خوک چې هري پرېو په خپل زړه کې یادوي

ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਰੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥

جس پرېه آپنا کرپا کرئے
هغه یو سنت دی او د هغی ذهن هیڅکله نه ماتیري

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

سوی سیوک کېو کس تی درئے
پر چا چې رب خپل فضل او کرم وکړي،

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

جیسا سا تیسا در ستائے
دا راتہ ووايه چې دا عبادت کونکی له چا خخه ویریري؟

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

آپنی کارج می آپ سمائے
لکه خنگه چې گرو دی، هغه هم بنکاري

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

سودھت سودھت سودھت سیجھے
خبتنن پخپله په خپل مخلوق کې جذب دی

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੇ ਸਬੇ ਬੋਝੈ
ਠੁ ਖੁਲੇ ਯੀ ਪੇ ਆਰੇ ਫਕਰ ਕਰੀ ਡੀ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

ਜਬ ਡਿਕਹਾਓ ਤਬ ਸਬੇ ਕਛੇ ਮੁਲ
ਡ ਗੁਰੋ ਪੇ ਫੁਲ ਟੋਲ ਚਿਕਿਤ ਪੋਹੇ ਸੁ

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੁਲੁ ॥

ਡੋਸਰ ਕਾਨ ਕੇਯੀ ਬਿਚਾਰ
ਕਲੇ ਚੇ ਤਾਸੋ ਵਗੁਰੀ ਨੋ ਹਰ ਖੇ ਡ ਗੁਰੋ ਡੀ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖਮੁ ਸੇਈ ਅਸਥੁਲੁ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖਮੁ ਸੋਠੈ ਅਸਠੁਲੁ
ਐ ਨਾਨਕ! ਹੇਠੇ ਪਖਿਲੇ ਫਰੇ ਆ ਪਖਿਲੇ ਆਡ ਡੀ

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥

ਨੇ ਕਛੇ ਜਨਮੈ ਨੇ ਕਛੇ ਮਰੈ
ਹੇਠੇ ਸੁ ਨੇ ਪਿਡਾ ਕੀਰੀ, ਹੇਠੇ ਸੁ ਨੇ ਮਰੀ

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

ਐਨ ਚਲਿਤ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ
ਵਾਹ ਗੁਰੋ ਖਿਲੇ ਡਨਏ ਪਖਿਲੇ ਟਰਸਰੇ ਕੂਰੀ

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਐਨ ਜਾਨ ਡਰਸਟ ਅਨਡਰਸਟ
ਡੀਰੋਨ, ਮਰਿਨੇ, ਗੁਚਰ (ਲਿਡੋਨਕੀ) ਆ ਅਗੁਚਰ (ਨੇ ਲਿਡਲ ਕੀਰੀ)

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਡਹਾਰੀ ਸਬੇ ਸਰਸਟ
ਹੇਠੇ ਡਾ ਟੋਲੇ ਨਰੀ ਡ ਖਿਲ ਆਚਾਟ ਲਿਪਾਰੇ ਗੁਰੇ ਕਰੀ ਡੇ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

ਐਪੇ ਆਪ ਸਗਲ ਮੀ ਆਪ
ਹੇਠੇ ਪਖਿਲੇ ਹਰ ਖੇ ਡੀ. ਹੇਠੇ ਪਖਿਲੇ ਪੇ ਟੋਲੋ (ਸ਼ਿਆਨੋ) ਕੀ ਸ਼ਟੋਨ ਲਰੀ

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਅਨਕ ਜਗਟ ਰਚ ਠਠਾਪ ਠਠਾਪ
ਹੇਠੇ ਕਾਨਾਟ ਪੇ ਮਖਲਫੋ ਟਰਿਫੋ ਸਰੇ ਰਾਮਿਨਖਟੇ ਕੂਰੀ ਆ ਵਿਚਾਰੀ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਛੇ ਕੇਠਡ
ਮਗਰ ਡ ਅਡੀ ਖੰਡਿਨ ਹੇਠੇ ਸੁ ਲੇ ਮਨਖੇ ਨੇ ਖੀ

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

دهارن دهار رہنؤ برمند
هغه د نری ملاتر کوي

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

الکھ ابھیو پرکھ پر تاپ
د واه گورو ویاړونه بی هدفه او بی توپیره دي

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

آپ جپائے تا نانک جاپ۔ |
ای نانک! کہ هغه خپل آیت پخپله یو چا ته واوروي نو هغه به بی تلاوت کوي

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

جن پرېه جاتا سو سوبهاونت
هغه څوک چې رب پیژني بسکلي دي

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

سگل سنسار اڑهرئی تن منت
توله نری د هغه د منت (د مشورې کلمه) لخوا خوندي ده

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਪਾਰਨ ॥

پرېه کی سیوک سگل اڑهارن
د څښتن بندگان د ټولو سره بنه کو

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

پرېه کی سیوک دوخ بسارن.
د رب د بندگانو په ملگرتیا کی غم هېرېزي

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

آپے میل لائے کرپال.
مهربان رب دوی له ځان سره پخلا کوي

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

گور کا سبد جب بهائے نہال
د گورو د کلمو په تکرارولو سره، دوی مننه کوي

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥

ان کی سیوا سوئے لاگئے
یوازي هغه بختور بسکاري چې دوی ته خدمت کوي

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥

جس نو کرپا کرپی بدبهاگئے
په چا باندي د څښتن تعالی فضل او کرم دی

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

نام جیت پاوی بسرام
هغه څوڪ چي د رب نوم په تڪرار سره يادوي، سكه تر لاسه كوي

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥

نانک تن پرخ کئے اوتم کر مان.
اي نانک! دا خلک لوی وگئی

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

جو کچه کرئے سو پرېه کی رنگ
هر څه چي کوي، هغه د څښتن په اراده کوي

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

سدا سدا بسئے هر سنگ
هغه د تل لپاره د څښتن سره دی

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥

سهج سبهائے هوئے سو هوئے
هر څه چي پېښيري، طبعي او طبعي دي

ਕਰਣੈਗਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

کرنئے بار پچھائے سوئے
هغه يوازي دا خالق رب پيژني

ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

پرېه کا کیا جن میت لگانا
د څښتن کار خپلو بندگانو ته خور دی

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

جیسا سا تیسا درستانا
لکه څنگه چي څښتن دی، هغه ورته بنسکاري

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

جس تي اېجے تس ماہي سمائے
هغه په هغه کي يوځای کيري، له کوم ځای څخه چي هغه زيږيدلی و

ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੁ ਬਨਿ ਆਏ ॥

اوه سكه ندهان اونېو بن آئے
هغه د خوشحالی خزانه ده. دا شهرت يوازي هغه ته بنسکلا وركوي

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥

آپس کو آپ دینو من
څښتن پخپله خپل بنده ته عزت وركړی

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੇ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਥੇ ਜਨ ਆਕੋ ਜਾਨ |
ਐ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਥੇ ਸ਼ੇ ਚੀ ਖੁੰਬਨ ਆੁ ਡ ਹੇਘੇ ਬਨੁਏ ਯੋ ਆ ਯੋ ਸ਼ਾਨ ਡਿ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕ

ਸਲੋਕਾ

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਿਥੇ ਭਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ
ਰਬ ਹਰ ਆਖਿਤ ਡਿ ਆੁ ਤਮੋਰ ਪੇ ਡਰੁਨੋ ਖਬਰ ਡਿ

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ਜਾ ਕੀ ਸਮਰਨ ਆੁ ਹਰੀ ਨਾਨਕ ਤਸ ਭਲਿਹਾਰ
ਐ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਪਰ ਹੇਘੇ ਕਰਿਯਾਨ ਯਿ ਚੀ ਡ ਹੇਘੇ ਪੇ ਨੋਮ ਯਿ ਨਿਜਾਤ ਮੋਨੁਲੀ ਡਿ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਅਸਟਪਦੀ

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ ॥

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ
ਡ ਕਾਨਾਤੋ ਰਬ, ਗੋਪਾਲ, ਡ ਮਾਤ ਸ਼ੋਯ ਨਿਨਲੋਨਕੀ ਡਿ

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਹੇਘੇ ਪਖਿਲੇ ਟੋਲ ਤੋਨੁਡਿ ਮੋਜੂਡਾਤ ਸਾਤੀ

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਡ ਚਾ ਅਨੁਭਿਨੇ ਡ ਹਰ ਚਾ ਪੇ ਡਹਨ ਕੀ ਡੇ

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ
ਹਿਥੋਕ ਲੇ ਡਿ ਖੁਖੇ ਖਾਲੀ ਲਾਸ ਨੇ ਰਾਸਨੀਰੀ

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ
ਐ ਤਮਾ ਡਹਨੇ! ਟਲ ਡ ਖੁੰਬਨ ਡ ਨੋਮ ਪੇ ਯਾਡੋਲੋ ਸਰੇ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਿਥੇ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਬੀ ਨਤੀਰ ਰਬ ਹਰ ਖੁਖੇ ਡਿ

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

آپن كيا كچهو نه بوئے
هيخ شى پخبله د مخلوق لخوا نشي ترسره كيدي

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

جے سؤ پرانی لوچئے کوئی
حتى كه هغه سل خله وغواړي

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

تس بن نابی تیری كچه كام
بل هيخ شى ستاسو د سوداگرى نه دى

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

گت نانك جب ايک بر نام.
اي نانك! د خبنتن په نوم يادول نجات ورکوي

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਰੈ ॥

روپونت بوئے نابی موئے
كه يو مخلوق ډير بڼكلی وي، دا په اتوماتيك ډول نورو ته جذب نه كوي

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਰੈ ॥

پرېه كى جوت سگل گهت سو هئے
يوازي د خبنتن رنا په ټولو بدنونو كى بڼكلی بڼكاري

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੇ ਗਰਬੈ ॥

دهنونتا بوئے كيا كو گر بئے
يو سړى بايد د شتمن كيدو وروسته په خه فخر وكري؟

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

جا سبه كچه تس كا ديئے در بئے.
كله چې ټول مال ورته وركړل شي

ਅਤਿ ਸੁਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

اے سورا جيے كوئی كهاوے
كه يو خوك خان ته لوى جنگيالي وايي

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

پرېه كى كلاء بنا كه دهاوے
د خبنتن د هنر (قوت) پرته يو خوك هخه كولى شي؟

ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

جے كو بوئے بهئى داتار
كه يو سړى د خيرات وركونكى شي

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

تس دینہار جانئے گاوار
نو ورکونکی بی احمق گنی

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

جس گر پر ساد ٹوٹئے ہئو روگ
د هغه گرو په فضل سره چې د انا ناروغي لري کيږي،

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

نانک سو جن سدا آروگ.
اي نانک! هغه سري تل روغ وي

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

جيئو مندر کو تھامئے تھمن
لکه څنگه چې يو معبد د سنتي لخوا ملاتړ کيږي،

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

تئو گور کا سبد منہ آستھمن
په ورته ډول د گرو کلمې د ذهن ملاتړ کوي

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

جيئو پاکهان ناو چڑھ ترئے
لکه څنگه چې په کبنتی کې کینودل شوي ډبره تیریري،

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

پرانی گور چرن لگت نسترنے
په ورته ډول، يو مخلوق چې د گرو پښو ته لمس کوي د زنگونونو سمندر څخه تیریري

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

جيئو اندھکار ديپک پرگاس
لکه څراغ چې په تياره کې ځلیري،

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

گور درسن ديکھ من ہئو بگاس
په ورته ډول، د گرو ليدل ذهن خوشحاله کوي

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

جيئو مہا اوڈيان مہ مارگ پائے
لکه څنگه چې يو سړی د لوی ځنگل له لاري خپله لاره ومومي،

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

تئو سادھو سنگ مل جوت پرگٹائے
همدا ډول د رښتینو خلکو په ملگرتيا سره د انسان په دننه کې د رب رڼا راښکاره کيږي

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੁਰਿ ॥

تن سنتن کی بچا او دهور
زه د دغو اولياوو د پښو خاورې غوارم

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੁਰਿ ॥੩॥

نانک کی ہر لوچا پور۔ |
ای رہہ! د نانک ارمان پورہ کرہ

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

من مورخ کابے بلایئے
ای ناپوہہ! تاسو ولی ژړل

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

پورب لکھے کالکھیئے
تاسو به هغه څه ترلاسه کړئ چې ستاسو د تیر زیرون عملونو لخوا لیکل شوي

ਦੂਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

دوخ سوخ پربه ديونهار
رب د غم او خوښۍ وركوونكى دى

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

اور تياگ تو تسه چتار

نور هر څه پريږدئ او يوازې د هغه عبادت وکړئ

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

جو کچھ کړئ سوائے سکھ من
هر څه چې څښتن کوي، هغه ته سکه وگڼئ

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥

بهولا کابے فره اجان
ای احمقہ! ته ولی ځي؟

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥

کاؤن بست آئی تیری سنگ
له تا سره څه راغلي دي؟

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥

لپت ربيو رس لوبھی پتنگ
ای لالچيانو! ايا تاسو د دنيا په آرامونو کې ښکيل ياست؟

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

رام نام جپ بردئے مابی
نو په خپل ذهن کې د رام نوم یاد کړئ

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਪਤ ਸਿੱਟੀ ਗ੍ਰਹ ਜਾਬੀ.

ਐ ਨਾਨਕ! ਪੇ ਡੇ ਟੋਗੇ ਡੇ ਟਾਸੋ ਪੇ ਏਤ ਸਰੇ ਖਿਲ ਕੂਰ (ਅਫ਼ਰ) ਟੇ ਖੁੰ

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

ਜਸ ਵਕ੍ਰ ਕਾਭੋ ਲਿਨ ਟੂ ਅੰਨੀ

(ਐ ਮਫ਼ੂਫ਼!) ਟੇ ਡ ਸੂਡਾ ਲਿਪਾਰੇ ਡਨੀਏ ਟੇ ਰਾਗਲੀ ਪੀ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਨਨ ਗ੍ਰਹ ਪਾਨੀ

ਹੇਗੇ ਰਾਮ ਨੂਮ ਰੂਪੀ

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੇਲਿ ॥

ਤਜ ਅਭਿਮਾਨ ਲਿਹੋ ਮਨ ਮੋਲ

ਖਿਲ ਗਰੂਰ ਪ੍ਰਿਰਡੇ,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੇਲਿ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਰਡੇ ਮੇ ਟੋਲ.

ਪੇ ਤ੍ਰੇ ਕੀ ਡ ਰਾਮ ਨੂਮ ਡਨ ਕ੍ਰੀ ਐ ਪੇ ਖਿਲ ਡਨ ਕੀ ਪੀ ਐ ਐ

ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਰ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਲਾਡ ਕ੍ਰਿਪ ਸਨਨੇ ਸਨਗ ਚਾਲ

ਖਿਲ ਸੂਡਾ ਐ ਐ ਡ ਮਫ਼ਡਾਨੂ ਸਰੇ ਡਲਾਰ ਸ਼ੀ

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਐ ਟਿਆਗ ਡਕ੍ਰਿਪਾ ਜੰਜਾਲ

ਡ ਮਮਨਾ ਨੂਰ ਗ੍ਰਿਰਡੇ ਪ੍ਰਿਰਡੇ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਡਨ ਡਨ ਕ੍ਰਿਪੇ ਸਿਫ਼ ਕੂੀ

ਟੋਲੂ ਟੇ ਡੇ ਮਡਾਰਕ ਐ! ਮਡਾਰਕ ਸ਼ੇ! ਐ ਐ

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ਮਕ੍ਰ ਐ ਡਰਗੇ ਸੂਏ

ਸਨਾ ਮਖ ਡੇ ਡੇ ਰਡ ਪੇ ਡਰਡਾਰ ਕੀ ਖੁਲਿਰੀ

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਐ ਐ ਡਲਾਰ ਡਲਾਹ ਐ ਐ

ਪੋਐ ਪੀ ਨਾਡ ਸੂਡਾਗ੍ਰ ਡਾ ਕਾਰੂਡਾਰ ਕੂੀ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਟਾ ਕੂੀ ਸਡ ਡਲਿਪਾਰਏ.

ਐ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਡ ਡਾਸੀ ਸੂਡਾਗ੍ਰ ਕ੍ਰਿਰਡਾਨੀ ਪੀ

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਏ ਧੋਏ ਪੀਓ
(ਐ ਮੁਲੁਕ!) ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਪਿਨੀ ਮਿਨੀ ਓ ਖਿਨੀ

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

ਅਰਪ ਸਾਧ ਕਾਪਿਨਾ ਜੀਓ
ਖਿਲ ਰੋਹ ਹਮ ਸਾਦੋ ਤੇ ਓ ਸਪਾਰੇ

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰ ਕਰੋ ਅਸਨਾਨ
ਦ ਸਾਦਾਨੋ ਦ ਪਿਨੋ ਪੇ ਖਾਓਰੋ ਕੀ ਗਲ ਕੋਲ

ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਸਾਧ ਊਪਰ ਜਾਓ ਕਰਬਾਨ
ਓ ਸਾਦੋ ਬਾਇਦ ਕਰਬਾਨੀ ਸੀ

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਓ
ਦ ਸਾਦੋ ਖਿਦਮਤ ਓ ਓ ਓ ਲੇ ਲਾਰੀ ਰਾਖੀ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਓ
ਦ ਹਰੀ ਬੇਜਨ ਬਾਇਦ ਦ ਸਾਦੋ ਪੇ ਸਚਨੇ ਕੀ ਓ ਓਲ ਸੀ

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਚਾਖੈ ॥

ਅਨਕ ਬੇਗਨੇ ਤੇ ਸਾਧੂ ਚਾਖੈ
ਓ ਸਾਦੋ ਓ ਸਰੀ ਦ ਪਿਰੋ ਖਿਦਨੋ ਖਿਦਨੇ ਸਾਧੀ

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਚਾਖੈ
ਹੇਗੇ ਖੋਕ ਚੀ ਦ ਖਿਨਿਨ ਸਤਾਇਨੇ ਕੋਓ ਦ ਅਮਰਤ ਖੋਨਦ ਅਖਲੀ

ਓਟ ਗਰੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਓਟ ਗਰੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਓ
ਚਾ ਦ ਓਲੀਓ ਓ ਮਰਸਤੇ ਅਖਿਸਤੀ ਓ ਦ ਓਓ ਪੇ ਦਰੋਓ ਕੀ ਓ ਓ ਖਿਮੀ ਲਗੋਲੀ ਓ

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪਾਓ
ਐ ਨਾਨਕ! ਹੇਗੇ ਓਲੀ ਖੋਬਿਨੀ ਓਰ ਲਾਸੇ ਕੋਓ

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਮਿਰਤਕ ਕਾਓ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ
ਓ ਓ ਗੋਰੋ ਹਮ ਦ ਮਰੋ ਓ ਓਨੀ ਕੋਓਨੀ ਓ

ਭੁਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਬھੋਕھے ਕਾਨ੍ਹੋ ਦਿਓਤ ਠਾਰ
ਹੇਘੇ ਵਰ੍ਹੋ ਤੇ ਖ਼ੌਾਰੇ ਹਮ ਵਰਕੂਯ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਸਰਬ ਨੇਹਾਨ ਜਾ ਕੀ ਢਰਸ਼ਟੀ ਮਾਪੀ
ਤੋਲੀ ਖ਼ਜਾਨੀ ਢ ਹੇਘੇ ਪੇ ਨੜ੍ਹ ਕੀ ਢੀ

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ
(ਮੱਗਰ ਅਨਸਾਨ) ਢ ਖ਼ਿਲ੍ਹੋ ਤੀਰੋ ਤੀਰੋ ਨੋਨੋ ਢ ਢਮਲੋਨੋ ਮੀਓ ਤਰਲਾਸੇ ਕੂਯ

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਸਭੇ ਕੱਛੇ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੇ ਕਰਨੈ ਜੋਗ
ਹਰ ਛੇ ਢ ਢੀ ਛਿਨ੍ਨੋਨੋ ਢੀ ਓ ਹੇਘੇ ਢ ਹਰ ਛੇ ਕੂਲੋ ਵਾਕ ਲਰੀ

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ
ਲੇ ਹੇਘੇ ਪਰ੍ਠੇ ਬਲ ਛੋਕ ਨੇ ਵੋ ਓ ਨੇ ਬੇ ਵੀ

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ
ਓ ਖ਼ਲਕੂ! ਹਮੀਸ਼ੇ ਸ਼ੀਪੇ ਓ ਵਰ੍ਹ ਢ ਹੇਘੇ ਢਬਾਤ ਕੂਓ

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ਸਭੇ ਤੇ ਓਛ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ
ਢ ਡੂਨੋ ਢਾ ਪਰ੍ਠਿਕੇ ਤਰ੍ਹੇ ਤੋਲੋ ਲੂਰੇ ਓ ਹੋਬਨੀਾਰੇ ਢੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ
ਹੇਘੇ ਛੋਕ ਛੀ ਗਰੋ ਵਰ੍ਠੇ ਢ ਖ਼ਿਲ ਨੋਮ ਸਰੇ ਬਰਕਤ ਵਰਕਰੀ ਵੀ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ
ਓ ਨਾਨਕ! ਹੇਘੇ ਪਾਕੀਰੀ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ
ਢ ਛਾ ਤਰ੍ਹੇ ਛੀ ਪੇ ਗਰੋਛੀ ਬਾਓ ਲਰੀ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ
ਹੇਘੇ ਸਰੀ ਢ ਹਰੀ ਰਬ ਪੇ ਯਾਦੂਲੋ ਪਿਲ ਕੂਯ

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

ਬੇਹੱਗ ਬੇਹੱਗ ਸੰਨਿਏ ਤੇ ਲੋਏ
ਹੇਗੇ ਪੇ ਦਰਿਓ ਜੇਹਾਨੋ ਕੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਏਬਾਦਤ ਕੋਨਕੀ ਸ਼ੋ

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੇ ਹੋਇ ॥

ਜਾ ਕੀ ਚਿਹਰੇ ਏਕੇ ਹੋਏ
ਦ ਚਾ ਪੇ ਤਰੇ ਕੀ ਰਬ ਦੀ

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ਸਚੁ ਕਰਨੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ
ਦ ਹੇਗੇ ਕਾਰ ਰਿਸ਼ਤੀਆ ਦੀ ਓ ਦ ਹੇਗੇ ਦ ਤੋਨਦ ਹਦ ਹਮ ਰਿਸ਼ਤੀਆ ਦੀ

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ
ਹੇਗੇ ਪੇ ਖਿਲ ਡਹਨ ਕੀ ਹੱਕੀਕਤ ਲਰੀ ਓ ਹੇਗੇ ਪੇ ਖੋਲੇ ਰਿਸ਼ਤੀਆ ਖਬਰੀ ਕੋਈ

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ
ਦ ਹੇਗੇ ਬਿਨੇ ਹਮ ਰਿਸ਼ਤੀਆ ਦੇ ਓ ਬਿਨੇ ਏੀ ਹਮ ਰਿਸ਼ਤੀਆ ਦੇ

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ
ਹੇਗੇ ਹੱਕੀਕਤ ਖਬਰੀ ਓ ਹੱਕੀਕਤ ਖਬਰੀ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ
ਏ ਨਾਨਕ! ਹੇਗੇ ਠੋਕ ਚੀ ਬਰਹਮਾ ਦ ਆਨਸਾਨ ਪੇ ਏਰੇ ਰਿਸ਼ਤੀਆ ਪਿਠਨੀ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ
ਹੇਗੇ ਸਰੀ ਪੇ ਹੱਕੀਕਤ ਕੀ ਡੋਬ ਦੀ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕ
ਸਲੋਕਾ

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿੰਨੁ ॥

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿੰਨੁ
ਵਾਹ ਗੋਰੋ ਹਿੱਖ ਸ਼ਕਲ ਏ ਨਿਨੇ ਨਲਰੀ ਓ ਹਿੱਖ ਰੰਗ ਨਲਰੀ. ਹੇਗੇ ਦ ਮਮਤਾ ਲੇ ਦਰਿਓ ਖਾਨਗਰੀਆ ਖੁੱਖੇ ਬੇਰ ਦੀ

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ॥੧॥

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ
ਤਸੀ ਬਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ.

ای نانک! خنبتن پخپلہ ہغہ کس تہ تشریح کوی، چي پخپلہ راضي وي

ਅਸਟਪਦੀ ॥

آسٹپدی
اشتاپدی

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

ابہیناسی پرہہ من مہ راکھ
(ای خلکو!) پہ خپل ذہن کی ہغہ فانی رب یاد کری

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

مانوکھ کی تو پریت تیاگ
او د انسان مینہ (غلط فہم) پرپردہ

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥

تس تے پرائی ناہی کچھ کوئے
لہ دی پر تہ بل خہ نشتہ

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

سرب نرنتر ایکو سوئے
دا یو رب پہ تولو ژوندیو موجوداتو کی شتون لری

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

آپے بینا آپے دانا
ہغہ پخپلہ ہر خہ لیدونکی او پخپلہ پوہ دی

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

گہر گمبہیر گہیر سجانا
خنبتن لامحدود، جدی، ژور او خورا ہونبیار دی

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

پاربرہم پرمیسور گوبند
ہغہ پربراہما، پارمیشورا او گوبند دی

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

کریا ندھان دیال بخشند
د فضل او احسان ذخیرہ، ڈیر مہربان او بخشنونکی

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

سادھ تیرے کی چرنی پاؤ
ای رہہ! ستاسو د اولیاو پہ پینو کی سجدہ، زہ تاسو تہ سلام کومر

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

نانک کئی من اہ انراؤ۔

دا د نانک په ذهن کي هيله ده

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

منسا پورن سرنا جوگ

واه گرو د هیلو پوره کونکی او د سرپناه وړ دی

ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

جو کر پائیا سوئے ہوگ

هغه څه چې څښتن په خپل لاس لیکلي دي، هغه څه دي

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੇਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

هرن بهرن جا کا نیتز فور

هغه د سترگو په رپ کې د کائنات رامینځته کولو او وېجاړولو ځواک لري. بل څوک د هغه په راز نه پوهیږي

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥

انس کا منتر نه جانی پور

هغه د خوبنی شخصیت دی او د هغه په مندر کې تل خوبني او خوبني وي

ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

اند روپ منگل سد جا کئ

ما اوریدلي چې د هغه په کور کې ټول توکي موجود دي

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

سرب تهوک سنیا گهر تا کئ

هغه د پاچاهانو په مینځ کې ترټولو لوی پاچا او د یوگیانو په مینځ کې ترټولو لوی یوگی دی

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

راج مه راج جوگ مه جوگی

هغه د سنتو په مینځ کې لوی سنت دی او پخپله د کورنیو په مینځ کې یو کور دی

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

دهیا دپیا بهگته سکھ پائیا

د دي يو رب په پام کې نیولو سره، بندگان خوشحاله کیږي

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

نانک تس پورک کا کنئ انت نه پائیا. |

ای نانک! هیڅوک د دي څښتن پای نه دی موندلی

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

تپ مه تپیسر گربست مه بهوگی

هغه رب چې (د پیدایښت په څیر) تمایلات پای نلري

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

جا کی لیلاء کی مت نابی

حتى خدايان د هغه په لټه كې ستري شوي دي

پيتا كا جنم كي جانائ پوتو ॥

سگل ديو بارے اوگاڀی

خكه چي زوی د پلار د زيرون په اړه څه پوهيږي؟

سگال پرهې اپونائ سوت ॥

پتا كا جنم كے جائي پوت

تول مخلوق د څښتن لخوا په خپل تار كې اوبدل شوی دی

سومتي رਿਆن پਿਆن جين دے ॥ جن داس نام پਿਆن سوت ॥

سگل پروئی اپنی سوت

هغه څوك چي د رب له خوا د عقل، پوهي او مراقبي نعمتونه دي، د هغه بندگان او بندگان د هغه په ذكر كې دوام لري

تيدو گون ماري جا كو ټرما ۽ ॥

سمت گيان دهيان جن ديائے

هغه څوك چي رب د مايا په دريو صفتونو كې گمراه كوي،

جنم ماري ريري آدائے ۽ ॥

جن داس نام دهيأوبی سئی

هغه زيږيدلی او مړ کيږي او د اوگون په دوره كې پاتي کيږي

پوت ناي تيس كے اسبان ॥

تھو گن مه جا كئ بهرمائے

تول لور او تيب تايونه يو شان دي

سائے جانا ۽ سائے ناناك جان ॥ ۳ ॥

جيسا جناوی تيسا ناناك جان.

اي ناناك! د هغه پوهه له مخي چي هغه وركوي، انسان پوه کيږي

نانا رپ نانا جا كے رنگ ॥

نانا روپ نانا جا كے رنگ

رب ډير شكلونه او ډيري رنگونه لري

نانا بهه كاري ايك رنگ ॥

نانا بيكه كرهي اك رنگ

هغه ډيري بني بدلوي او بيا هم ورته پاتي کيږي

نانا بيبي كينو بيسارو ॥

نانا ټډه كينو بيسار

هغه خپل خلاقيت په مختلفو لارو پراخ كړی دی

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

پرہہ ابھیناسی ایکنکار
تل موجود رب؛ کوم چي ورتہ دی،

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

نانا چلت کرے کہن مابی
پہ یوہ شیبہ کی ہغہ مختلفي لوبی کوي

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

پور رہیئو پورن سبہ تھا-آئے
کامل رب پہ تولو خایونو کی اوسیري

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

نانا پڈھ کرہ بنت بنائی
ہغہ نری پہ مختلفو لارو جوہہ کری دہ

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

اپنی کیمت آپے پائی
ہغہ خپل تشخیص تر لاسہ کر

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

سبہ گھٹ تس کے، سبہ تس کے ٹھاو
تول زرونہ د ہغہ دي او تول خایونہ د ہغہ دي

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

جپ جپ جیوے، نانک ہر ناو-
ای نانک! زہ د ہری پہ نوم پہ مینہ ژوند کوم

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

نام کے دھارے سگਲے جنت
یوازي د خبنتن نوم د تولو ژوندیو موجوداتو ملاتر کری دی

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

نام کے دھارے ਕھنڈ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
د خمکی او کائنات برخي د رب پہ نوم تاسیس شوي

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

نام کے دھارے ਸਮਰਤ ਬਿਦ ਪਰਾਨ
یوازي د خبنتن نوم پہ ਸਮਰیت، ویدونو او پرانونو کی ملاتر کری دی

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

نام کے دھارے ਸਨن گیان دھیان
د نوم پہ واسطہ، خلک د پوهی او فکر پہ ارہ اوري

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਦਹਾਰੇ ਅਗਸ ਪਾਤਾਲ
ਦ ਚੰਬੰਤਨ ਨੋਮ ਦ ਅਸਮਾਨੋਨੋ ਆ ਲਾਨਦੀ ਨਰੀ ਮਲਾਤਰ ਦੀ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਦਹਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ
ਦ ਚੰਬੰਤਨ ਨੋਮ ਦ ਟੋਲੋ ਬਦਨੋਨੋ ਮਲਾਤਰ ਦੀ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਦਹਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭੇ ਬਹਾਨ
ਦਰੀ ਵਦਾਨੀ ਆ ਖ਼ਾਰਲਸ ਜਹਾਨੋਨੇ ਦ ਚੰਬੰਤਨ ਪੇ ਨੋਮ ਜੋਰ ਸ਼ੋਯੀ ਦੀ

ਨਾਮ ਕੇ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸੂਵਨ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਅਠਹਾਰੇ ਸਨ ਸਰੋਵਾਨ
ਦ ਨੋਮ ਸਰੇ ਪੇ ਠਰ ਆ ਆ ਦ ਗੋਰੋਨੋ ਸਰੇ ਪੇ ਆ ਰੀਦਲੋ ਸਰੇ, ਅਨਾਨਾਨ ਠੀਰ ਸ਼ੋਯੀ ਦੀ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

ਕਰ ਕਰਪਾ ਜਿਸ ਅਪਨੈ ਨਾਮ ਲਾਏ
ਪੇ ਕੋਮ ਬਾਨਦੀ ਚੀ ਚੰਬੰਤਨ ਪੇ ਖਿਲ ਫੁਲ ਆ ਕਰਮ ਸਰੇ ਦ ਖਿਲ ਨੋਮ ਸਰੇ ਪੇ ਯੋਖਾਯ ਕੋਯੀ

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੇ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਚੌਥੇ ਪਦ ਮੇ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ
ਐ ਨਾਨਕ! ਦਾ ਅਨਾਨ ਖ਼ਲੋਰਮ ਮਕਾਮ ਠੇ ਪੇ ਰਸੀਦੋ ਸਰੇ ਨਜਾਤ ਠਰਲਾਸੇ ਕੋਯੀ

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ
ਹਰਕਲੇ ਚੀ ਦ ਗੋਰੋ ਬਨੇ ਸਮੇ ਵੀ, ਦ ਹੇਗੇ ਖ਼ਾਯ ਹਮ ਰੀਬੰਤੀਆ ਦੀ

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ
ਪੋਰਕ ਸਤਿ ਕੀਵਾਲ ਪਰਦਹਾਨ
ਪੋਵਾਯੀ ਹੇਗੇ ਬਨੇ ਸਰੀ ਸਰ ਦੀ

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਦ ਹੇਗੇ ਆਮਲੋਨੇ ਰੀਬੰਤੀਆ ਦੀ ਆ ਦ ਹੇਗੇ ਖ਼ਬਰੀ ਰੀਬੰਤੀਆ ਦੀ. ਦ ਚੰਬੰਤਨ ਰੀਬੰਤੀਆ ਸ਼ਕਲ ਪੇ ਟੋਲੋ ਕੀ ਮਕਸਮ ਦੀ

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ
ਦ ਹੇਗੇ ਆਮਲੋਨੇ ਰੀਬੰਤੀਆ ਦੀ ਆ ਦ ਹੇਗੇ ਠਖ਼ੀਕ ਹਮ ਰੀਬੰਤੀਆ ਦੀ

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ
ਰੀਬਨੇ ਪੇ ਰੀਬੰਤੀਆ ਦੇ ਆ ਹਰਖ਼ੇ ਚੀ ਲੇ ਹੇਗੀ ਖ਼ਖ਼ੇ ਰਾਪੋਰਠੇ ਕੀਰੀ ਹਮ ਰੀਬੰਤੀਆ ਦੀ

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

مول ست ست اتيت

د هغه کرنی رینتینی او خورا پاک دی

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

ست کرنی نرمل نرملی

هغه چا ته چي رب يي تشریح کوي، هرڅه ښه ښه ښکاري

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ست نام پر به کا سخ دائی-

د څښتن اصلي نوم د خوښی ورکونکی دی

ਬਿਸੁਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥

بسواس ست نانک گرو تے پائی-

ای نانک! (سریو ته) دا رینتینی مومن د گرو سره ملاقات کوي

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ست بچن سادھو اُپدیس

د سادو تعلیمات رینتیا دی

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਚੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ست تے جن جا کے رچے پرویس

هغه خلک رښتيني دي، چي په زړه کي يي رښتيني وي

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥

ست نرت بوجھے جے کوئے

که انسان په حقيقت پوه شي او مينه وکړي

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

نام جپت تا کی گت ہوئے-

نو د نوم په لوستلو سره يي سرعت حاصليري

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

آپ ست کیا سبه ست-

څښتن پخپله د حقيقت مجسم دی او هغه څه چي ټول حقيقت دی

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

آپے جانئے اپنی مت گت-

هغه پخپله خپل اټکل او حالت پوهيري

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

جس کی سرست سو کرنیهار-

د چا چي پيدا شوی دی، هغه يي خالق دی

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

اور نہ بوجھ کرت بیچار۔
ہیٹوک ہغہ نہ پوہیری، مہمہ ندہ چہ ہغہ خنگہ فکر کوی

کرتے کی میت نہ جانے کیا ॥

کرتے کی میت نہ جانے کیا۔
د خالق پراخوالی د ہغہ مخلوق لخوا نشی پیژندل کیدی چہ دا بی رامینختہ کری

نانک جو تس بھائے سو ورتے۔

ای نانک! ہغہ خہ چہ ہغہ جذبوی، یوازی ہغہ دی

بسم بسم بھائے بسماد۔

زہ د واہ گرو د حیرانتیا کارونو پہ لیدو حیران یم

جن بوجھیا تس آئیآ سواد۔

ٹوک چہ د خبنتن پہ عظمت پوہ شی، خوبسی ترلاسه کوی

پربہ کے رنگ راج جن رہے۔

د خبنتن بندگان د ہغہ پہ مینہ کی بنکیل دی

گرو کے بچن پدارت لہے۔

د گورو لہ لاربنوونو خخہ دوی (نوم) مادہ ترلاسه کوی

آئے داتے دکھ کٹنہار۔

دوی د مصیبتونو ورکونکی او لیری کونکی دی

جا کے سنگ ترئے سنسار۔

نری د ہغہ پہ شرکت کی بنہ کیری

جن کا سے وک سو ودبھاگی۔

د داسی بندگانو بندہ ہپر بختور دی

جن کے سنگ ایک لیو لاگی۔

د بندگانو پہ ملگرتیا کی د انسان رویہ لہ خبنتن سرہ ترل کیری

گرو گوبند کیرتن جتو گادے ॥

گن گوپد کیرتن جن گاوے۔
پہ دی توگہ د گورو خادم د ہغہ ستاینہ او ستاینہ کوی

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥
گرو پرساد نانک فل پاوے۔ |
ای نانک! د گرو پہ فضل سرہ ہغہ پایلہ تر لاسہ کوی

ਸਲੋਕੁ ॥
سلوک
شلوکا

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
آد سچ جگد سچ۔
ڈبنتن د کائناتو له پیداینت خخه مخکي ريښتيني و، حتی د وخت په پيل کي هم ريښتيني و

ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥
ہے بھی سچ نانک ہوسی بھی سچ۔
دا اوس شتون لري. اي نانک! په راتلونکي کي به هم د ڈبنتن دا اصلي بڼه شتون ولري

ਅਸਟਪਦੀ ॥
آسٹپدی۔
اشٹاپدی

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥
چارن ست ست پرسنہار۔
د ڈبنتن پښي رښتيني دي او ريښتيا هغه څوک دی چې د هغه پښي لمسوي

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥
پوجا ست ست سیودار۔
د هغه عبادت حق دی او د هغه عبادت کوونکی هم ريښتيني دی

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥
درسن ست ست پیکهنہار۔
لیدونکی حق دی او لیدونکی هم ريښتيني دی

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥
نام ست ست دھیاونہار
د هغه نوم حقیقت دی او هغه هم ريښتيني دی، څوک چې په دي فکر کوي

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥
آپ ست ست سبھ دھاری۔
هغه پخپله حقیقت دی، حقیقت هر هغه څه دی چې هغه يي ملاتړ کوي

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

ਆਪੇ ਗੁਣ ਗੁਣਕਾਰੀ-

ਦਾ ਪੇ ਖਿਲ ذات کي ڄانگري او په خپل ذات کي گتور دی

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ-

ਦ ਖੰਬਨ ਖਬਰੇ ਰਿਸ਼ਨੀਆ ده او هغه څوک دی چي ريشنیا خبري کوي

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ-

هغه غورونه ريشنیا دي چي د بنه سري ستاينه اوري

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ-

د هغه چا لپاره چي څښتن پوهيري، هرڅه ريشنیا دي

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ-

اي نانک! هغه رب د تل لپاره ريشنیا دی

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਚੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਚੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ-

هغه څوک چي په زړه کي په ريشنیا رب باور لري،

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ-

هغه د هر څه د کار او ترسره کونکی اصل (د زيرون) پوهيري

ਜਾ ਕੈ ਰਿਚੈ ਬਿਸ਼ਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ॥

ਜਾ ਕੈ ਰਿਚੈ ਬਿਸ਼ਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ-

د چا په زړه کي د څښتن باور ننوت،

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ-

اساسي پوهه د هغه په ذهن کي بنکاري

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ-

د وپري پريښودو سره، هغه بي ډاره ژوند کوي

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਨਾ-

او هغه په هغه څه کي جذب شوی چي له هغه څخه زيږيدلی

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਰਨਾ ਜਾਈ ॥

ਬਸਤ ਮਾਯੀ ਲੇ ਬਸਤ ਗਡਾਈ-

ਕਲੇ ਚੀ ਯੋ ਸ਼ੀ ਦ ਖਿਲ ਡੋਲ ਦ ਡਲ ਸ਼ੀ ਸਰੇ ਯੋ ਖਾਯ ਸ਼ੀ, ਦਾ ਨਸ਼ੀ ਡਿਲ ਕਿਡੀ ਚੀ ਲੇ ਹੇਗੇ ਖੁੱਖੇ ਟੋਪਿਰ ਡਲੀ

ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ਬੋਝੈ ਬੋਝਨਹਾਰੁ ਬਿਕ-

ਯੋ ਡਾਯੀ ਯੋ ਹੋਝਨਹਾਰੁ ਸੁਰੀ ਪੇ ਡੀ ਨੁਤੁ ਪੋ ਹੋਝੀ

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

ਨਾਰਾਯਨ ਮੇ ਨਾਨਕ ਏਕ।

ਏ ਨਾਨਕ! ਹੇਗੇ ਮੁਲੁਕਾਤ ਚੀ ਡ ਗੁਰੂ ਸਰੇ ਲਿਡਲੀ ਡੀ ਡ ਹੇਗੇ ਸਰੇ ਯੋ ਸ਼ੀ ਡੀ

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ-

ਡ ਖੁੱਬਨ ਬਨੁ ਡ ਹੇਗੇ ਆਤਾਤ ਕੁਯ

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ-

ਡ ਗੁਰੂ ਖਾਡਮ ਟਲ ਡ ਹੇਗੇ ਏਬਾਡਤ ਕੁਯ

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੇ ਮਨ ਪਰਤੀਤਿ-

ਡ ਖੁੱਬਨ ਬਨੁ ਪੇ ਤੁਰੇ ਕੀ ਡਾਓਰ ਲੁਯ

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ-

ਪੇ ਡੀ ਟੁਗੇ ਡ ਗੁਰੂ ਡ ਖੁੱਬਨਗਾਰ ਤੁੰਡ ਪਾਕੀਯ

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ-

ਡ ਖੁੱਬਨ ਬਨੁ ਪੋ ਹੋਝੀ ਚੀ ਮਾਲਕ ਡੀ ਟਲ ਡ ਸਰੇ ਡੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ-

ਡ ਗੁਰੂ ਨੁਕੁਰ ਡ ਹੇਗੇ ਡ ਨੁਮ ਪੇ ਮਿਨੇ ਕੀ ਓਸੀਯ

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਨਹਾਰਾ-

ਰਬ ਡ ਖਿਲ ਬਨੁ ਪਾਲਨੁਕੀ ਡੀ

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ-

ਡੀ ਸ਼ਕਲੇ ਰਬ ਡ ਖਿਲ ਬਨੁ ਏਤ ਸਾਤੀ

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥
ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥
ਹੇਗੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਚੀ ਰਬ ਪ੍ਰੀ ਰਹਮ ਕਰੀ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥
ਐ ਨਾਨਕ! ਹੇਗੇ ਬੰਦੇ ਪੇ ਹਰੇ ਸਾਹ ਕੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਯਾਦੀ

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥
ਗੁਰੂ ਦੇ ਖਿਲ ਖਦਮਤਗਾਰ ਹਿਥਿਥ ਲੀ

ਗੁਰੂ ਦੇ ਖਿਲ ਖਦਮਤਗਾਰ ਹਿਥਿਥ ਲੀ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥
ਹੇਗੇ ਖਾਮਖਾ ਦੇ ਖਿਲ ਬੰਦੇ ਅਹਤਰਾਮ ਕੂ

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥
ਰਬ ਖਿਲ ਬੰਦੇ ਤੇ ਏਤ ਵਰਕੂ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥
ਹੇਗੇ ਖਿਲ ਖਾਮ ਖਿਲ ਨੁਮ ਯਾਦੀ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥
ਹੇਗੇ ਦੇ ਖਿਲ ਬੰਦੇ ਪਖਿਲੇ ਦਰਨਾਉ ਕੂ

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥
ਹਿਥੁਕ ਦੇ ਹੇਗੀ ਸਰੇਤ ਆ ਅਨਦਾਤੀ ਨੇ ਪੁਹੀਰੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥
ਹਿਥੁਕ ਦੇ ਖੁਬਨਨ ਦੇ ਬੰਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਸ਼ੀ ਕੂਲੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ॥
ਹੇਗੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਏਲੀ ਖਾਮ ਦੀ

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥
ਠੁਕ ਚੀ ਰਬ ਦੇ ਹੇਗੇ ਪੇ ਖਦਮਤ ਕੀ ਬਨਕੀਲ ਵੀ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇ ਵਕ ਦੇ ਦਸ ਪ੍ਰਗਟਾਏ।
ਐ ਨਾਨਕ! ਹੇਠੇ ਬਨਦੇ ਪੇ ਲਸੋ ਲਾਰੋ ਮਸ਼ਹੂਰੇ ਸ਼ੀ

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮੇ ਕਲ ਰਾਖੈ۔

ਕੇ ਚੰਬਨ ਕੋਚੀ ਮਿਰੀ ਤੇ ਅਨ੍ਰੀ ਰਕ੍ਰੀ, ਨੋ

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

ਬਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ۔

ਦਾ ਕੋਲੀ ਸ਼ੀ ਮਿਲਿਨੋਨੇ, ਮਿਲਿਨੋਨੇ ਲਿਨਕਰੋਨੇ ਸੋ ਚੋ

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨੇ ਕਾਢਤ ਆਪਿ۔

ਹੇਠੇ ਠੋਨਦੀ ਚੋ ਸਾਹੀ ਪਿਪਲੇ ਕਰੋ ਨੇ ਅਲੀ

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖ ॥

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖ

ਹੇਠੇ ਦ ਖਿਲ ਲਾਸ ਪੇ ਰਕੌਲੋ ਸਰੇ ਹੇਠੇ ਠੋ ਗੋਰੀ

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ।

ਅਨਸਾਨ ਪੇ ਮਖਲਫੋ ਲਾਰੋ ਹੇਠੇ ਕੋ

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ।

ਚੋ ਕਾਰੀ ਨਾਕਾਮ ਦੀ

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ।

ਹਿਠਕ ਨਸ਼ੀ ਕੋਲੀ ਪਰੇ ਲੇ ਕਰੋ ਚੇ ਠੋਨੀ ਯਾ ਠੋ ਗੋਰੀ। ਰਬ ਦ ਠੋਲੋ ਠੋਨੀਓ ਮੋਠਾਤੋ ਸਾਤੋਨਕੀ ਦੀ

ਕਾਰੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ਕਾਰੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ।

ਐ ਮਰਦਾਰੇ ਅਨਸਾਨੇ! ਠੀ ਫਕਰ ਕੋ?

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ।

ਐ ਨਾਨਕ! ਦ ਨੇ ਲਿਦਲੋ ਆ ਚਿਰਾਨੀ ਚੰਬਨ ਪੇ ਯਾਦ ਠੀ

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ।

ਦ ਚੰਬਨ ਨੋਮ ਯਾਦ ਪੇ ਠੀ ਠੀ ਠੀ

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥

ਪੀ ਅਮਰਤ ਐ ਮਨ ਤਨ ਦਹਰਿ ਪੈਏ-

ਦੀ ਨੋਮ ਦੀ ਅਮਰਤ ਪੈ ਖੰਬਲੋ ਸਰੇ ਦਾ ਡਹਨ ਐ ਡਨ ਮਪਮਨ ਕੀਰੀ

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਮ ਰਤਨ ਜਨ ਗਰਮਕਹ ਪਾਇਆ-

ਦੀ ਗੁਰੋ ਸਾਗਰ ਦੀ ਚੀਮਤੀ ਡਿਰੇ ਐ ਡਰਲਾਸੇ ਕਰੀ ਦੇ،

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਤਿਸ ਕਛੋ ਐ ਡਰ ਨਾਹੀ ਡਰਸਟਾਇਆ-

ਹੇਗੇ ਲੇ ਖੰਬਨ ਪਰਤੇ ਡਲ ਖੋਕ ਨੇ ਡਿਨੀ

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥

ਨਾਮ ਡਹਨ ਨਾਮੋ ਰੂਪ ਰੰਗ-

ਨੋਮ ਐ ਸ਼ਟਮਨੀ ਦੇ ਐ ਨੋਮ ਐ ਡਿਨੇ، ਰੰਗ ਦੀ

ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਨਾਮੋ ਸੁਕਹ ਪਰ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗ-

ਨੋਮ ਦੇ ਹੇਗੇ ਖੋਬਨੀ ਦੇ ਐ ਡੇ ਹਰੀ ਨੋਮ ਦੇ ਹੇਗੇ ਮਲਕਰੀ ਦੀ

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਨਾਮ ਰਸ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ-

ਹੇਗੇ ਖੋਕ ਚੀ ਦੀ ਨੋਮ ਲੇ ਅਮਰ ਖੋਕੇ ਰਾਸੀ ਡੀ،

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

ਅਨੁਠੈ ਡਿਠੈ ਸੋਠ ਨਾਮ-

ਦੇ ਹੇਗੇ ਰੋਕ ਐ ਡਨ ਡਿਠੈ ਪੈ ਨੋਮ ਕੀ ਡਨਕੀਲ ਦੀ

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

ਕਹੋ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ-

ਐ ਨਾਨਕ! ਦੇ ਡਨਗਾਨੋ ਡਿਠੈ ਦੇ ਚੀ ਡੇ ਪਾਠੋ ਡੋ، ਨਾਸਟ ਐ ਡਿਠੈ ਕੋ ਡੋ ਮਹਾਲ ਦੇ ਖੰਬਨ ਨੋਮ ਡਿਠੈ ਕਰੀ

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਡੋਲਹੋ ਜਸ ਜਿਹਬਾ ਡਨ ਰਾਟ-

ਸ਼ਿਠੈ ਐ ਡਰੁ ਦੇ ਖੋਪੀ ਡਿਠੈ ਸਰੇ ਦੇ ਗੁਰੋ ਸਟਾਡਨੇ ਡਕਰੀ

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਠੈ ਐ ਜਨ ਕੀ ਡਾਟ-

ਦਾ ਡਾਲੀ ਦੇ ਖੰਬਨ ਲਖੋ ਖੋਪੋ ਡਨਗਾਨੋ ਡੇ ਡਕੋਲ ਕੀਰੀ

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

ਕਰੀ ਡੇਹਗਟ ਅਟਮ ਕੈ ਚਾਏ-

ਹੇਗੇ ਡੇ ਡਿਠੈ ਡਿਠੈ ਡਿਠੈ

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੇ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਏ-
ਓ ਲੇ ਖਿਲ ਰਬ ਸਰੇ ਖੋਖਤ ਦੀ

ਜੇ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੇ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੇ ਜਾਨੈ-
ਹੇਗੇ ਪੋਹਿਰੀ ਚੀ ਖੇ ਪਿੰਨੀਰੀ, ਦ ਖੰਨਿਨ ਪੇ ਆਰਾਹੇ ਓ ਰੁਖਾ ਸਰੇ ਓ ਦ ਖਿਲ ਰਬ ਚਕਮ ਪਿੰਨੀ

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

ਪ੍ਰਭੇ ਅਪਨੇ ਕਾ ਚਕਮ ਪਛਾਨੈ-
ਠੋਕ ਦ ਹੇਗੇ ਓਪਤ ਬਿਨਾਲੀ ਸੀ?

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ-
ਤੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਕਹਾਨਉ-
ਤੇ ਹੋ ਚੀ ਨੇ ਪੋਹਿਰਮ ਚੀ ਦਾ ਠੰਗੇ ਠਸ਼ਰੀਫ ਕਰਮ

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਰਜੁਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੁਰੇ ॥੭॥

ਕਹੋ ਨਾਨਕ ਸੈਏ ਜਨ ਪੁਰੇ-
ਹੇਗੇ ਠੋਕ ਚੀ ਠੋਲੇ ਓਰੁਖ ਦ ਖੰਨਿਨ ਪੇ ਚੁਖੁਰ ਕੀ ਓਸੀਰੀ, ਓ ਨਾਨਕ! ਹੇਗੇ ਕਾਮਲ ਸਰੀ ਦੀ

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ-
ਓ ਤਮਾ ਤੇਨੇ! ਤਾਸੁ ਹੇਗੁ ਤੇ ਪਨਾਹ ਓਰੀ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ-
ਠੇ ਪੇਰ ਪ੍ਰਭੇ ਬਸੇ ਚੁਰੇ-
ਖਿਲ ਤੇਨ ਓ ਚਨ ਦੀ ਠਕੁ ਤੇ ਸਪਾਰੀ

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਮਨ ਤਨ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ-
ਹੇਗੇ ਆਨਾ ਚੀ ਖਿਲ ਰਬ ਓਪਿੰਨੀ, ਹੇਗੇ ਆਨਾ ਦ ਹਰ ਠੇ ਖੰਨਿਨ ਦੀ

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

ਜਨ ਜਨ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੋ ਪਛਾਤਾ-
ਤਾਸੁ ਬੇ ਦ ਹੇਗੇ ਦ ਪਨਾਹ ਲਾਨਦੀ ਠੋਲੀ ਠੋਬਨੀ ਤਰਲਾਸੇ ਕਰੀ

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

ਸੋ ਜਨ ਸਰਬ ਠੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ-
ਪੇ ਲਿਦਲੁ ਸਰੇ ਠੋਲ ਗਨਾਹੁਨੇ ਲੇ ਮਨੁ ਠੀ

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨ ਸਰਬ ਸਕੁ ਪਾਓ-
ਦੋਹਮ ਚਾਲ ਪ੍ਰਿਰਦੇ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

تس کے درس سبھ پاپ مٹاوی۔

د دي بنده خبنتن په خدمت كې ځان مشغول كړئ

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

نانک تس جن کے پوجہو سد پیرا۔

ستاسو خوب به ورک شي. اي نانک! تل د دي بنده د پښو عبادت کوي

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک

شلوکا

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ست پورکھ جن جانیا سنگ

هغه څوک چې رښتيني ناڅرگند رب درک کړي ستگورو بلل کيږي

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

تس کے سنگ سیکھ اڈھرئے، نانک ہر گن گاؤ۔

اي نانک! په خپل شرکت كې د خبنتن په ستاينه سره، د هغه شاگرد هم تيريږي

ਅਸਟਪਦੀ ॥

استپدی

اشتاپدي

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ستگرو سیکھ کی کرئے پرتپال۔

يو ستگور خپل شاگرد روزي

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

سےوک کو گور سدا دیال۔

گرو جي تل په خپل خادم مهربانه وي

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

سیکھ کی گور دومت مل ہرئے۔

گرو د خپل شاگرد لږ عقلي ميل پاکوي

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

گور بچنی ہر نام اچرئے۔

د گورو په لارښوونه هغه د هري نوم يادوي

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ستگرو سیکھ کے بندھن کٹئے۔

ستگورو د خپل شاگرد بندونه پري کوي

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਕھ بیکار تے ہٹتے۔
د گورو شاگرد له شر خخه مخ اړوي

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ستگرو سیکھ کو نام دهن دیا۔
ستگورو خپل شاگرد ته د خبنتن په نوم شتمني ورکوي

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਕھ وديهاگی ہے۔
د گورو شاگرد ډير بختور دی

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਦਾਰੈ ॥

ستگرو سیکھ کا حالت پلاٹ سوارئے۔
ستگورو د خپل شاگرد نری او آخرت بنسکلی کوي

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

نانک ستگرو سیکھ کو جیا نال سمارئے۔
ای نانک! یو سات گرو خپل شاگرد زره ته نږدي ساتي

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥

ਗੁਰ کے گڑھی سےوک جو رہئے۔
خوک چي د خادم گورو په کور کي اوسيري

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

ਗੁਰ کی آگیا من مہ سہئے۔
هغه په خپله خوښه د گرو امر مني

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

آپس کو کر کچھ نہ جاناوئے۔
هغه په خپل حان فخر نه کوي

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

بر ہر نام ردنئے سد دھیانئے۔
هغه تل په خپل زره کي د هري پرميشور نوم يادوي

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

من بیچئے ستگور کے پاس۔
هغه خوک چي خپل ذهن ستگورو ته پلوري

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

تس سےوک کے کارج راس۔
د دي نوکر ټول کارونه ترسره کيري

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

ਸੇوا کرت ہوئے نہکامی۔

ہغہ خدمتگار چي پہ بي غرضه روحيه لری د گرو خدمت کوي،

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

اپنی کرپا جس آپ کرئے ئے۔

ہغہ رب پیدا کوي

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

نانک سو سےوک گُر کی مت لئے ئے۔

ای نانک! پہ کوم باندی چي گرو جي پخپله خوینہ وي،

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

بيس بسوے گُر کا من مائے۔

ہغہ د خادم گورو زدہ کرہ ترلاسه کرہ

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

سو سےوک پر میسور کی گت جائے۔

نوکر د خپل مالک ذہن پہ بشیرِ بول فتح کوي،

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

سو ستگر جس رئے ہر ناو۔

ہغہ د خبستن پہ حرکت پوھیري

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਚੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

انک بار گُر کو بل جاوے۔

ست گورو ہغہ خوک دی چي پہ زرہ کی د ہري نوم لري

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

سرب ندھان جیا کا داتا۔

زہ خپل گرو تہ خو خُله قربانی ورکوم

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

آٹھ پہر پاربرہم رنگ راتا۔

گرو جي د ہري مادي خزانه او د ژوند ورکونکی دی

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

برہم مہ جن جن مہ پاربرہم۔

ہغہ یوازی اٹھ ساعتہ د پاربرہما پہ رنگ کی بنکیل پاتی کیري

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ایکہ آپ نہیں کچھ بہرم

بھکتا پہ برہما کی اوسیري او پاربرہما پہ بھکتا کی اوسیري

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

سہس سیانپ لٹیا نہ جائے۔
خبنتن یو دی، پہ دی کی ہیخ شک نشته

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

نانک ایسا گر بدبھاگی پائے۔
ای نانک! گورو پہ زرگونو چلونو سره نہ ترلاسه کیري

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

سفل درسن پیکھت پُنیٹ۔
دا ہول گرو یوازی د لوی بخت لخوا موندل کیري

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

پرست چرن گت نرمل ریت۔
د گورو لید کتور دی او یو سری یوازی د هغه پہ نظر پاک کیري

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

پاربرم کی درگہ گوئے۔
د پینو پہ لمس کولو سره د انسان حالت او د ژوند چلند سمیري

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

بہیتت سنگ رام گن روئے۔
د گرو پہ ملگرتیا کی، انسان د رام ستاینه کوي

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਰਾਵੇ ॥

سن کر بچن کرن آغانے۔
او د برهما دربار ته رسیري

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥

من سنتوکھ اتم پتیاںے۔
د گورو د خبرو پہ اورپدلو سره غورونہ خوشاله شول

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

پورا گر اکھیآوئے جا کا منتر۔
ذهن مطمئن وي او روح مطمئن وي

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੌਰਿ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥

امرت درست پیکھئے ہوئے سنت۔
گورو کامل سری دی او د هغه منتر ابدی دی

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

گن بیانٹ کیمت نہیں پائے۔
ٹوک چي د خپل امرت پہ لیدو سره وویني، هغه صیب کیري

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਸੇਕ ਕੋ ਗੁਰ ਸਦਾ ਦਿਆਲ-

ਦ ਗੁਰੋ ਵਰਤਿਆਉ ਲਾਮਹਦੁਦੁ ਦੀ ਚੀ ਅਟਕਲ ਕੀਦੀ ਨਸ਼ੀ

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਬਹਾਉਣੇ ਤਸ ਲੈਣੇ ਮਲੈਣੇ-

ਐ ਨਾਨਕ! ਕੇ ਯੋ ਖੁਕੁ ਦ ਗੁਰੋ ਸਰੇ ਮਿਨੇ ਵਲੈ, ਹੇਗੇ ਦ ਗੁਰੋ ਸਰੇ ਨਿਲੋਈ

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਜਿਹਾ ਏਕ ਅਸਤਿ ਅਨੇਕ-

ਤੁਭੇ ਯੋਹ ਦੇ; ਮਗਰੁ ਦ ਵਾਹ ਗੁਰੋ ਵਰਤਿਆਉ ਭੀ ਹਦੇ ਦੀ

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ਸਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਬੇਕ-

ਹੇਗੇ ਵਾਦਕ ਸਰੀ ਦ ਬਸ਼ਿਰੇ ਏਕਲ ਖਾਉਣ ਦੀ

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ-

ਅਨਸਾਨ ਨਸ਼ੀ ਕੋਲੀ ਦ ਹਰੇ ਲਫਜ਼ ਲੇ ਲਾਠੀ ਦ ਖੁਬਨਨ ਫੁਲ ਤੇ ਵਰਸੀਰੀ

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ-

ਖੁਬਨਨ ਨਾਖਰਗਨਦ, ਨੇ ਲੀਦਲ ਕੀਦੋਨਕੀ ਆ ਡੀਰੇ ਸਪੀਖਲੀ ਦੀ

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ-

ਵਾਹ ਗੁਰੋ ਖੋਰਲੋ ਤੇ ਅਰਤੀਆ ਨਲੈ, ਹੇਗੇ ਲੇ ਡਬਮਨੀ ਖੁਖੇ ਪਾਕ ਆ ਦ ਖੋਬਨੀ ਵਰਕੋਨਕੀ ਦੀ

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ-

ਹੀਖ ਅਨਸਾਨ ਦਾ ਅਟਕਲ ਨਸ਼ੋ ਕੋਲੀ

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

ਅਨਕ ਬਹਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹੀ-

ਡੀਰੀ ਪੀਰੋਆਨ ਪੇ ਮਨਜ਼ਮ ਡੋਲ ਦ ਹੇਗੇ ਏਬਾਦਤ ਕੋਈ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹੀ-

ਦ ਹੇਗੇ ਲੋਟਿਸ ਪੀਨੀ ਡੋਈ ਪੇ ਤੀਰੋਨੋ ਕੀ ਯਾਦੋਈ

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਏਸਾ ਪ੍ਰਭੋ ਜੀਣੇ-

ਐ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਟਲ ਖੀਲ ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਫਰਬਾਨ ਏਮ

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

اه بر رس پاوئے جن کوئے۔

د هغه په فضل سره هغه د داسي رب نوم يادوي

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

امرت پیوئے امر سو ہوئے۔

یوازي یو نادر سری دا شنه جوس تر لاسه کوي

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੇ ਹੋਇ ॥

اس پُرخ کا ناپیں کدے بناس۔

خوک چي دا امرت و خبني هغه به هميشه وي

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

جا کے من پرگتے گنتاس۔

دا سری هیخکله نه ختمیري

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

اٹھ پهر بر کا نام لئے۔

د چا په زره كي د صفاتو زبرمه ده

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

سچ اُپدیس سے وک کو دئے۔

اته خله د هري نوم اخلي او

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

موه مائيا کے سنگ نه لپ۔

خپل بنده ته ربتيني هدايت ورکوي

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

من مه راکهئے بر بر ایک۔

هغه هیخکله د ممتا سره سمون نه خوري

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

اندھکار ديبک پرگاسے۔

هغه په خپل زره كي يوازي یو هري پرميشور اوسيري

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

سے وک کو گُر سدا دیال۔

د جهالت په تيارو كي د نوم خراغ روپسانه کوي

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

نانک بهرم موه دکه ته تے ناسے۔

اي نانک! فشار او فشار، غلط فهم او غم له هغه خخه ليري کيري

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

ਤੀਤ ਮਾਪੀ ਤਹਾਦਹ ਵਰਤਾਈ-
ਦ ਗੁਰੂ ਕਾਮਲ ਤੇਲਿਮਾਤੋ ਦ ਮਮਤਾ ਓਰ ਸੁਰ ਕਰੀ ਦੀ،

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ-
ਖੋਬਨੀ ਰਾ ਮਨੁਖਤੇ ਸੁਓ ਓ ਗਮ ਲੇ ਮਨੁਖੇ ਤਲੀ ਦੀ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ-
ਦ ਤੀਰੂਨ ਓ ਮਰਗ ਵੀਰੇ ਲੇ ਮਨੁਖੇ ਫੀ

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ-
ਦ ਗਰੂ ਪੇ ਬਸ਼ੀਰ ਲਾਰਬਨੂਦ ਸਰੇ

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ-
ਵੀਰੇ ਲੇ ਮਨੁਖੇ ਫੀ ਓ ਫੀ ਲੇ ਵੀਰੀ ਤੂਨਦ ਕੂਓ

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ-
ਦ ਤੀਰੇ ਤੂਲੀ ਨਾਰੂਓ ਲੇ ਮਨੁਖੇ ਵੀ

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ-
ਹੇਘੇ ਗੁਰੂ ਚੀ ਹੇਘੇ ਵਰਸਰੇ ਤਰ ਓ ਦਰਲੂਦ ਮੇਰਬਾਨੀ ਬਨੂਦਲੀ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ-
ਦ ਵਾਦਫੀਨ ਪੇ ਜਮਾਦ ਕੀ ਦ ਮਰਾਰੀ ਨੂਮ ਤਕਰ ਸੁਓ ਦੀ

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ-
ਵੀਰੇ ਓ ਗਢੂਢੀ ਲੇ ਮਨੁਖੇ ਫੀ

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ-
ਓ ਨਾਨਕ! ਪੇ ਗੁਰੂਨੂ ਦ ਹਰੀ ਪਰਮੀਸ਼ੂਰ ਦ ਜਲਾਲ ਓਰੀਦਲੂ ਮਾ ਤੇ ਸਕੂਨ ਰਾਕਰ

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ-
ਨਰਗਨ ਆਪ ਸਰਗਨ ਭੀ ਓਹੀ-

هغه پخپله بي شکل سوامی دی او هغه بي شکل دی

کلا یار جین سگالی مہی ॥

کله ڏهار جن سگلی موی۔

چا چي د خپل هنر (قوت) په بنودلو سره ټوله نړۍ مسخره کړي ده

آپنه چریت پوښ آپی بڼا ۥ

آپنه چریت پرېه آپ بڼا ۥ

خدای خپل تقدیر پخپله جوړ کړی دی

آپنی کیمت آپی پائے ۥ

آپنی کیمت آپی پائے۔

هغه په خپله اټکل پوهیږي

هری بنی دوجا ناپی کوئے ۥ

هر بن دوجا ناپی کوئے۔

له خدای پرته بل څوک نشته

سرب نرنتر ایکو سوئے ۥ

سرب نرنتر ایکو سوئے۔

د هر چا دننه هغه بي شکل رب دی

اوت پوت رووا روپ رنگ ۥ

اوت پوت رووا روپ رنگ۔

د توکر په څیر، دا په ټولو شکلونو او رنگونو کې جذب کیږي

بھائے پرگاس سادھ کے سنگ ۥ

بھائے پرگاس سادھ کے سنگ۔

د اولیاوو په ملگرتیا کې ، هغه څرگندیږي

رچ رچنا آپی کل ڏھاری ۥ

رچ رچنا آپی کل ڏھاری۔

د کائنات په جوړولو سره، رب خپل قدرت تاسیس کړ

ای نانک! زه هغه (رب) ته څو ځله قربان کوم ۥ

نک بار نانک بلهاری۔

ای نانک! زه هغه (رب) ته څو ځله قربان کوم

سلوک ۥ

سلوک

شلوکا

ساڻي ن چالئے بن بهجن بکھيا سگلی چھار ۥ

ساڻي ن چالئے بن بهجن بکھيا سگلی چھار۔

اي خلکو! د څښتن له عبادت پرته بل څه نه ځي، ټول ارمانونه د روح خاورې دي

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

پر پر نام کماونا نانک اه دهن سار۔

اي نانک! د هري پرميشور په يادولو سره پيسې گټل تر ټولو غوره شتمني ده

ਅਸਟਪਦੀ ॥

استپیدی

اشتاپدي

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

سنت جنا مل کربو بیچار۔

دا د اولياوو په ملگرتيا کې په گډه فکر وکړئ

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ایک سمر نام آدهار۔

يو رب ياد کړئ او په نوم کې پناه واخلي

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

اور اپاو سبه ميت بساربو۔

اي زما ملگریه! نورې ټولې هڅې هېرې کړئ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

چرن کمل رد مه ار دهاربو۔

اجازه راکړئ چې د گورو لوټس پښې ستاسو په زړه او ذهن کې اوسيري

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥

کرن کارن سئو پرېه سمرته۔

د رب د هر څه کولو توان لري او د انسان لخوا يې ترسره کوي

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਬੁ ॥

درر کر گهو نام هر وته۔

د واه گورو نوم ته کلکه ودرېره.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥

اه دهن سنجهو هوو بو بهگونت۔

په دې (د رب په نوم) مال او دولت جمع کړه او بختور شه

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

سنت جنا کا نرمل منت۔

د سنتانو منتر خورا مقدس دی

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ایک آس راکهو من ماہی۔

پہ زہ کی د خبنتن لپارہ امید ولری

سررب رोग नानक मिति जाहि ॥१॥

سررب رोग نانک مٹ جاہی۔

ای نانک! پہ دی ڀول بہ ستاسو ٽولی نارو غی له منخہ ولاری شی

जिसु धन कउ चारि कुंठ उठि पावहि ॥

جس دهن کاو چار کنت اٹھ دهاوی۔

(ای ملگریہ!) هغه شتمني چي ته يي په لور منډي وهي

मै धनु हरि सेवा ते पावहि ॥

سو دهن ڀر سبوا تے پاوی۔

تاسو به دا شتمني د گرو په خدمت کی تر لاسه کړی

जिसु सुख कउ निउत बाढहि मीउ ॥

جس سُکھ کاو نت باچھے میت۔

ای زما ملگریہ! هغه خوبني چي يو څوک تل غواري،

मै सुख साधु मंगि परीउ ॥

سو سُکھ سادھو سنگ پریت۔

تاسو به دا خوبني د اولیاوو په ملگریا کی تر لاسه کړی

जिसु मेउा कउ करहि उली करनी ॥

جس سوڀها کاو کربی بهلی کرنی۔

د هغه ویاړ لپاره چي تاسو بنه کارونه کوی،

सा मेउा उनु हरि की सरनी ॥

سا سوڀها بهج ڀر کی سرنی۔

دا عزت د رب په پناه اخیستلو سره تر لاسه کیری

अनिक उपावी रोगु न जाइ ॥

انک اُپاوی رोग نه جائے۔

یوه ناروغي چي د ډیرو هڅو سره درملنه نشي کولی

रोगु मितै हरि अदखयु लाइ ॥

رोग مٹے ڀر اوکھڏ لائے۔

دا ناروغي د هاري په نوم د درملو په کارولو سره درملنه کیری

सरब निधान मरि हरि नामु निधान ॥

سررب ندهان مه ڀر نام ندهان۔

د واه گورو نوم له ټولو خزانو څخه غوره دی

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

جب نانک درگہی پروان۔

ای نانک! د ہغہ د نوم پہ یادولو سرہ بہ تاسو د خبنتن پہ دربار کی مشہور شئی

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

من پر بودھو بر کے نائے۔

خپل ذہن د خبنتن پہ نوم بیدار کری

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

دہ دس دھاوت آوی تھائے۔

دا ذہن چي پہ لسو لورو پسي گرخي پہ ہمدی لارہ کور تہ راي

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

تا کاو بگھن نہ لاگئی کوئے۔

ہیخ تاوان ورتہ نہ رسیري

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

جا کے ریدے بسے بر سوئے۔

د چا پہ زرہ کی چي گرو اوسيري،

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

کل تائی تھاندا بر نائو۔

دا کال یوگا گرم (اور) دی او د هري نوم یخ دی

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

سیمر سیمر سدا سکھ پائو۔

تل یی یاد ساتی او خوشحالہ اوسی

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

بھائو بنسے پورن ہوئے آس۔

د نوم پہ لوستلو سرہ وبرہ ختمبيري او ارمانونہ پورہ کپيري

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

بھگت بھائے آتم پرگاس۔

د عبادت سرہ د خبنتن سرہ مینہ کول روح روبنانه کوي

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

تت گھر جائے بسے ابھناسی۔

خوک چي نوم یادوي، د زرہ پہ کور کی یی تل پاتی خبنتن اوسيري

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

کہو نانک کٹی جم فاسی۔

ای نانک! (د نوم پہ یادولو سرہ) د یما اعدام قطع کيري

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਰੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

تت بیچار کھئے جن ساچا۔
هغه ریبتینی سری دی چی د جوهر د یادولو درس ورکوی

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੇ ਕਾਚੇ ਕਾਚਾ ॥

جنم مرئے سو کاجو کاجا۔
هغه په بشپړ ډول کچا (دروغ) دی، په اوگونا (د زیرون او مړینې دوره) کې رابنکته کیږي

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

آوا گوان مٹئے پرېه سیو۔
د څښتن په خدمت کې، اوگون پای ته رسیږي

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

آپ تیاگ سرن گردیو۔
خپل غرور پریردئ او په گوردیو کې پناه واخلي

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ئو رتن جنم کا ہوئے اڈار۔
په دي توگه قيمتي روح ژ غورل کيږي

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

هر هر سمر پران آدهار۔
د هري پرميشور په عبادت کولو سره، څوک چې ستاسو د ژوند بنسټ دی

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੁਟਨਹਾਰੇ ॥

انک اپاو نه چهوٹنهارے۔
د ډیری ترکیبونو څخه خلاصون شتون نلري

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

سمرت ساست بيد بیچارے۔
حتی که تاسو سمریتونه، شاسترونه او ویدونه په پام کې ونیسئ

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

هر کی بهگت کره من لائے۔
د خپل ټول زړه سره یوازي د څښتن عبادت وکړئ

ਮਨਿ ਬੰਢਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

من بندهت نانک فل پائے
ای نانک! (څوک چې بندگي وکړي) مطلوبه میوه تر لاسه کوي

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

سنگ نه چالس تیرے دھنا۔
مال او دولت به درسره نه ځي

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

توں کیا لپٹاوی مورخ منا۔
نو ای بی عقله! نو دا ولی بندہ ده؟

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

ست میت کُتْمب ار بنتا۔
زوی، ملگری، کورنی او بنخه

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

ان تے کہہو تم کون سناتا۔
د دوی پہ منخ کی راتہ ووايه چي ستا مرستندوی خوک دی؟

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

راج رنگ مائيا بستار۔
د سلطنت خوند او د شتمنی پراخول،

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

ان تے کہہو کون چھٹکار۔
راتہ ووايه چي خوک کله پاتي کيري؟

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

اس ہستی رتھ اسواری۔
د اسونہ، هاتين او د بيل گادي سواری

ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

جھوٹا دمف جھوٹ پاساری۔

ਦਾ ਟੋਲ ਦ ਦਰੋਗੋ ਬਨੇ ਦੇ

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

جن ديئے تيس بجهئے نہ بگانا۔
يو ناپوه سري هغه څښتن نه پيژني چي دا ټول شيان يي ورکري دي

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

نام بيسار نانک پچھٹانا۔
اي نانک! د نوم په هيرولو سره په پای کی پښيمانه کيري

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

گر کی مت توں لئی ایانے۔
اي ناپوهه! نو له گرو څخه زده کړه

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

بھگت بنا بہو دوبے سیانے۔

د څښتن له خدمت پرته، حتی خورا هوښیار خلک هم غرق شوي دي

हरि की भक्ति करहु मन मीत ॥

پر کی بهگت کرېو من میت۔
ای زما ملگریه! په زړه کې د گرو عبادت وکړی،

निरमल होए तुम्हारे चीत ॥

نرمل ہوئے تمہارو چیت۔
دا به ستاسو ذهن پاک کړي

चरन कमल राखहु मन माहि ॥

چرن کمل راکھو من ماہی۔
د څښتن کمول پښي په خپل زړه کې وساتئ،

जनम जनम के क्लिषिष जाहि ॥

جنم جنم کے کلبکھ جابی۔
ستا د ډيرو زيرونونو گناھونه به له منځه لاړ شي

आपि जपहु अदरा नाम जपावहु ॥

آپ جپو اورا نام جپاویو۔
د خپل رب د نوم په تلاوت سره او د نورو څخه د نوم په یادولو سره

सुनत करत रहत गति पावहु ॥

سنت کېت رېت گت پاویو۔
اوریدل، ویل او په دې چلند کې ژوند کول به د نجات لامل شي

सार भूत सति हरि के नाਉ ॥

سار بهوت ست پر کو ناؤ۔
په ټوله کې بنه د هري اصلي نوم دی

॥ ੬ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

سہج سبہائے نانک گن گاؤ۔
نانک! په خلاص زړه سره د څښتن ستاینه وکړی

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

گن گاوت تیری اترس میل۔
(ای خلکو!) د رب د تسبیح په ویلو سره ستاسو د گناھونو کبرونه لیرې کیري

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

بنس جائے ہومئے بکھ فیل۔
او د غرور په شان زهر به هم ختم شي

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

ہوہی اچنت بسئے سکھ نال۔

هغه به بي پروا شي او خوشحاله ژوند وکړي

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ساس گراس بر نام سمال۔

څوک به په هره ساه او ساه سره د هري نوم عبادت کوي

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

چهاد سيانپ سگلي منا۔

عمان! خپل ټول هوښيارتيا پريره ده

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

سادهسنگ پاوپي سچ دهنه۔

بڼه شرکت به د ريښتيني شتمني لامل شي

ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

پر پونجي سنج کرپو بيؤبار۔

د گورو په نوم سرمايه جمع کړه او تجارت ورته وکړه

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ايها سوكه درگهي جيکار۔

په دي توگه به په دي ژوند كي خوښي وي او د واه گورو په دربار كي به ميلمه پالنه وي

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਦੇਖੁ ॥

سرب نرنتر ايكو ديكه۔

هغه په هر خاي كي يو رب ويني

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

كهو نانك جا كے مستك ليكه۔

اي نانك! د چا برخليک ليکل شوی دی

ਏਕੇ ਜਪਿ ਏਕੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ايكو جپ ايكو سلاهي۔

د يو رب نوم ياد کړی او يوازي د هغه ستاينه وکړی

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੇ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ايك سيمر ايك من آهي۔

د يو رب په اړه فکر وکړی او هغه يوازي په خپل زړه كي خاي په خاي کړی

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ايكس كے گن گاؤ اننت۔

د دي ابدي ځښتن ستاينه بيان کړی

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

من تن جاپ ايك بهگونت۔

يو رب په زړه او بدن ياد كړئ

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ایکو ایک ایک ہر آپ۔
هغه رب تاسو یاست

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

پورن پور رہیو پرہہ بیوہ۔

خبستن په هر خای کی شتون لري، د ژونديو موجوداتو سره یو خای کيږي

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

انک بساتار ایک تے بهائے۔

د يو رب څخه ډيری پراخوالی شتون لري

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

ایک ارادہ پرچھٹ گئے۔

د گرو په عبادت کولو سره گناہونه له منځه ځي

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

من تن انتر ایک پرہہ راتا۔

زما ذهن او بدن په يو رب کی مشغول دي

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੯॥੧੯॥

گر پرساد نانک اک جاتا۔

اي نانک! د گرو په فضل سره هغه بايد يوازي يو رب وپيژني

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک

شلوکا

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

فرت فرت پرہہ انیا پریا تاؤ سرنا۔

اي ربه! زه وگرخيدم او ستا پناه ته راغلم

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

نانک کی پرہہ بينتی اپنی بهگتی لائے۔

اي ربه! نانک يوازي غوښتنه کوي چې تاسو ما په خپل عبادت کې مشغول کړئ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

آسٹپدی

اشتاپدي

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ॥

جاچک جن جاچے پرہہ دان۔
ای رہہ! زہ ستا پہ نوم خیرات غوارم

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

کر کرپا دیوبو پر نام۔
ای ہری! مہربانی وکری ما تہ خپل نوم وواپاست

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥

سادھ جنا کی ماگو دھور۔
زہ یوازی د سادانو د پینو خاوری غوبنتنہ کوم

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਧੂਰਿ ॥

پاربرہم میری سردها پور۔
ای برہما! زما خوبنی پورہ کرہ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

سدا سدا پرہہ کے گن گواؤ۔
زہ بہ تل د خبنتن ستاینہ کوم

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ساس ساس پرہہ تمہ دھیواؤ۔
ای رہہ! زہ پہ ہرہ ساه سرہ ستا عبادت کوم

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

چرن کمل سیو لاگئے پریت۔
زہ د خبنتن پہ پینو کی مینہ لرم

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

بہگت کرو پرہہ کی نیت نیت۔
زہ بہ تل د خبنتن عبادت کوم

ਏਕ ਓਟ ਏਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥

ایک اوٹ ایکو آدھار۔
ای رہہ! تاسو زما پناہ او ملاتر یاست

ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

نانک ماگئے نام پرہہ سار۔
ای زما رہہ! نانک ستا د بنہ نوم پوبنتنہ کوی

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

پرہہ کی درشت مہا سکھ ہوئے۔
سنترہ خوبنی د رب لہ رحمت او شفقت خخہ تر لاسہ کیری

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ہر رس پاوے برلا کوئے۔
یوازی یو نادر سری شین جوس ترلاسه کوی

جینن چاخیآ مے جنن تڑپتآنے ॥

جن چاکھیا سے جن تڑپتآنے۔

خوک چي خوند اخلي، هغه مخلوقات سير کيري

پورن پورخ نھی ڈولانے ॥

پورن پورخ نہیں ڈولانے۔

دوی کامل سری کیری او هیخکله (په مینه کی) نه ویرییری

سبهر بھرے پریم رس رنگ۔

سبهر بھرے پریم رس رنگ۔

دوی د خبنتن د مینی له خورو او خونبیو دک دي

اچئے چاؤ سادھ کے سنگ۔

اچئے چاؤ سادھ کے سنگ۔

د سادوانو په صحنه کی ، روحانی جذبہ د دوی په ذهن کی راپورته کیری

پرے سرن آن سبھ تیاگ۔

پرے سرن آن سبھ تیاگ۔

نور هرڅه پریردي، دوی په رب کی پناه اخلي

انتر پرگاس اندن لگ لائے۔

انتر پرگاس اندن لگ لائے۔

د هغه زړه روپانه کیری او هغه خپل شپه او ورځ کار خبنتن ته وقف کوي

بديهاگی جیپا پرېه سوئے۔

بديهاگی جیپا پرېه سوئے۔

یوازی بختور سری د خبنتن ذکر کری دی

نانک نام رتے سکھ ہوئے

نانک نام رتے سکھ ہوئے

ای نانک! خوک چي د خبنتن په نوم مشغول وي، خونبي ومومي

سیوک کی منسا پوری ہوئی۔

سیوک کی منسا پوری ہوئی۔

د بنده ارمان پوره کیری

ستگروں تے نرم مل لائی۔

ستگروں تے نرم مل لائی۔

له ستگورو څخه پاکی زده کری اخیستی

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

جن کو پرېه ٻوٺو ديال۔
څښتن په خپل بنده مهربان شو

سੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

سيوك كينون سدا نېال۔
هغه خپل بنده د تل لپاره مندوی کړی دی

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

بندهن کاٹ مکت جن بھئے۔
د بنده (ممتا) بندونه پرې کيږي او هغه ژ غورل کيږي

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

جنم مرن دوکھ بھرم گئے۔
د هغه زيرون، مرگ، غم او شک له منځه ځي

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

اچھ پنی سردها سبه پوری۔
د هغه ارمان پوره کيږي او د هغه خوښي هم

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜ਼ੂਰੀ ॥

رو رېيا سد سنگ بجوری۔
څښتن تل ز مور سره دی

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

جس کا سا تن لئيا ملائے۔
د چا سره تعلق لري، هغه له ځانه سره يو ځای شوی دی

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

نانک بھگتی نام سمائے۔
اي نانک! د څښتن په عبادت کولو سره، بنده په نوم کې مشغول کيږي

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

سو کيوں بسرائی جے غال نہ بھائے؟
ولي دا رب هېروي چې د انسانانو په خدمت کې غفلت نه کوي

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

سو کيوں بسرائی جے کیا جانے؟
دا گورو ولي هېر کره، چې پوهيږي څه وکړي

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

سو کيوں بسرائی جن سبه کچھ ديا؟

ولي دا رب هېروي چې مور ته يې هر څه راکړي دي

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

سو کيو بسرس جی جیوان جیا

دا رب دے ولی ہبر شي چي د ژوندي موجوداتو د ژوند بنسب دی؟

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

سو کيو بيسرئے جے آگن مي راخئے۔

ولی باید دا بی شکله رب ہبر کرو چي د رحمت پہ اور کي مو ساتي؟

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

گر پرساد کو برلا لاخئے۔

یوازي یو نادر سري يي د گورو پہ فضل سره گوري

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

سو کيو بيسرئے جے بيخ تي کاڊئے۔

ولی دا رب ہبروي، چي انسان له گناھونو ژ غوري

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

جنم جنم کا توٹا گاڊئے۔

او له خپل خان سره یو خای کوي هغه څوک چي د ډيرو زيرونونو لپاره له خانه جلا وي

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

گر پوري تے اہئے بجهائئے۔

کامل گرو دا حقيقت ما ته تشریح کر

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

پرہہ اپنا نانک جن دهيائئے۔

اي نانک! هغه یوازي د خپل رب ذکر کری دی

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥

ساجن سنت کرھو اہئے کام۔

اي شريف سنت! دا وکره

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

آن تياگ جپھو ہر نام۔

هر څه پرپرده د څښتن نوم واخله

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

سمر سمر سمر سکھ پاؤھو۔

د واه گورو نوم تلاوت کری او خوښي ومومئ

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

آپ جپھو آورہ نام جپاؤھو۔

په خپله هم نوم واخلى او نورو ته هم وړزده کړي

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਬੇਗਤ ਬੇਹਾਣੇ ਤਰੀ-ਠੇ ਸੰਸਾਰ-

ਦ ਖੰਬਨ ਪੇ ਏਬਾਦਤ ਕੋਲੋ ਸਰੇ ਡਾ ਡਨੀਾ ਲੇ ਸਮੰਡਰ ਖ਼ਚੇ ਤੀਰੀਰੀ

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥

ਬਨ ਬੇਗਤੀ ਤਨ ਬੋਸੀ ਚੇਹਾਰ-

ਡਾ ਡਨ ਬੇ ਬੀ ਲੇ ਏਬਾਦਤੇ ਪੇ ਓਰ ਕੀ ਸੋਘੀ

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ਸਰਬ ਕਲੀਆਂ ਸੋਕੁਏ ਨਢੇ ਨਾਮ-

ਡ ਖੰਬਨ ਨੋਮ ਡ ਟੋਲੋ ਨੀਕੀਓ ਓ ਖੋਬਨੀਓ ਖ਼ਜਾਨੇ ਡੇ

ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸੁਮੁ ॥

ਬੋਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮ-

ਚਤੀ ਡੋਬ ਸੁਓ ਮਖ਼ਲੋਕਾਤ ਪਿਡੀ ਕੀ ਖੋਬਨੀਓ ਓ ਮੋਮੀ

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

ਸਗਲ ਡੋਕੁਏ ਕਾ ਬੋਓਤ ਨਾਸ-

ਟੋਲੀ ਸਟੋਨਤੀ ਲਰੀ ਸੁਓ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੀਏ ਗੁਨਤਾਸ-

ਓ ਨਾਨਕ! ਡ ਨੀਕੀਓ ਡ ਖ਼ਜਾਨੀ ਡ ਨੋਮ ਪਿਡੋਲ

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਓਛੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਮ ਰਸ ਚਾਊ-

ਡ ਖ਼ਡੀ ਡ ਮੀਨੀ ਓ ਖ਼ੋਘਸ਼ ਲਿਪਾਰੇ ਲੀਓਲਤੀਆ ਰਾਮੀਨਖ਼ਤੇ ਸੁਓ

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਮਨ ਤਨ ਅਨਤਰ ਓਏ ਸੁਓਊ-

ਡਾ ਖ਼ੋਨਡ ਪੇ ਡੇਨ ਓ ਡਨ ਕੀ ਡਕ ਸੁਓ

ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨੀਟ੍ਰੋ ਬੋ ਪੀਕੁਏ ਡਰਸ ਸਕੁਏ ਬੋਊਏ-

ਪੇ ਖ਼ਿਲੋ ਸਟ੍ਰਗੋ ਡ ਖੰਬਨ ਪੇ ਲੀਡੋਲੋ ਸਰੇ, ਤੇ ਸਕੇ ਟ੍ਰਲਾਸੇ ਕੋਮ

ਮਨੁ ਬਿਗਮੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਮਨ ਬੀਗਮੈ ਸਾਢ ਚਰਨ ਡੋਊਏ-

ਡ ਓਲੀਓਓ ਡ ਪੀਨੋ ਪੇ ਮੀਨਖ਼ਲੋ ਸਰੇ ਤਮਾ ਤ੍ਰੇ ਖ਼ੋਸ਼ਚਾਲੇ ਸੁਓ

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ਬੇਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨ ਤਨ ਰੰਗ-

ਡ ਗ੍ਰੋ ਮੀਨੇ ਡ ਏਢੀਟਮੰਡਾਨੋ ਪੇ ਰੋਓ ਓ ਡਨ ਕੀ ਸ਼ਟੋਨ ਲਰੀ

ਬਿਰਲਾ ਕੇਉ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

برلا کوؤ پائے سنگ۔

یوازی یو نادر سری د دوی شرکت ترلاسه کوی

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

ایک بست دیجئے کر مئیا۔

ای ربہ! مہربانی وکری مور تہ یو نوم شوی خیز راکری؛ (نو داسی)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

گر پرساد نام جپ لئیا۔

د گورو پہ فضل سرہ ستا نوم یادولی شم

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

تا کی اپما کہی نہ جائے۔

د هغه مثال نشي بيان کیدی

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

نانک رپيا سرب سمائے۔

ای نانک! رب پہ هر خای کی خپور دی

ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

پرہه بخشند دين ديال۔

واہ گورو بخبنونکی او مہربان دی

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

بھگت وچھل سدا کرپال۔

هغه په خپلو بندگانو مہربان او تل مہربان دی

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

اناثہ ناٹھ گوبند گپال۔

هغه گویندا دی، د گوپال یتیمانو خبستن دی

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

سرب غٹا کرت پرتیپال

هغه تُول ژوندي موجودات روزي

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥

آد پورخ کارن کرتار۔

هغه د کائناتو رب او خالق دی

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

بھگت جنا کے پران اڊار۔

هغه د خپلو بندگانو د ژوند ملائری دی

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

جو جو جپئے سو ہوئے پنیٲ۔
چا چي ذکر وکر، پاک شو

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

بھگت بھائے لاوئے من بیت۔
هغه د خپل زړه مينه د څښتن په عبادت تمرکز کوي

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥

هم نرگنیار نیچ اجان۔
مور غلیمان، بي عقل او احمق يو

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥

نانک تمری سرن پورخ بھگوان۔
د نانک وینا ده چي اي رب العزتہ! هغوی ستا پناه ځای ته راغلي دي

ਸਰਬ ਬੈਕੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥

سرب بيکنٲ مکت موخ پائے۔
هغه تول جنت او نجات ترلاسه کری دی

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

ایک نمخ ہر کے گن گائے۔
هغه څوک چي د یوي شیبی لپاره هم د گورو ستاینه کوي

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

انک راج بھوگ بڑیائی۔
هغه پیری سلطنتونه، عیشونه او لاسته راوړني ترلاسه کوي

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ہر کے نام کی کٲھا من بھائی۔
د چا ذھن د هري نوم کیسه خوبنوي

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

بہو بھوجن کاپر سنگیت۔
هغه د مختلفو خورو، جامو او موسیقی څخه خوند اخلي

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

رسنا جپتی ہر ہر نیت۔
د چا په ژبه تل د هري پر میثور نوم یادیري

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

بھلی سو کرنی سو بھا دھنونت۔
د هغه په عمل کي برکت دی، هغه د ستاینی وړ دی او هغه غنی دی

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

بردئی بسے پورن گر منت۔
د چا پہ زره کی د بشپیر گرو منتر اوسیری

साधसंगि पूढ देहु निवास ॥

سادھسنگ پر به دئے نواس۔
ای ربه! خپل خان د خپلو اولیاوو په صحنه کی خای په خای کری

सरब सुख नानक परगाम ॥८॥२०॥

سرب سوکھ نانک پرگاس۔
ای نانک! په بنه ملگری کی پاتی کیدل تولی خوینی رو بنانه کوی

सलोक ॥

سلوک

شلوکا

सरगुन निरगुन निरंकार मुंन समाधि आधि ॥

سرگن نرگن نرنکار سن سمدھی آپ۔
بی شکل خبستن پخپله سرگون او نرگون دی۔ هغه پخپله د مراقبت په لور حالت کی یوازی ژوند کوی۔

आपन कीआ नानका आपे ही ढिंरि जाधि ॥१॥

آپن کیا نانکا آپے ہی فر جاپ۔
ای نانک! بی شکل خبستن پخپله کائنات جوړ کری او بیا یی پخپله (د ژوندیو موجوداتو له لاری) ذکر کوی۔

असटपदी ॥

استپدی

اشتاپدی

जब अकारु इहु कहु न दिसतेता ॥

جب اکار اه کچه نه درستیتا۔
کله چې د دی تخلیق خپریدل هیخ نه بنکاری،

पाप पुंन तब कठ ते रोता ॥

پاپ پن تب که تے ہوتا۔
نو د چا (مخلوق) په واسطه گناه یا نیکی راتلی شي؟

जब धारी आपन मुंन समाधि ॥

جب ڈھاری آپن سن سمدھ۔
کله چې رب پخپله د یوازیتوب مراقبت په عالی حالت کی و ،

उब बैर बिरोध किमु संगि कमाति ॥

تب بیر برود کس سنگ کماٹ۔
بیا له چا سره دینمنی وه؟

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

جب اس کا برن چہن نہ جاپت۔
کلہ چي (د نری) کوم رنگ او نبنہ نہ بنکار بدہ،

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

تب برکھ سوگ کہو کسے بئاپت۔

بیا راتہ وواپہ چي خوشالي او غمونه خوک لاس تہ راوري؟

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

جب آپن آپ آپ ਪਾਰਿਰਮ۔
کلہ چي ستر برهمن ٹول وو،

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

تب موہ کہہ کس ہوت بہرم۔
چیرتہ مغشوش شي او خوک شک کولای شي؟

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

نانک کرنیہار نہ دوجا۔

ای نانک! (د پیدایینت پہ بنہ) بی پیدا شوي رب خپل شوقونہ پیدا کری دي،

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

جب ہوت پرہہ کیول دهنی۔
لہ ہغہ پرتہ بل خالق نشتہ

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

تب بندھ مکت کہو کس کؤ گنی۔
کلہ چي د نری خبستن یوازي و،

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

جب ایکہ ہر اگم اپار۔

بیا وواپہ چي خوک ازاد گنل شوی او خوک پابند دی؟

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

تب نرک سرگ کہو کاؤن اتار۔
کلہ چي یوازي د لاسرسي ور او پراخہ شنہ وہ،

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

جب نرگن پرہہ سہج سبہائے۔

بیا راتہ وواپہ چي کوم مخلوق دوزخ او جنت تہ راغلی؟

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

تب سوی سکت کہو کت ٹہائے۔

کله چي رب نرگونا د خپل طبعي طبيعت سره و ،

توبه سږ سږ کړه کړه کړه ॥

جب آبه آپ اپنی جوت دهرئی۔
بیا راته ووايه چي شيو شکتی په کوم خای کي وو؟

توبه سږ سږ کړه کړه کړه ॥

تب کون ندر کون کٹ درئی۔
کله چي گرو پخپله هلته ناست وو خپله رنا يي روښانه کړه

توبه سږ سږ کړه کړه کړه ॥

آپن چلت آپ کرنیهار۔
بیا له چا نه وپرېده او له چا نه وپرېده؟

توبه سږ سږ کړه کړه کړه ॥

نانک تهاکور اگم اپار۔
اي نانک! خدای بي حده دی

توبه سږ سږ کړه کړه کړه ॥

ابھناسی سکھ آپن آسن۔
خآن تعریفول

توبه سږ سږ کړه کړه کړه ॥

تہ جنم مرن کہو کہا بناسن۔
کله چي د امر خبنتن په خپله آرامه خوکی کیناست

توبه سږ سږ کړه کړه کړه ॥

جب پورن کرتا پرېه سوئے۔
بیا راته ووايه چي پیدایینت، مړینی او تباھی چپرتہ وي؟

توبه سږ سږ کړه کړه کړه ॥

تب جم کی تراس کہو کس ہوئے۔
کله چي د شکل پرتہ یوازي یو بشپړ خالق و

توبه سږ سږ کړه کړه کړه ॥

جب ابگت اگچر پرېه ایکا۔
بیا راته ووايه چي له مرگه خوک ویریري؟

توبه سږ سږ کړه کړه کړه ॥

تب چتر گیت کس پوچھت لیکھا۔
کله چي یوازي ناخرگند او نه لیدل کیدونکی خدای شتون درلود

توبه سږ سږ کړه کړه کړه ॥

جب ناتھ نرنجن اگچر اگاډھے۔

بیا چتر گیت د حساب پوہنتنہ وکرہ؟

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥

تب کاؤن چہتے کاؤن بندھن بادھے۔
کله چي يوازي (رب) بي داغ، نه ليدل کيدونکی او خورا نازک و

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥

آپن آپ بي اچر جا۔
بیا خوک د ممتا له غلامی ازاد شول او خوک په غلامی کي بند پاتي شول؟

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

بهو بننت اوچ تے اوچا۔
خُبنتن په خپل ذات کي هر څه دی، هغه پخپله بشپړ دی

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

نانک آپن روپ آپ بي اچر جا۔
اي نانک! دا خپله بنه جوړه کړي ده

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥

جه نرمل پرخ پرخ پت ہوتا۔
چيرته چي پاک سري د نارينه وو خاوندان وو

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

تہ بن ميل کہو کيا دھوتا۔
او هيڅ کثافات نه وو، ما ته ووايه! بيا د پاکولو لپاره څه وو؟

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

جه نرنجن نرنکار نربان۔
چرتہ چي يواحي بي داغ او بي نتيجي خُبنتن وو

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

کرن کراون کرنیہار۔
هلتہ خوک عزت او خوک ويار و؟

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

تہ کاؤن کو من کاؤن ابھمان۔
هلتہ يوازي د جگدیش شکل و، د کائناتو خُبنتن،

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

جه سروپ کيول جگديس۔
دا راتہ ووايه، چي هلتہ د چا په فريب او گناه اختہ شو؟

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

تہ چهل چهدر لگت کہو کيس۔

چیرتہ چي د رنا بنہ خپلہ رنا جذب کرہ

تہ کسہ بھوک کون ترپتاوے۔

جہ جوت سروپی جوت سنگ سماوے۔
بیا خوک وری وو او چا راحت احساساوه؟

کرتار، د کانٹا تو خالق، د هر خہ جو روئکی او د ژوندیو موجوداتو ترسره کوونکی دی

کرتار، د کانٹا تو خالق، د هر خہ جو روئکی او د ژوندیو موجوداتو ترسره کوونکی دی

کرتار، د کانٹا تو خالق، د هر خہ جو روئکی او د ژوندیو موجوداتو ترسره کوونکی دی

ناتک کرتے کا نہیں سمار۔

ای نانک! د هغه خبستن لپاره پای نشته چي نری یی رامینختہ کری

ناتک کرتے کا نہیں سمار۔

جب اپنی صبا آپن سنگ بنائی۔
کلہ چي رب خپلہ بنکلا له خانہ سرہ پیدا کرہ

تہ کون ماں باپ مٹر ست بهائی۔

نو مور، پلار، دوست، زوی او ورور خوک وو؟

تہ کون ماں باپ مٹر ست بهائی۔

کلہ چي هغه پخپلہ په تولو هنرونو کي پوره مهارت درلود

تہ بید کتیب کہا کوی چین۔

هغه وخت چا وید او پوهان چیرتہ پیژنی؟

تہ بید کتیب کہا کوی چین۔

کلہ چي بی ربطه رب په خپل زره کي اوسیري،

تہ بید کتیب کہا کوی چین۔

تو سگن افسگن کہا بیچارے۔

بیا چا د شگن (بنه) او ایشگون (بد بخت) فکر وکر؟

تہ بید کتیب کہا کوی چین۔

جہ اپن اوچ اپن آپن نیرا۔
چیرتہ چي گورو پخپلہ لور او خان نردی و

تہ بید کتیب کہا کوی چین۔

تہ بید کتیب کہا کوی چین۔

تہ کون تھاکور کون کہئے چیرا۔
ہلتہ چا تہ بادار ویلی شی او چا تہ نوکر ویلی شی؟

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ رਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

بسمن بسم رہے بسماد۔
زہ د خبنتن د سپیخلی خُواک پہ لیدو حیران یم

نانک اپنی گات جاتہو آپ۔

نانک اپنی گت جاتہو آپ۔
د نانک وینا دا دہ چہ ای وا گرو! تاسو خپل رفتار پیڑنئ

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

جہ اچھل اچھید ابھید سمائیا۔
چیرتہ چہ غولول شوی جھان او یو خبنتن پہ خپل خان کی جذب شو

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

اوپا کسہ بنائیت مائیا۔
ہلتہ ممتا د چا نفوذ درلود؟

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

آپس کو آپ آدئس۔
کلہ چہ رب پخپلہ خان تہ سلام وکر،

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

تہہ گن کا نہی پرویس۔
بیا دري گونہ (د ممتا) (دنیا تہ) داخل نہ شول

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

جہ ایکہ ایک ایک بھگونتہ۔
چیري چہ تہ یوازي رب وي

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਰੈ ਚਿੰਤਾ ॥

تہ کون اچنت کس لاگئی چنتا۔
خوک بی پروا او خوک اندببمن بنکار بدل

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

جہ اپن آپ اپ پتی آرا۔
چیرتہ چہ رب له خانہ راضي و،

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

تہ کون کتھئے کون سننہارا۔
وینا کوونکی خوک او اوریدونکی خوک وو؟

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥
ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕੋ ਆਪੇ ਪਹੋਚਾ।
ای نانک! گورو ابدی او عالی دی

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੁਚਾ ॥੬॥
جہ آپ رچيو پرينچ اكار۔
یوازي هغه خپل خان ته رسوي

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥
تہ گن مہ کیونو بستار۔
کله چي ځښتن پخپله کائنات جوړ کر

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
ਪਾਪ ਪਿਨ ਤੇ ਭੈਠੀ ਕਹਾਉਤ۔
او په نړۍ کې د مایا درې گوني خپروي،

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥
ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸਰਗ ਬਜ਼ਹਾਉਤ۔
نو معلومه شوه چي دا گناه ده که فضیلت

ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥
آل جال مائيا جنجال۔
ځينو جهنم ته تلل او ځينو د جنت په هيله

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥
ਹومى موه بهرم بهى بار۔
رب دي د دنيا فتنې، د مال جال لري کري

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥
دੁکھ ਸੁਕھ ਮਾਨ ਆਮਾਨ۔
دا د غرور، حسد، شک او ډار يو بار رامینخته کری

ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥
انک پرکار کیو بخیان۔
خپگان۔ خوبني، عزت۔ ذلت
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥
آپن کھيل آپ کر ديکھئے۔
په پيل کې په ډيری لارو توضيحات شتون درلود

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥
تب کون ندار کون کٹ درئی۔
ځښتن خپل کارونه پيدا کوي او گوري

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥

ਕਹਿਲ ਸਨਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ-

ਐ ਨਾਨਕ! ਕਲੇ ਚੀ ਖੰਬਨ ਖਿਲ ਤਫਰਿਹਾਤ ਰਾਤੁਲੋਯ, ਹੇਗੇ ਯੋਝੀ ਪਾਤੀ ਕੀਰੀ

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਅਭਿਨਾਸੀ ਸਕਹ ਆਨ ਆਨ-

ਚੀਰੇ ਚੀ ਅਭੀ ਖੰਬਨ ਯੋਝੀ, ਹਲੇ ਡ ਹੇਗੇ ਬੰਦੇ ਯੋਝੀ, ਚੀਰੇ ਚੀ ਬੰਦੇ ਯੋਝੀ, ਹਲੇ ਪਛਿਲੇ ਗੁਰੋ ਯੋਝੀ

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੋ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸ-

ਹਰ ਚੀਰੀ ਚੀ ਹੇਗੇ ਮੁਖੁਲ ਖੀਰੋਯ, ਡਾ ਡ ਹੇਗੇ ਡ ਸਿੱਖੀ ਏਮਤ ਲੀਪਾਰੇ ਡੀ

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

ਭਯੋ ਪੂਰਨ ਕਰੇ ਪਰੇ ਸੁਠੇ-

ਹੇਗੇ ਡੁਠੇ ਖੁਠੀ ਲੀ

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੁ ਬਨੀ ॥

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤਰਾਸ ਕਹੋ ਕਸ ਠੁਠੇ-

ਡ ਹੇਗੀ ਬਿਨਕਲਾ ਯੋਝੀ ਹੇਗੇ ਤੇ ਬਿਨਕਲਾ ਰਕੂਯ

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥

ਭਯੋ ਅਗੁਰ ਪਰੇ ਅਕਾ-

ਖੰਬਨ ਪਛਿਲੇ ਤਫਰਿਹ ਓ ਲੂਭੀ ਕੂਯ

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

ਤਬ ਚੀਰੇ ਗੀਤ ਕਸ ਪੂਛੇ ਲੀਕਹਾ-

ਹੇਗੇ ਲੇ ਖਾਨੇ ਖੁਨ ਡ ਖਲੀ ਓ ਬੀਠੀ ਹੇਗੇ ਲੀਰੀ ਪਾਤੀ ਕੀਰੀ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

ਭਯੋ ਨਾਠੇ ਨਰਜਨ ਅਗੁਰ ਅਗਾਹੇ-

ਹੇਗੇ ਖੁਕ ਚੀ ਓ ਗੁਠੀ ਲੇ ਖਿਲ ਨੁਮ ਸਰੇ ਬੀ ਸ਼ਰੀਕੂਯ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

ਤਬ ਕਾਠਨ ਚੀਰੇ ਕਾਠਨ ਬੰਦੇ ਡਾਹੇ-

ਹੇਗੇ ਚਾ ਤੇ ਚੀ ਓ ਗੁਠੀ ਡ ਨੀਰੀ ਲੂਭੇ ਰਕੂਯ

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ ॥

ਭਯੋ ਡਾਠੁ ਠੀਠ ਨਾਨਕ ਡਾਸ ਡੁਠੇ-

ਡ ਨਾਨਕ ਡੀਨਾ ਡੇ ਚੀ ਐ ਅਭੀ! ਓ ਏਲੀ! ਐ ਬੀ ਡੇ, ਬੀ ਮਠਾਲੇ ਰੇ

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੭॥੨੧॥

ਭਯੋ ਨਰਮਲ ਪਰ ਖਿਲ ਪਿ ਠੁਠੇ-

ਲਕੇ ਖੰਗੇ ਚੀ ਠਾਸੁ ਗੁਰ ਕੂਠੀ, ਡਾ ਗਲਮ ਖੀਰੀ ਕੂਠੀ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕ

ਸਲੋਕ

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

جيا جنت کے تھاکورا آپے ورتنہار۔
ای د مخلوقاتو ربہ! نو، پخپلہ، ہر سلہ خپریری

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

نانک ایکو پسریا دوجا کہ درستار۔
ای نانک! یو رب ہر اړخیز دی۔ بل خوک چرتہ گوری؟

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اشتاپدی

اشتاپدی

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥

آپ کتھئے آپ سننہار۔
هغه پخپلہ خبری کوی او پخپلہ اوریدونکی دی

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

آپہ ایک آپ بستار۔

دا پخپلہ یو دی او پخپلہ د هغي توسیع دی

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

جا کو بهائے تا سرسٹ اپائے۔
كله چي هغه بنه احساس کوي، هغه کائنات جوروي

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

آپنੈ بهائੈ ਲੈ ਸਮਾਏ۔
هغه د خپلي ارادي سره سم جذبوي

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

تم تے بهن نہیں کچھ ہوئے۔
ای ربہ! ستاسو پرته هیخ شی نشی کیدی

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

آپن سوت سب جگت پروئے۔
تا تول کائنات په يوه تار کي اوبدل

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

جا کو پربه جیو آپ بجهائے۔
چاتہ چي الله پخپلہ پوهه وركري

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

سچ نام سوئی جن پائے۔
دا سړی اصلي نوم اخلي

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੋਤਾ ॥

سو سمدرسی تَت کا بیتا۔
هغه یو فیلسوف او د ټولو موجوداتو لیدونکی دی

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

نانک سگل سرسٹ کا جیتا۔
ای نانک! هغه به ټوله نړی فتح کړي

ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

جیا جنتر سبھ تا کئی ہاتھ۔
ټول ژوندي موجودات د دي څښتن په واک کي دي

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ ॥

دين ديال اناتھ کو ناتھ۔
هغه عاجز او د يتيمانو سرپرست دی

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

جس راکھئی تس کوئی نہ مارے۔
څوک چي څښتن ساتي، هيڅوک هغه نشي وژلی

ਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

سو موآ جس منہ بسارے۔
څوک چي له زړه څخه هېر کړي هغه لا دمخه مړ دی

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

تس تج اور کہا کو جائے۔
ولي يو سړی بايد هغه پريږدي او بل ته لاړ شي؟

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

سبھ سر ایک نرنجن رائے۔
د هر يو په سر کي بي عيب رب دی

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

جیا کی جگت جا کئی سبھ ہاتھ۔
د پیدایښت ټول واک د هغه په واک کي دی

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

انتر باهر جانہو ساتھ۔
پوه شئی چي هغه ستاسو سره دننه او بهر دی

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

ਗਨ ندهان بیانت اپار۔

د خانگرتیاوو په دې خزانه کې، لامحدود او تل پاتې واه گرو

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

نانک داس سدا بلیهار۔

غلام نانک تل قربان وي

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥

پورن پور رہے دیال۔

مهربان رب په هر خای کې دی

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

سبھ اوپر ہووت کرپال۔

هغه په ټولو ژونديو مخلوقاتو مهربان دی

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

اپنے کرتب جانے آپ۔

هغه په خپل کار پوهیږي

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

انترجامی رہیو بیآپ۔

هغه رب چي په زړه پوهیږي په هر چا کې دی

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

پرتپالے جیآن بہو بہات۔

هغه په خپلو طریقو سره ژوندي موجودات روزي

ਜੇ ਜੇ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

جو جو رچئو سو تسہ ڈھیآت۔

هغه څوک چي پيدا يي کړي، هغه فکر کوي

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

جو جو رچئو سو تسہ ڈھیآت۔

څوک چي رب راضي کړي، هغه له خپل ځان سره يو خای کوي

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

بھگت کرہی ہر کے گن گائے۔

دا ډول عبادت کونکي د هري رب عبادت او ستاينه کوي

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

کرنہار نانک اک جانیآ۔

اي نانک! چا چي په زړه کې په رب باندي ايمان راوړی وي،

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

جن لاگا ہر اکے نائے۔
ہغہ باید یوازی خالق رب وپیژنی

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

تس کی آس نہ پرتھی جائے۔

ہغہ بندہ چي د خبستن پہ یو نوم بوخت وي،

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

سیوک کو سیوا بن آئی۔
د ہغہ ہیله بی خایہ نہ دہ

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥

حکم بوجھ پر م پد پائی۔
د خادم خدمت کول ہغہ خہ دي چي ہغہ بنکلی کوي

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

اس تے اوپر نہیں بیچار۔
د خبستن د حکم پہ تعقیب، ہغہ لور مقام (نجات) تہ رسیري

ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

جا کے من بسیا نرنکار۔
ہغہ بل ہیخ نظر نہ لري

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

بنڈھن توڑ بھئے نر وير۔
د چا پہ زرہ کي ہغہ رب اوسیري چي لہ شکل او صورت خخہ پاک دی

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

انندن پوجہ گر کے پير۔
ہغہ خپل بندونہ ماتوي او بی ہارہ کیري

ਅਨਦਿਨੁ ਪੁਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

اه لوک سکئی پر لوک سہیلے۔
او ہغہ شپہ او ورخ د گرو پنبو عبادت کوي

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥

صاده سنگ مل کر بو اتند۔
پہ دنیا کي ہم خوشحالہ او پہ آخرت کي ہم خوشحالہ دی

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

نانک ہر پرہ آپہ میلے۔
اي نانک! رب هري ہغہ لہ خانہ سرہ یو خای کوي

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

صاده سنگ مل کرہو انند۔
پہ گدہ سرہ خوند واخلئ

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

رام نام تت کرہو بیچار۔
او د خبنتن، ستر روح ستاینه وکریئ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

درالبه دئه کا کرہو ادھار۔
د رام د نوم حقیقت تہ پام وکریئ

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

امرت بچن ہر کے گن گاؤ۔
پہ دہی توگہ، د انسان د بدن سکہ ترلاسه کریئ، کوم چہی ترلاسه کول ستونزمن دی

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਚਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨੁ ਗਾਉ ॥

پران ترن کا اہی سؤاؤ۔
د گورو د ویارونو امرت سندری وکریئ

ਪ੍ਰਾਨੁ ਤਰਨੁ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

آٹھ پہر پرہہ پیکھو نیرا۔
دا ستاسو د روح سرہ د بنہ کولو لارہ دہ

ਆਠ ਪਹਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

مٹائی اگیان بنسئی انڈھیرا۔
پہ آٹھ نیمو بجو رب تہ نردی وویئ

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

سن اپدیس بردی بساؤبو۔
(پہ دہی سرہ) جہالت لہ منخہ خي او تیارہ بہ لہ منخہ خي

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

جیا کی جگت جا کی سبہ ہاتھ۔
د گرو تعلیماتو تہ غور و نیسی او پہ خپل زہہ کی یی خای پہ خای کریئ

ਮਨ ਇਛੈ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

من اچھی نانک فل پاؤبو۔
ای نانک! پدی توگہ تاسو بہ مطلوب پایلہ ترلاسه کریئ

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ہالت پلت دوئے لائو سوار۔
دنیا او آخرت دوارہ بنایستہ کرہ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

تس کی آس نہ پرتھی جائے۔

د رام نوم پہ خپل زره کی خای پہ خای کری

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

پورے گُر کی پوری دیکھی۔

د کامل گورو تولہ بنوونہ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

جس من بسئ تس ساچ پرکھی۔

د چا پہ زره کی چي دا اوسيري هغه حقيقت ويني

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

من تن نام چپہ لو لائے۔

د خپل ذهن او بدن پہ يوخای کولو سره د خبنتن نوم تلاوت کری

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

دکھ درد من تے بھاؤ جائے۔

پہ دي توگه به غم، درد او ويره له ذهن خخه ورک شي

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

سچ واپار کرہو واپاری۔

ای سوداگره! نو ربنئینی سوداگری وکری

ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

درگہ نبهئ کھپ تماری۔

ستاسو سوداگرې به په خوندي توگه د خبنتن دربار ته ورسيري

ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ایکا تیک رکھ من ماہی۔

پہ خپل زره کی د رب ملاتر رامینخته کری

ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

نانک بهور نہ آوہ جاہی۔

ای نانک! تیرا اوگون (د زیرون او مرینی دورہ) به بیا نہ پینیری

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

تس تے دور کہا کو جائے۔

انسان له دي خخه چيرته لري کیدی شي؟

ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥

أبرئ رکنهار دھیآے۔

انسان د ساتونکي پروردگار په مراعت کولو سره نجات ترلاسه کوي

نيربھؤ جپئ سگال بؤؤ ميٹئ ॥

نريھؤ جپئ سگال بھؤ مٹئ۔

د دي بي رحمہ رب په ياد سره ټولي وپري له منځه وري

پؤؤ کيرپا تے پؤؤي ھؤئ ॥

پريه کرپا تے پراني چھٹئ۔

د څښتن په فضل او کرم سره انسان ازاد گرځي

جيس پؤؤ راکھئ تيس نھئ دکھ ॥

جس پرېه راکھئ تيس نھئ دکھ۔

د چا چي رب ساتنه کوي، هيڅ غم نشته

نام جپت من بھوت سوکھ ॥

نام جپت من بھوت سوکھ۔

د نوم په ويلو سره ذهن خوشحاله کيږي

چينتا جايئ ميٹئ اھنکار ॥

چينتا جائئ مٹئ اھنکار۔

دا انديينه او خپگان لري کوي

تيس جن کاو کوئئ نہ پېچنہار ॥

تيس جن کاو کوئئ نہ پېچنہار۔

د څښتن د دي بنده سره هيڅوک نشي کولي

سیر اؤپري ٹاٹا گور سورا ॥

نانک تا کے کارج پورا۔

اي نانک! د چا په سر کي زړور گرو ولاړ دی،

نانک تا کے کارج پورا ॥ ۱ ॥

مت پوري امرت جا کی درست۔

د هغه ټول کارونه پوره کيږي

مات پوري ائميٹو جا کی ديسٹي ॥

درسن پيکھت اُدھرت سرست۔

د چا (گورو) عقل کامل دی او د چا ليد د امرت باران کوي ،

درسن پيکھت اؤپري سورا ॥

چرن کمل جا کے انوپ۔

د دوی په ليدلو سره، نري بنه کيږي

چرن کمل جا کے ائوپ ॥

سفل درسن سندر پر روپ۔

د هغه لوټس پینې بی مثالہ دی

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

دهن سیوا سیواک پروان۔

د هغه لید بریالی دی او د هغه ظاهر د خبنتن په خیر بنکلی دی

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

انترجامی پرخ پرڈھان۔

د هغه خدمت بختور دی او خدمتگار بی مشهور دی

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

جس من بسی سو بوت نہال۔

هغه (گورو) د زره پوه او عالی سری دی

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

تا کے نکت نہ آوت کال۔

هغه خوک چي په زره کي گرو لري صادق کيږي

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

امر بهنے امرا پد پائنے۔

بلنه (مرگ) ورته نږدي نه راځي

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

پر جگه موجود، سب کا سردار ہے۔

دوی ابدی شوی او د هیخکله نه مر کیدو حالت ته رسیدلی

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

صادهسنگ نانک بر دهیائنے۔

ای نانک! هغه خوک چي د سادھو په ملگرتیا کي د واه گورو مراقبت کری دی

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک۔

شلوکا

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

بر کرم کی برکت سے سنتوں کو بهیتتیا۔

گورو د علم سر ورکری دی، چي د جهالت تیاره له منخه وري

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੋਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੯॥

بر کرپا تے سنت بهیتتیا نانک من پرگاس۔

ای نانک! د خبنتن په فضل سره، سنت گرو وموندل شو، د چا په واسطه په ذهن کي د پوهي رنا شوه

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اشتپدی
اشتاپدی

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥

ਸਤਸੰਗ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਣਾ-
ਦ اولياوو په ملگرتيا کي، څښتن په داخل کي ليدل کيږي

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

نام پربھو کا لاگا میٹھا-
د څښتن نوم زما لپاره ډیر خور دی

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

سگل سمگري ایکس گھٹ ماہی-
تول مخلوق د یو رب په شکل کي دی

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

انک رنگ نانا درستاہی-
له دي څخه ډیری مختلف رنگونه ليدل کيږي

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ਨਉ نده امرت پربھو کا نام-
د څښتن امریت نوم ناندی دی

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

دئیہی مہ اس کا بيسرام-
د هغه ځای د انسان په بدن کي دی

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਰ ਨਾਦ ॥

سن سماده انہت طہ ناد-
د مراقبت په لور حالت کي یوازي لامحدود کلمه شتون لري

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

کہان نا جائی اچرج بسماد-
دا حیرانتیا او حیرانتیا نشي بیان کیدی

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

تن دیکھیا جس آپ دیکھایا-
هغه څه چي گورو پخپله بنیي، هغه گوري

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

نانک تس جن سوچھی پائے-
ای نانک! داسی انسان علم حاصلوي

ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

سو اندر سو باہر اننت۔
ہغہ لامحدود رب دوارہ دننہ او بہر دی

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥
گھٹ گھٹ بیآپ رپیا بہگونت۔
خبتن پہ ہرہ ذرہ کی شتون لری

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥
دھرن ماہی آکاس پئیال۔
ہغہ پہ حُمکہ، جنت او دوزخ کی موجود دی

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
سرب لوک پورن پرتپال۔
ہغہ د تولو جہانونو پورہ روزونکی دی

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥
بن تن پریت ہے پاربریم۔
پر ابراہما۔ رب پہ خُنگلونو، مرغانو او غرونو کی خپور شوی دی

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮ ॥
جیسی آگیا تیسا کرم۔
لکہ خُنگہ چي ہغہ امر کوي، د انسان عملونہ ہم دي

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥
پاون پانی بیسنتر ماہی۔
واہ گرو پہ ہوا، اوبو او اور کی شتون لری

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦيسੇ ਸਮਾਹਿ ॥
چار کنت دہ دسے سماہی۔
ہغہ پہ تولو شاوخوا او لسو لورو کی محاصرہ دی

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੇ ਠਾਉ ॥
تس تے بہن نہیں کو تھاو۔
بل خای نشتہ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥
گُر پراساد نانک سُکھ پاو۔
نانک د گورو پہ فضل سرہ خوہنی ترلاسه کرہ

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥
بیید پوران سمرت میں دیکھ۔
دا واہ گرو پہ ویدونو، پرانونو او سمريتونو کی وگورئ

ਸਸੀਅਰ ਸੁਰ ਨਖੜੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

سسپيار سور نختيار ميں ايک۔
هغه د سپورمي، لمر او ستورو خبستن دی

باناى پُرب کى سبۇ کى بىللى ॥

بنى پربى کى سب کو بولے۔
هر ژوندى موجود د خبستن غر خبرى کوي

آپى اڈىل ن کبھو ڈىللى ॥

آپ اڈول نه کبھو دولے۔
هغه ثابت قدم دی او هيڅکله نه ماتيري

سرب کله کرى بىللى بىللى ॥

سرب کله کرى بىللى بىللى۔
تول هنر د پيداينت له لارى (د کائناتو) لوبه کوي

مىلى ن پادى اى گره امللى ॥

مول نه پائى اى گنه امل۔
دا نشى ارزول کيدى، (خکله) د هغى ورتيا بى ارزبنته دي

سرب جوتى مري جا کى جوتى ॥

سرب جوت ميں جا کى جوت۔
د گورو رنا د تولو خراغونو خخه روپسانه ده

پارى رهي سوامى اوتى پوتى ॥

دهار ربيو سوامى اوت پوت۔
خبستن د نرى جوربنت کنترول کرى دی

گور پراسادى برام کا ناس ॥

نانک تن مهين ابو بساس۔
اى نانک! د گورو په فضل سره، د چا شکونه لري شوي،

نانک تين مري ايهو بيساس ॥ ۳ ॥

سنت جنا کا پيکهن سبه برهم۔
دا خواک د هغه دننه په ويش بدليري

سنت جنا کا پيکهن سبه برهم ॥

سنت جنا کى بردائى سبه دهرم۔
اولياء په هر خاى کى رب ويني

سنت جنا کى بردائى سبه دهرم ॥

سنت جنا سنه سبه بچن۔
سنتان تول دين په ذهن کى لري

سنت جنا کى بردائى سبه دهرم ॥

سرب بیآپی رام سنگ رچن-
اولیاء مبارک کلام ته غور نیسی

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

جن جاتا تس کی اہی ربت۔
دوی پہ هر اړخیزه رام کی یوب پاتی دي

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਚਤ ॥

ست بچن سادھو سپھ کہت۔
چا چي د خدای (ج) سپیخلی ذات درک کر، د ژوند چلند یی ہمداسی کپری

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

جو جو ہوئے سوئے سکھ منائے۔
یو سادو تل ریننتیا خبری کوی

ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥

کرن کرواںہار پرہہ جانے۔

هر خہ چي پینیری، هغه د خونسی پہ توگہ گنل کپری

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

اندر بسے باہر بھی اوبی۔
دا پوهیری چي خبنتن د هر خہ کولو او ترسره کونکی دی

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥

سرب کلہ کر کھیلے کھیل۔
د اولیاوو لپاره، خبنتن هر خای، دننه او بهر ژوند کوی

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

نانک درسن دیکھ سپھ موبی۔
ای نانک! هر خوک د هغه پہ لیدو حیران دی

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

آپ ست کیا سپھ ست۔
گورو ریننتیا دی او د هغه کائنات رامینخته کول هم ریننتیا دي

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

تس پرہہ تے سگلی اتپت۔
توله نری له همدی خبنتن خخه رامنخته شوی ده

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

تس بهاوے تا کرے بستار۔
کلہ چي هغه بنه احساس کوی، هغه کائنات پراخوي

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

تس بھاوے تا اکنکار۔
کہ یو خبنتن مناسب وگنی، ہغہ پخپلہ بنہ کیری

انیک کلا لکھی نہ جائے۔

انک کلا لکھی نہ جائے۔
ہغہ ہبر ہنرونہ (قوتونہ) لری، چہ د بیان و نہ دی

جس بھاوے تس لائے ملائے۔

جس بھاوے تس لائے ملائے۔
ہغہ ٹوک چہ و غواری لہ خانہ سرہ اخلی

کون نکت کون کہیئے دور۔

کون نکت کون کہیئے دور۔
دا چہ پربرہما لہ چا خخہ لری او لہ چا سرہ نردی کیدلی شی؟

آپے آپ بھرپور۔

آپے آپ بھرپور۔
مگر واہ گورو پخپلہ ہر ارخیز دی

اے جن کو خدا خود سمجھاتا ہے۔

اے جن کو خدا خود سمجھاتا ہے۔
ای نانک! ہغہ انسان تہ (د خپل وجود خخہ) خبر ورکوی

وہ خود ہی سب مخلوقات کو پرورش دیتا ہے۔

وہ خود ہی سب مخلوقات کو پرورش دیتا ہے۔
ہغہ چا تہ چہ (رب) پخپلہ د لور داخلی حالت ورائیز کوی

وہ خود ہی سب ناظروں کو دیکھتا ہے۔

وہ خود ہی سب ناظروں کو دیکھتا ہے۔
خبنتن پخپلہ د تولی نری د خلکو پہ مینخ کی شتون لری

سب کچھ اُس کے تن پر منحصر ہے۔

سب کچھ اُس کے تن پر منحصر ہے۔
ہغہ خپل خان پہ خپلو تولو سترگو وینی

اپنی تسبیح خود ہی سناتا ہے۔

اپنی تسبیح خود ہی سناتا ہے۔
دا د تولی نری تخلیق د ہغہ بدن دی

انے جانے کو اک کھیل بنا لیا ہے۔

انے جانے کو اک کھیل بنا لیا ہے۔
ہغہ خپلہ ستاینہ اوری

آواہن جانو ایکو خیلو بنا لیا ہے۔

آگیاکاری (آگے والے) نے مائیا (مائیہ) بنائی ہے۔
د خلکو اوگون (پیداینت او مرگ) د خبنتن لخوا رامینختہ شوی لوبہ ده

آرگیاآکاری کیئی ماییا ॥

سب کے دلوں میں اسی کا واسطہ رہے گا۔
هغه ممنا خپل تابع گر خولی ده

سب کھ مایا ایلپڑے رہے ॥

جو کچھ کہنا ہے، وہ خود ہی کہے گا۔

که خه هم گرو په هر چا کی دی، هغه بی حرکتہ پاتی کییری

جی کیھو کھٹا س آپے کھے ॥

آگیاکاری آتی ہے اور آگیاکاری جاتی ہے۔
هر خه چی باید وویل شی د خان لپاره خبری کوی

آرگیا آہے آرگیا جاتی ॥

جو بھی ہوتا ہے، وہی سکون مناتا ہے۔
د هغه په حکم سره مخلوقات (دنیا) پیدا کییری او د هغه په حکم سره ژوند پای تہ رسییری

نانک جی آہے آ لہے سہا ॥ ۱ ॥

نانک، جو بہاڑے وہی سوچ میں لے لیتا ہے۔
ای نانک! کلہ چی هغه دا جذبوی، هغه مخلوق لہ خان سره متحد کوی

ایس تہ رے س ناری بھرا ॥

جو اس سے ہوتا ہے، سو برا نہیں ہوتا۔
هر خه چی د خبنتن لہ خوا کییری، د نری لپاره بد نہ دی

آرے کھو کیئہ کھو کرا ॥

اور کچھ کرنے والے سے پوچھو، کچھ نہیں کرتا۔
وواہ! لہ دی رب پر تہ بل چا خه کری دی؟

آپا بھلا کھڑت ائی نیکی ॥

خود بھلا کاروائی اتنی نیکی ہے۔
خبنتن پخپلہ بنہ دی او د هغه کارونہ غورہ دی

آپے جانی اپنہ جی کی ॥

خود ہی اپنے جی کو جانتا ہے۔
هغه په خپل زره پوھییری

آپا سچا پاری سب سچا ॥

خود سچ کو دھاری ہے، سبھ سچ ہے۔
هغه پخپلہ حقیقت دی او د هغه پیدا شوی کائنات ہم حق دی

آئی پے آئی آپنہ سہا راجی ॥

اُت پُت اپنے سنگ راجہ بنا رکھی ہے۔
د توکر پہ خیر، دا پخپلہ پہ تخلیق کی اوبدل شوی دی

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

اس کی گت مٹ کہی نہ جائے۔
د هغي سرعت او شدت نشي بيان كيدي

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

دوسرا ہوئے تو سمجھ پائے گا۔
کہ بل خوک د هغه په خیر و، هغه به پوه شي

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

تس کا کیا کیا سب پروان۔
خلک باید ومني چي گورو ته څه پيښ شوي

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੧॥

گروبان کے فضل نانک یہ جائے۔
اي نانک! دا حقيقت د گورو په فضل درک کړئ

ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

جو جانتا ہے، تس صدا سکھ ہوتا ہے۔
هغه خوک چي څښتن پوهيږي تل خوشحاله وي

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

خود ملائے، لے پرہ سوہے۔
هغه رب له خپل ځان سره يو ځای کوي

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

تم تے بہن نہیں کچھ ہوئے۔
هغه بډايه، کورنی او مشهور کيږي

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ

وہ دهنونت، کلونت، پتونت ہے۔
يو ژوندی وجود چي په زره کي يي څښتن اوسيري، هغه په ژوند کي نجات ترلاسه کوي

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

جيون مکت جس رنئے بهگونت۔
د دغه ستر انسان د زيرپډو ورځ دي مبارک وي

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

دهن، دهن، دهن جن آئيا۔
د هغه په فضل سره ټوله نړی ژ غورل کيږي

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

جس فضل سدھ جگت ترانیا۔

دا د لوی انسان د راتگ هیله ده

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

جن آون کا اہی سوآو۔

د هغه په شرکت کی پاتی کیدل ، نور مخلوقات د واه گورو په نوم یادوي

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

جن کے سنگ چت آوے ناؤ۔

داسي ستر انسان خان خلاصوي او نری ازادوي

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

نانک، اس جن کا سدا نمسکار ہوتا ہے۔

ای نانک! مورن تل داسي ستر شخصیت ته سلام کوو

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک

شلوکا

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

پورا پرہ آرادھیا پورا جا کا نام۔

دا کامل نوم د کامل واه گرو لخوا عبادت کیری

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

نانک، پورا پائیا پورے کے گن گائو۔

ای نانک! ما کامل رب موندلی دی، تاسو هم د کامل ځینتن ستاینه وکری

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اشتپدی

اشتاپدی

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

پورے گروہ کا سنو اپدیس۔

د کامل گرو تعلیماتو ته غورن ونیسئ او

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

پار برہم نکٹ کر پیکھ

د پارابراهما نردی فکر وکری

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

سأس سأس سيمربو گویند۔

گویند په هر ه ساه کی یاد ساتئ

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

من اندر کی اُتری چند۔
دا به ستاسو پہ ذہن کی دننہ اندیشینہ لری کری

آس انیت تیاگہو ترنگ ॥

آس انت تیاگہو ترنگ۔
د خواہشاتو شدت پریردہ

سنت جنا کی دُور من منگ ॥

سنت جنا کی دُور من منگ۔
د زیرہ لہ تلہ د اولیاوو د پینو دورو لپارہ وغورئ

آپ چھوڑ بینتی کریو۔

آپ چھوڑ بینتی کریو۔
خپل غرور پریردی او دعا وکری

سادھسنگ اگن ساگر ترپو۔

سادھسنگ اگن ساگر ترپو۔
د اور (د بدیو) لہ سمندر خخہ پہ بنہ ملگرتیا کی تیر شئی

ہر دھن کے بھر لیہو بھندار۔

ہر دھن کے بھر لیہو بھندار۔
خپل خزانہ د گورو پہ بدایہ نوم سرہ پک کری

نانک گروہ پورے نمسکار۔

نانک گروہ پورے نمسکار۔
ای نانک! کامل استاد تہ سلام

کھیم کشل سہج آند۔

کھیم کشل سہج آند۔
تاسو بہ آزادی، خوبی او ریہنتینی خوبی ترلاسه کری

سادھسنگ بھج پرمانند۔

سادھسنگ بھج پرمانند۔
د اولیاوو پہ ملگرتیا کی د لوی خبنتن عبادت وکری

نرک نوار اڈھارہو جیو۔

نرک نوار اڈھارہو جیو۔
دا بہ دوزخ تہ د تلو مخہ ونیسی او روح بہ تیر شی

گن گوہند امرت رس پیو۔

گن گوہند امرت رس پیو۔
د گوہند د فضیلتونو ستاینہ وکری او د نام امریت خخہ خوند واخلئ

چیت چیتھو ناراہیٹن اےک ॥

چت چتوبو نارائن ایک۔
پہ خپل ذہن کی یو رب تہ پام وکری

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥
ایک روپ جا کے رنگ انیک۔
چی یو شکل او خورنگونہ لری

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥
گوپال دامودر دین دئیال۔
هغه گوپال، دامودر، دین دیالو،

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥
دکھ بھنجن پورن کرپال۔
غمجن او ڀیر مهربان

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥
نانک جیو کا اہی اڈار۔
ای نانک! د هغه نوم بیا تکرار کری؛ خُکھ

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥
اتم سلوک سادھ کے بچن۔
دا د انسان یوازینی ملاتر دی

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥
املیک لال اہی رتن۔
د سادو وینا تر تولو غورہ وینا ده

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥
سنت کماوت بوت اڈار۔
دا قیمتی جواہر او موتی دی

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥
آپ ترئے لوکاه نستار۔
خوک چي دا خبري واور ي او عمل پري وکري له دنيا خُخه به نجات ومومي

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥
سفل جیون سفل تا کا سنگ۔
هغه پخپله د نری خُخه تیریری او د نورو خلکو سره بنه کوي

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥
جا کے من لاگا ہر رنگ۔
د هغه ژوند بريالی کیري او د هغه شرکت د نورو هیلو پوره کوي

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

جے جے سید انابد واجے۔
د چا پہ زره کي د گرو مينه پيدا کيري

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

سُن سُن انند کرے پرہے گاجے۔

وي، د چا لپاره چي د زره غر پورته کيري ॥ دا

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥

پرگتے گپال مہانت کے ماتھے۔

هغه خوک چي په اوريدلو خوشحاله کيري او د خبستن جلال اعلانوي

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

وہ جوں چاہے ایکنکار ہوتا ہے۔

د داسي سترو خلکو پہ تنده کي رب ليدل کيري

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

نانک اڈھرے تین کے ساتھے۔

اي نانک! د داسي ستر انسان په ملگرتيا ډير خلک ژغورل کيري

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

سرن جوگ سن سرنی آئے۔

اي ربه! د دي په اوريدلو سره چي ته د ژونديو موجوداتو د پناه ورکولو توان لري، مور ستا پناه ته راغلي يو

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

کر کرپا پرہے آپ ملائے۔

رب په مهربانی سره مور له خپل خان سره یوخی کړي

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

میت گئے بےر بھئے سبھ رین۔

اوس زمور دینمنی ختمه شوي او مور تول د پینو لاندی خاوری یو

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

امرت نام سادھسنگ لین۔

د سادو په صحبت کي داسي کسان شنه چي امرت اخلي

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

سُپرسن بھئے گُردیو۔

گورودیو زمور خخه ډیر خویش دی او

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

پورن ہوئی سیوک کی سیو

خدمتگار دی بریالی دی

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

آل جنجال بکار تے رہتے۔
مور لہ دنیاوی کارونو او بدیو خُخہ خلاص یو

رام نام سُنِ رَسْنَا کَہتے ॥

رام نام سُنِ رَسْنَا کَہتے۔
د رام نوم پہ اوریدلو او پہ خپلہ ژبہ یی تلفظ کول

کَرِ پُرسَادِ دُنیا پَرِبِه دھاری ॥

کَرِ پُرسَادِ دُنیا پَرِبِه دھاری۔
گورو پہ مہربانی سرہ دا شفقت (مور تہ) بنودلی دی

نَانک نِیَبِہی کَہیپ ہماری ॥ ۸ ॥

نَانک نِیَبِہی کَہیپ ہماری۔
ای نانک! زمونر محنت د رب پہ دربار کی کامیاب شو

پُڑ کِی اُتِہ کَہو سِنِت مِیت۔

پُڑ کِی اُتِہ کَہو سِنِت مِیت۔
ای د اہل سنتو ملگرو! د رب ثنا او حمد وواپی

سَاوَدھَان اِیکَاگَر چِیت۔

سَاوَدھَان اِیکَاگَر چِیت۔
دا پہ دقت او احتیاط سرہ ترسہ کری

سُخْمِنِی سَہج گَوِیَنڈ گَن نام۔

سُخْمِنِی سَہج گَوِیَنڈ گَن نام۔
د زہ پہ سولہ کی د خوبی او د گوویند نوم او ویاڑ شتون لری

جِس مَن بَسے سُو بُو تِہان۔

جِس مَن بَسے سُو بُو تِہان۔
د چا پہ ذہن کی چہی دا اوسیری، ہغہ شتمن کییری

سَرِب اِچھا تَا کی پورن ہوئے۔

سَرِب اِچھا تَا کی پورن ہوئے۔
تول ارمانونہ یی پورہ کییری

پُڑاَن پُڑاَن پُڑاَن سَب لَہی ॥

پُڑاَن پُڑاَن پُڑاَن سَب لَہی ॥
پُڑاَن پُڑاَن پُڑاَن سَب لَہی ॥
ہغہ یو نامتو کس شی او پہ تولہ نری کی مشہور شی

سَب تے اُچ پائے اُسٹھان۔

سَب تے اُچ پائے اُسٹھان۔
ہغہ لور مقام ترلاسه کوی

بھورِ نِ ہوتے آواہن جَان ॥

بہر نہ ہووے آون جان۔
ہغہ باید بیا د ژوند او مرگ له چکر نہ تیر شي

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

بر دهن کھات چلے جن سوئے۔
ہغہ کس د هري نوم شتمني تر لاسه کوي او نری پریزدي

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

نانک جسمِ پراپت ہوئے۔ |
ای نانک! ہغہ خوک چي دا بالی (د ذهن سکون) (د خدای لخوا) تر لاسه کوي

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

کھیم سانت رده نو نده
خوبني، سوله، بریا، نهه جریانونه،

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

بُدھ گیان سرب تہ سیدھ
حکمت، پوهه او تولی لاسته راورنی دي مخلوق ته ورکول کیری

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਨੁ ॥

بِدیا تپ جوگ پر به دھیان۔
پوهه، مراقبت، یوگا، په رب باندی مراقبت،

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੋਸਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

گیان سْرِیسْت اُتم اِسنان۔
غوره پوهه، غوره غسل،

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਾਸ ॥

چار پدارت کمل پرگاس۔
خُلوَر شیان (دین، خُمکه، کار، نجات)، د زره د کنډک گل کول،

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

سبھ کے مدھ سگل تے اُداس۔
په تولو کي د ژوند کولو پر مهال تر تولو نردي اوسئ

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੋਤਾ ॥

سُندر چتر تت کا بِيَتَا۔
بنکلا، هوبنیارتیا او فلسفه،

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

سمدرسی ایک دَرستِيَتَا۔
د یو په خیر چلند کول او رب ته په یوه سترگه لیدل،

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

گُر نانک نام بچن من سنے۔
ای نانک! دا تُولی میوی ہغہ تر لاسہ کوی،

॥ ۱۶ ॥
گور نانک نام بچن من سنے۔
اہ ندھان جپئے من کوئے۔

ہغہ خوک چي د خپلي خولي سره د خوښی جوهر (دماغي سکون) يادونه کوي او د خپل زړه سره د گرو
کلمې او د څښتن د نوم وپارونه اوري

॥ ۱۷ ॥
سبھ جگ مه تا کی گت ہوئے۔
هر هغه خوک چي د خپل زړه څخه د دي فضيلت خزاني يادونه وکړي،

॥ ۱۸ ॥
گن گوښد نام دهن بنی۔
دا په هر عمر کې گړندی کویر

॥ ۱۹ ॥
بسمرت ساسٹر بیب بکهانی۔
دا د گوښد د جلال او نوم غږ دیر

॥ ۲۰ ॥
سگل متانت کیول ہر نام۔
د هغه په اړه سمریتونه، شاسترونه او ویدونه بیانویر

॥ ۲۱ ॥
گوښد بهگت کی من بسرام۔
د تولو مذہبونو جوهر د گرو نوم دی.

॥ ۲۲ ॥
کوٹ اپرادھ سادھسنگ مٹئے۔
دا نوم د گوښد د یو عقیدتمند په زړه کې اوسیري.

॥ ۲۳ ॥
سنت کرپا تے جم تے چھٹئے۔
ملیونونه جرمونه د سینتیز شرکت لخوا له مینخه ورل کیري.

॥ ۲۴ ॥
جا کے مستک کرم پرہو پائے۔
د اولیاوو په فضل سره، انسان د مرگ له خدای څخه خلاص شوی دی.

॥ ۲۵ ॥
سادھ سرن نانک تے آئے۔
ای نانک! هغه خوک چي په سر يي گورو تقدیر ليکلی وي،

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥

تم تے بہن نہیں کچھ ہوئے۔
ہماغہ سیری د سادو تر پناہ لاندی راحی۔

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

جس من بسے سنئے لائے پریت۔
ہغہ خوک چي زره تہ (سخماني) ننوخي او خوک يي پہ مينہ اور يي۔

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

تیس جن آوئے ہر پرہہ چیت۔
ہغہ ہري پر میشور یادوي۔

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

جنم مرن تا کا دکھ نوارئے۔
د ہغہ د زیرون او مړيني درد پای تہ رسیري۔

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

دلّبه ديه تتكال اڈھارئے۔
دا پہ سختی سرہ تر لاسہ شوی بدن د چتک خرابیدو خخہ ساتي۔

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

نيرمل صوبہ امرت تا کی بانی۔
د هغي بنسکلا پاکه ده او د هغي خبري د امرت په خير دي۔

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ایک نام من ماہی سمائی۔
یوازي د يو رب نوم د هغه په ذهن کي پاتي دی۔

ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥

دکھ روگ بنسے بہئے بہرم۔
رنخ، مرض، وپرہ او شک تري لري کبري۔

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

سادھ نام نيرمل تا کے کرم۔
د هغه نوم سادو شو او عملونه يي نیک دي۔

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਾਨੀ ॥

سبھ تے اچ تا کی صوبہ بانی۔
د هغه عظمت لوريري۔

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

نانک إه گن نام سُخمنی۔
اي نانک! د دي خانگرتياوو له امله (د گورو)، دا کلمه سکمني نوميري۔

ਅਰਦਾਸ

ਅਰਦਸ
ਲਮੋਨ੍ਹ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਇਕ-ਆਨਕਾਰ. ਵਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਖਦਾਈ ਯੋ ਡੀ. ਟੋਲੇ ਬਰਿਆ ਡ ਚਿਰਾਨਤਿਆ ਗੁਰੂ (ਖਦਾਈ) ਡੇ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਸਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਜਮਾ ਏਤਮੰਦ ਟੋਰੇ (ਖਦਾਈ ਡ ਡਕਾਰਾਨੋ ਡ ਵਿਚਾਰੋਨਕੀ ਪੇ ਸ਼ਕਲ ਕੀ) ਜਮੋਰ ਸਰੇ ਮਰਸਤੇ ਡ ਕਰੀ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਵਾਰ ਸਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਡਸੋਈ

ਡ ਡਰਨਾਓ ਟੋਰੇ ਓ ਡ ਡ ਲਸਮ ਗੁਰੂ ਲਖਾ ਟਲਾਓ ਟੋਈ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਮਰ ਕੈ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਲੈ ਡੇਹਿਆ

ਲੋਮਰੀ ਟੋਰੇ ਯਾ ਡ ਕਰੇ (ਖਦਾਈ ਡ ਡਕਾਰਾਨੋ ਡ ਟਬਾਹ ਕੋਨਕੀ ਪੇ ਸ਼ਕਲ); ਬਿਆ ਨਾਨਕ ਯਾ ਡ ਕਰੀ (ਡ ਹੇਘੇ ਪੇ ਰੋਹਾਨੀ ਮਰਸਤੇ ਕੀ ਓ ਸੈ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥

ਅੰਗ ਡ ਗੁਰੂ ਟੇ ਅਮਰ ਡਾਸ, ਰਾਮ ਡਾਸਨੀ ਡੋਨੇ ਸਹਾਇ

ਬਿਆ ਡ ਗੁਰੂ ਅੰਗਾ ਡ, ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਡਾਸ ਓ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਡਾਸ ਯਾ ਓ ਮਰਾਫਿਓ ਡ ਕਰੀ; ਡੋਈ ਡੇ ਜਮੋਰ ਸਰੇ ਮਰਸਤੇ ਡ ਕਰੀ! (ਡ ਡੋਈ ਪੇ ਮੋਨੋਈ ਡ ਡੋਈ ਡਾਨਡੀ ਓ ਸਿਡਲ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੋ ਸਿਮਰੋ ਸਰੀ ਡਰਾਇ

ਡ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਓ ਡ ਅਚਰਾਮ ਡਰ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਇ ਪੇ ਯਾ ਡ ਡਰਾਇ ਓ ਮਰਾਫਿਓ ਡ ਕਰੀ. (ਡ ਡੋਈ ਪੇ ਮੋਨੋਈ ਡ ਡੋਈ ਡਾਨਡੀ ਓ ਸਿਡਲ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਸਰੀ ਡਰਕਰਸ਼ਨ ਡੇਹਿਆਈ, ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਡੁਖ ਜਾਈ

ਡ ਅਚਰਾਮ ਡਰ ਗੁਰੂ ਹਰ ਕਰਸ਼ਨ ਪੇ ਯਾ ਡ ਡਰਾਇ ਓ ਮਰਾਫਿਓ ਡ ਕਰੀ, ਡ ਹੇਘੇ ਪੇ ਲਿਡੋ ਸਰੇ, ਟੋਲ ਡਰ ਡੋਨੇ ਲੇ ਮਨ੍ਹੇ ਡੀ. (ਡ ਡੋਈ ਪੇ ਮੋਨੋਈ ਡ ਡੋਈ ਕੀ ਪਾਓਈ ਸੈ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਤਿਗ਼ ਬਹਾਦਰ ਸਮਰਿਐ, ਗ਼ਰ ਨੋ ਨੁੰਦਹ ਆਏ ਧਹਾਏ

ਗੁਰੂ ਤਿਗ਼ ਬਹਾਦਰ ਪੇ ਯਾਦ ਲਰੈ ਆ ਬਿਯਾ ਦ ਰੋਹਾਨੀ ਸ਼ੁਮਨੀ ਨੇਹੇ ਸਰਚਿਨੀ ਬੇ ਸੁਨਾਸੁ ਕੁਰੁ ਤੇ ਪੇ ਚਿਕੀ ਸਰੇ ਰਾਸ਼ੀ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਸਬਹੁ ਤੇਹੀ ਭੋਏ ਸੇਠੀ

ਐ ਖ਼ਦਾਏ! ਮੇਰਬਾਨੀ ਕਰੈ ਮੁਰੁ ਤੇ ਦ ਲਾਰੀ ਪੇ ਬਨੁਦਲੁ ਸਰੇ ਹਰਚਿਰੀ ਮਰੁਸੁਤੇ ਕਰੈ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਦਸੁਆ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਬਹੁ ਤੇਹੀ ਭੋਏ ਸੇਠੀ

ਦ ਦਰਨਾਓ ਲਸਮ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪੇ ਯਾਦ ਲਰੈ (ਦ ਹੇਘੇ ਪੇ ਰੋਹਾਨੀ ਵਨੁਦੀ ਕੀ ਝੁੰਦ ਕਰੈ). ਐ ਖ਼ਦਾਏ! ਮੇਰਬਾਨੀ ਕਰੈ ਮੁਰੁ ਤੇ ਦ ਲਾਰੀ ਪੇ ਬਨੁਦਲੁ ਸਰੇ ਹਰਚਿਰੀ ਮਰੁਸੁਤੇ ਕਰੈ

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਪੇ ਦਰਨਾਓ ਗੁਰੂ ਗਰਾਨ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਦ ਲਸੁ ਪਾਚਾਹਾਨੁ ਐਹੀ ਰਨਾ ਬਾਨੁਦੀ ਫਕਰ ਕਰੈ ਆ ਮਰਾਕਿਬ ਕਰੈ ਆ ਖਿਲ ਫਕਰੁਨੇ ਦ ਐਹੀ ਤੇਲਿਮਾਤੁ ਤੇ ਵਾਰੋਓ ਆ ਦ ਗੁਰੂ ਗਰਾਨੁ ਸਾਹਿਬ ਪੇ ਲਿਦੁ ਸਰੇ ਖੁਬਨੀ ਤੁਲਾਸੇ ਕਰੈ; ਐਤ ਵਾਹ ਗੁਰੂ (ਦ ਚਿਰਾਨੁਤੀ ਖ਼ਦਾਏ)!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਪੰਜੇ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਥੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਪੰਜੇ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਥੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਰੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੇਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਰੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੇਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ

د سفر لپاره فلسفه

د سک مذهب فلسفه د منطق، جامعیت او د روحاني او مادي نړۍ لپاره د هغې "پرتله له تاو تريخوالي" طریقي سره ځانگړتیا لري. د هغې الهیات د سادگي لخوا نښه شوي. د سک اخلاقو کې د ځان او د ټولني (سنگت) په وړاندې د فرد د وظیفې ترمینځ هیڅ شخړه نشته.

سکه مذهب د نړۍ ترټولو ځوان مذهب دی چې شاوخوا 500 کاله دمخه د گرو نانک لخوا تاسیس شوی. دا په یو ستر ذات او د کائناتو خالق (واهورو) باندې عقیده ټینگار کوي. دا د ابدې خوښی لپاره یوه ساده مستقیمه لار وړاندې کوي او د مینې او نړیوال وروړگلوی پیغام خپروي. سکهم په کلکه یو توحیدی عقیده ده او خدای یوازي د هغه په توگه پیژني چې د وخت یا ځای محدودیتونو تابع نه دی.

سک مذهب په دې باور دی چې یوازي یو خدای دی، چې خالق، ساتونکی، وېجاړونکی دی او د انسان بڼه نه اخلي. د اوتار تیوري په سک مذهب کې هیڅ ځای نلري. دا د خدایانو او خدایانو او نورو معبودانو لپاره هیڅ ارزښت نلري.

په سکهم کې اخلاق او مذهب یوځای ځي. یو څوک باید د معنوي پرمختگ په لور گام پورته کولو لپاره په ورځني ژوند کې اخلاقي ځانگړتیاوي او فضیلتونه رامینځته کړي. د صداقت، شفقت، سخاوت، صبر او عاجزی په څېر ځانگړتیاوي یوازي په هڅو او استقامت سره رامینځته کېدی شي. زموږ د سترو استادانو ژوند په دې لار کې د الهام سرچینه ده.

د سک مذهب درس ورکوي چې د انسان د ژوند هدف د زیږون او مړینې دورې ماتول او له خدای سره یوځای کول دي. دا د گورو د لارښوونو په تعقیب، د سپیڅلي نوم (نوم) په مراقبت او د خدمت او خیرات کارونو ترسره کولو سره ترسره کېدی شي.

د نوم مارگ هره ورځ د خدای په یاد باندې ټینگار کوي. د نجات د ترلاسه کولو لپاره باید پنځه احساسات لکه کام (خواهش)، کروډ (غوسه)، لوح (لالچ)، موه (دنیا وصل) او احنکار (کبر) کنټرول کړي. اتحاد په سک مذهب کې د روژې او زیارت په څېر دودونه او معمول عملونه رد شوي دي. د انسان د ژوند هدف د خدای سره یوځای کول دي او دا د گرو گران صاحب د تعلیماتو په تعقیب سره بشپړیږي. سک مذهب د بگتي مارگ یا د عقیدې په لاره ټینگار کوي. په هر صورت، دا د گیان مارگ (د پوهې لاره) او کرم مارگ (د عمل لاره) اهمیت پیژني. دا روحاني هدف ته د رسیدو لپاره د خدای فضل ترلاسه کولو اړتیا باندې خورا لوی فشار اچوي.

سکه مذهب یو عصري، منطقي او عملي دین دی. دا په دې باور دي چې نورمال کورني ژوند (گړهاست) د نجات په وړاندې خنډ نه دی. د نجات د لاسته راوړلو لپاره د دنیا بربریت یا ترک کول اړین ندي. دا ممکنه ده چې د نړۍ د بدبختیو او لالچونو په مینځ کې جلا ژوند وکړئ. یو عبادت کوونکی باید په نړۍ کې ژوند وکړي او بیا هم خپل سر د معمول فشار او گډوډۍ څخه پورته وساتي. هغه باید یو عالم سرټیری وي، او د خدای لپاره سنت وي.

سکهم یو کاسموپولیټان او "سیکولر مذهب" دی او په دې توگه د ذات، عقیدې، نسل یا جنسیت پر بنسټ ټول توپیرونه ردوي. دا باور لري چې ټول انسانان د خدای په نظر کې مساوي دي. گورو د بنځو په مساوات ټینگار وکړ او د بنځینه زیږون وژني او ستی (کونډې سوخولو) دود یې رد کړ. دوی همدارنگه په فعاله توگه د کونډو بیا ودونو تبلیغ وکړ او د پرده سیستم یې رد کړ (بځې چې حجاب اغوندي). د دې لپاره چې ذهن په هغه باندې متمرکز پاتې شي، یو څوک باید د سپیڅلي نوم (نوم) مراقبت وکړي او د خدمت او خیرات اعمال ترسره کړي. دا د عزت وړ گنل کېږي چې د صادقانه کار (کیرات کرن) له لارې خپل معاش ترلاسه کړي نه د سوال کولو یا بې ایمانی له لارې. له نورو سره یې شریکول هم یو ټولنیز مسوولیت دی. له فرد څخه تمه کېږي چې د داسوند (د هغه د عاید 10٪) له لارې اړمنو سره مرسته وکړي. خدمت، د ټولني خدمت هم د سکهم یوه لازمي برخه ده. د ټولني وړیا پخلنځی (لنجر) په هره گوردواره کې موندل کېږي او د ټولو مذهبونو خلکو ته خلاص دی د دې ټولني خدمت یوه څرگندونه ده.

سک مذهب د خوشبینی او امید ملاتړ کوي. دا د بدمرغی نظریه نه مني.

گورو په دې باور وو چې دا ژوند یو هدف او هدف لري. دا د ځان او خدای احساس لپاره فرصت وړاندې کوي. برسیره پر دې، انسان د خپلو اعمالو مسؤل دی. هغه نشي کولی د خپلو کړنو له پایلو څخه د معافیت ادعا وکړي. له همدې امله هغه باید په هغه څه کې خورا محتاط وي چې هغه کوي.

د سکه کتاب، گرو گران صاحب، ابدی گرو دی. دا یوازینی دین دی چې سپیڅلی کتاب یې د دیني مبلغ حیثیت ورکړی دی. په سکه مذهب کې د ژوندي انسان گرو (دهداري) لپاره هیڅ ځای نشته.

په مهربانی سره

د پگړۍ اهميت

پگړۍ تل د سکه يوه نه بيليدونکې برخه ده. د 1500 ميلادي کال راهيسې او د سکه مذهب بنسټ ايښودونکي گرو نانک وخت راهيسې، سيکانو پگړۍ اغوستې.

پگړۍ يا "پگري" اکثرا "پگ" يا "دستر" ته لنډيږي د ورته مقالې لپاره په مختلفو ژبو کې مختلف کلمې دي. دا ټول ټکي هغه جامو ته اشاره کوي چې د نارينه او ښځينه دواړو لخوا د سر پټولو لپاره اغوستل کيږي. دا يو سر پوښ دی چې د اوږد سکارف په څير د توکر يوه ټوټه د سر شاوخوا زخم يا ځينې وختونه داخلي "خولۍ" يا پټکا لري. په هند کې په دوديز ډول، پگړۍ يوازې په ټولنه کې د لوړ رتبه نارينه وو لخوا اغوستل کېده. د ټيټ رتبه او ټيټ ذات سري ته اجازه نه وه چې پگړۍ واغوندي.

يا د عقيدې له پنځو مادو څخه د يوې په توگه امر شوی K's که څه هم د غير سيوري وپښتو ساتل د گورو گوبند سينگ لخوا د پنځو و، دا په 1469 کې د سکه د پيل راهيسې د سکه مذهب سره نږدې تړاو لري. سکه مذهب په نړۍ کې يوازینی مذهب دی. چې پگړۍ اغوستل د ټولو بالغو نارينه وو لپاره لازمي دي. په لويديځو هېوادونو کې ډېری خلک چې پگړۍ اغوندي، سيکهان دي. د سک پگندي ته دستار هم ويل کيږي. دستار فارسي کلمه ده. دا د "د خداي لاس" معنی لري چې د هغه برکت معنی لري.

سکهان د خپلو ډيری او خانگرو پگړيو لپاره مشهور دي. په دوديز ډول، پگړۍ د درناوي استازيتوب کوي، او له اوږدې مودې راهيسې يو شی دی چې يو وخت يوازې د شرافت لپاره ساتل کېده. په هند کې د مغولو د واکمنۍ پر مهال يوازې مسلمانانو ته اجازه وه چې پگړۍ واغوندي. ټول غير مسلمان په کلکه منع شوي وو چې يوه جامې اغوستي.

گورو گوبند سينگ د مغلو د دې سرغړونې په مقابل کې له خپلو ټولو سکانو وغوښتل چې پگړۍ واغوندي. دا بايد د لوړو اخلاقي معيارونو په پيژندنه کې اغوستل شي چې هغه د خپلو خالصه پيروانو لپاره جوړ کړی و. هغه غوښتل چې د هغه خالصه جلا وي او هود ولري چې "د نورې نړۍ څخه ودرېږي". هغه غوښتل چې دوی هغه خانگري لاره تعقيب کړي چې د سکه گرو لخوا ټاکل شوي وه. په دې توگه، يو پگړۍ لرونکی سک تل د خلکو څخه ولاړ دی، لکه څنگه چې د گرو اراده وه؛ ځکه چې هغه غوښتل چې د هغه "سينټ - سرټيري" نه يوازې په اسانۍ سره د پيژندلو وړ وي، بلکې په اسانۍ سره هم وموندل شي.

کله چې يو سک سري يا ښځه پگړۍ اغوندي، پگړۍ يوازې د توکر يوه ټوټه پاتي کيږي. ځکه چې دا د سکه سر سره يو شان کيږي. پگړۍ، او همدارنگه د عقيدې څلور نورې مادې چې د سکهانو لخوا اغوستل کيږي، خورا لوی معنوي او لنډمهاله اهميت لري. پداسې حال کې چې د پگړۍ اغوستلو سمبولونه ډيری دي - حاکميت، وقف، ځان ته درناوی، زورورتيا او تقوی، مگر، اصلي دليل چې سکهان د پگړۍ اغوستل دي - د دوی مينه، اطاعت او د هغه د بنسټ ايښودونکي لپاره درناوی ښودل شوی. خالصه گورو گوبند سينگ.

پورته روښانه ټکي بايد د بل څه سره بدل شي. کيدای شي د 'دليل' وي

پگړۍ مور ته زموږ د گرو ډالی ده. دا مور څنگه ځان د سنگسار او کور په توگه تاج کړو چې زموږ خپل لور شعور ته د ژمنتيا " په تخت ناست دي. د نارينه او ښځو لپاره يو شان، دا پروژيکي هويت د شاهيتوب، فضل او انفراديت څرگندوي. دا نورو ته يو سيگنال دی چې مور د انفيټي په عکس کې ژوند کړو او د ټولو خدمت کولو ته وقف يو. پگړۍ د بشپړ ژمنتيا پرته بل څه نه څرگندوي. کله چې تاسو د خپلې پگړۍ په تړلو سره د ځان څرگندولو انتخاب کوئ نو تاسو د يو واحد په توگه په ويره سره ودرېږئ. د شپږ ميليارده خلکو څخه يو سري ولاړ دی. دا خورا غوره عمل دی. " (د سکنيټ څخه نقل شوی)

په سیک مذهب کی د بنخو رول

د سکه مذهب اصول وایي چې بنخې د نارینه وو په څیر ورته روح لري او د دوی د روحانیت د ودې مساوي حق لري. دوی کولی شي د مذهبي غونډو مشري وکړي، د اخند په لاره کې برخه واخلي (د مقدس صحیفو دوامداره تلاوت)، کیرتان (د جماعت سندرې ویل) ترسره کړي، د گرانتيانو (پادريانو) په توگه کار وکړي. دوی کولی شي په ټولو مذهبي، کلتوري، ټولنيزو او سیکولر فعالیتونو کې برخه واخلي. سکهمز د نړۍ لومړی لوی مذهبونه وو چې نارینه او بنخینه ته یې مساوات ورکول. گرو نانک، د جنسیت پر بنسټ مساوات تبلیغ وکړ، او هغه گورو چې د هغه وروسته یې بنخې وهڅولې چې د سکه عبادت او عمل په ټولو فعالیتونو کې بشپړه برخه واخلي.

گرو گرانټ صاحب وایي،

«بنخې او نارینه، ټول د خدای لخوا جوړ شوي دي. دا ټول د خدای لوبه ده. نانک وایي، ستا ټول مخلوق بڼه او سپیڅلی دی» پانه ۳۰۴ SGGA

د سیک تاریخ د بنخو رول ثبت کړی دی چې دوی د نارینه وو په وړاندې د خدمت، عقیدې، قربانۍ او زړورتیا په توگه مساوي دي. د سیکانو په دود کې د بنخو د اخلاقي وقار، خدمت او ځان قربانۍ ډیرې مثالونه لیکل شوي.

د سکه مذهب له مخې، نارینه او بنخینه د یوې سکې دوه اړخونه دي. د متقابلو اړیکو او انحصار په سیستم کې چیرې چې سړی له بنخې څخه زیږیدلی او بنخه د سړي له تخم څخه زیږیدلی. د سکه مذهب له مخې یو سړی نشي کولی په خپل ژوند کې د یوې بنخې پرته خوندي او بشپړ احساس وکړي، او د نارینه بریالیتوب د هغې بنخې په مینه او ملاتړ پورې اړه لري چې خپل ژوند ورسره شریکوي، او برعکس. گرو نانک وویل:

«[دا] بنخه ده چې نسل ته دوام ورکوي او دا چې مور باید «بنخه لعنتي او محکومه ونه گڼو، [کله چې] له بنخې څخه مشران او پاچاهان پیدا کيږي» ۴۷۳ پانه

نجات:

گرو گرانټ صاحب وایي: یو مهم ټکی دا دی چې آیا یو مذهب بنخه د نجات، د خدای د پیژندلو یا د لور روحاني ځای د ترلاسه کولو وړ گڼي.

«په ټولو مخلوقاتو کې رب پراخ دی، رب په ټولو ډولونو نر او بنخینه کې پراخ دی» (گورو گران صاحب، مخ ۶۰۵)

د گرو گران صاحب له پورتنی بیان څخه، د خدای رڼا د دواړو جنسونو سره مساوي پاتې کيږي. له همدې امله دواړه نارینه او بنخینه کولی شي د گورو لارښوونو تعقیبولو سره مساوي نجات ترلاسه کړي. په ډیری مذهبونو کې، بنخه د سړي د روحانیت په وړاندې خنډ گڼل کيږي، مگر په سکهمز کې نه. گورو دا ردوي. په "سیکهمز باندې اوسني فکرونه" کې، الیس بسارک وایي،

«لومړي گرو بنخه د سړي سره مساوي کړه ... بنخه د سړي لپاره خنډ نه وه، مگر د خدای په خدمت کې او د نجات په لټه کې شریکه وه».

واده

گورو نانک د غرستا سپارښتنه وکړه - د کوروالی ژوند، د برهمني او ترک کولو پر ځای، میره او بنخه مساوي شریکان وو او وفاداري په دواړو باندې فرض شوې وه. په سپیڅلو آیتونو کې، کورنی خوښۍ د یو غوره ایډیال په توگه وړاندې کيږي او واده د خدای لپاره د مینې څرگندولو لپاره یو روان استعاره وړاندې کوي. بهای گورداس، د سکه مذهب لومړنی شاعر او د سکه عقیدې یو مستند ژباړونکی، بنخو ته لوړه درناوی کوي. هغه وایي:

«يوه بنځه په خپل پلارني کور کې غوره ده، د مور او پلار لخوا ډيره مينه لري، د خپل خسره په کور کې، هغه د کورني ستنه ده، د هغې د نيکمرغي تضمين ... په روحاني حکمت کې شريکول. او روښانتيا او د غوره ځانگړتياو سره، يوه بنځه، د نارينه نيمايي برخه، هغه د آزادي دروازي ته رسوي». (واران، ۱۶ مخ)

مساوي حالت

د نارينه او بنځينه تر منځ د مساوي حيثيت د يقيني کولو لپاره، گورو د نوبت، لارښوونې يا په سنگت (مقدس ملگرتيا) او پنځت (يوځای خورل) فعاليتونو کې د گډون په برخه کې د جنسونو تر منځ هيڅ توپير نه دی کړی. د سروپ داس بهلا، مهیما پرکاش په وينا، گرو امر داس د بنځو لخوا د حجاب کارول رد کړل. هغه بنځي ته دنده وسپارله چې په پيروانو کې د ځينو ټولنو څارنه وکړي او د ستی دود په وړاندې تبليغ وکړي. د سکه تاريخ د څو بنځو نمونه ثبتوي، لکه ماتا گجري مای بهگو، ماتا سندري، راني صاحب کور، راني سادا کور او مهاراني جند کور چې د خپل وخت په پيښو کې مهم رول لوبولی و.

زده کړه

په سيک مذهب کې تعليم خورا مهم گڼل کيږي. دا د هر چا د برياليتوب کلی ده. دا د شخصي پرمختگ پروسه ده او همدا لامل دی چې دريم گورو ډيري ښوونځي جوړ کړل. گورو گران صاحب وايي،

«ټول الهی پوهه او فکر د گرو له لارې تر لاسه کيږي.» (گورو گران صاحب، مخ ۸۳۱)

زده کړه د ټولو لپاره اړينه ده او هرڅوک بايد کار وکړي ترڅو غوره وي چې دوی يې کيدی شي. د دريم گورو لخوا ليرل شوي د سيک مشنريانو پنځه دوه ميرمني وې. ډاکټر موهندر کور گيل په "د سيک ميرمنو رول او دريځ" کې ليکي:

«گورو امر داس په دې باور وو چې هيڅ تعليم تر هغه وخته پورې ريښه نشي نيولی چې د بنځو لخوا منل شوي نه وي.»

په جامو باندې بنديزونه

د بنځو لپاره د حجاب نه کولو د ارتيا سربيره، سيک مذهب د جامو د کوډ په اړه يو ساده مگر خورا مهم بيانوي. دا د جنسيت په پام کې نيولو پرته په ټولو سکهانو باندې تطبيق کيږي. گورو گران صاحب وايي،

«د هغو جامو له اغوستلو ډډه وکړئ چې بدن يې نارامه وي او ذهن يې له بدو افکارو ډک وي» ۱۶ پاڼه SGGS

په دې توگه، سيکان به پوه شي چې کوم ډول جامي ذهن له بدو افکارو ډکوي او بايد ډډه وکړي. د سيک بنځو څخه تمه کيږي چې د خپل ځان دفاع په کرپان (توره) او نورو سره وکړي، دا د بنځو لپاره ځانگړی دی ځکه چې دا په تاريخ کې لومړی ځل دی چې د بنځو څخه د ځان دفاع تمه کيږي او د فزيکي خونديتوب لپاره د نارينه وو د انحصار تمه نه کيږي.

د SGGS نقل قولونه :

«په ځمکه او اسمان کې، زه هيڅ ثانيه نه وينم. د ټولو بنځو او نارينه وو په منځ کې، د هغه رنار ۲۱۶-پاڼه SGGA روښانه ده»

له بنځي څخه سړی پيدا کيږي؛ په بنځه کې، سړی زيږيدلی؛ له بنځي سره يې کوژده شوي او واده شوي ده. بنځه د هغه ملگري شي؛ د بنځي له لارې، راتلونکي نسلونه راځي. کله چې د هغه بنځه مړه شي، هغه بله بنځه لټوي. هغه بنځه پورې تړلی ده. نو ولې ورته بد وايي؟ له هغې څخه، پاچاهان پيدا کيږي. له بنځي څخه بنځه پيدا کيږي؛ پرته له بنځي، هيڅوک به نه وي. گرو نانک، SGGS ۴۷۳ پاڼه

د مهر په باره کې: "ای زما ربه، ماته خپل نوم زما د واده ډالی او مهر راکړه." شري گرو رام داس جی، پاڼه ۷۸،
کربنه ۱۸ SGGS

د پرده د دود په اړه وایي: "پاڅپیره، ای لورکی، خپل مخ په حجاب مه پټوه، په پای کې به دا نیمه مرمی هم نه راوړي،
هغه څوک چې له تاسو مخکې به یې مخ پټاوه. د هغې په قدمونو پسې مه گرځه، ستا د مخ د پټولو یواځینی فضیلت دا دی
چې د څو ورځو لپاره به خلک ووايي چې "څه بڼایسته ناوې راغلي ده" ستا پرده به یوازې هغه وخت ریښتیا وي چې ته
د سپېڅلي سندري، نڅا او سندري ووايي. د خدای ستاینه. ۴۸۴ پاڼه، SGGS

بڼخي او په حقیقت کې ټول روحونه د روحاني ژوند کولو لپاره په کلکه هڅول شوي وو: "راشئ، زما گراني خویندې او
روحاني ملگري؛ ما په خپل غیر کې نږدې کړئ، راځئ چې یوځای شو، او د خپل ټول ځواکمن میره رب کیسي ووايو." -
گورونانک , ۱۷ پاڼه SGGS.

"ملگري، نور ټول اغوستل خوښي له منځه وړي، هغه اغوستل چې په غرو کې وي عذاب دی، او په ناسم فکر سره ذهن
ډکوي" - SGGS پاڼه ۱۶.

د عاجزی کلیدي جوهر ستاسو په سفر کې

عاجزي د سکھزم يو مهم اړخ دی. د دې له مخې، سکھان بايد د خدای په وړاندې په عاجزی سره سجده وکړي. عاجزي يا نمرتا، په پنجابي کې نږدې کلمې دي. نمرتا يو فضيلت دی چې په گرباني کې په کلکه وده شوي. نمرتا يو فضيلت دی چې په گرباني کې په کلکه وده شوي. د دې پنجابي کلمې ژباړه "عاجزي"، "بنيوانس" يا "عاجزی" ده. هغه څوک چې ذهن يې په دې فکر کې نه وي چې هغه د يو چا څخه غوره يا ډير مهم دی.

د ستونزې ساحه - پورته يوه سمه جمله نه ده

دا د ټولو انسانانو لپاره يو مهم کيفيت دی چې پالنه کوي او دا چې د سک ذهن يوه اړينه برخه ده او دا کيفيت بايد هر وخت د سک سره وي. د سک آرسنال نور څلور ځانگړتياوې په لاندې ډول دي:

حقيقت (ست)، قناعت (سنتوخ)، شفقت (دنيا) او مينه (پيار).

دا پنځه ځانگړتياوې د سک لپاره اړين دي او دا د دوی دنده ده چې د گرباني مراقبت او ياد کړي ترڅو دا فضيلتونه رامینځته کړي او دوی د خپل شخصيت برخه کړي.

گورباني مور ته څه وايي:

د عاجزی ميوه رواني سوله او خوښي ده. په عاجزی سره دوی د خدای پاماني ته دوام ورکوي، د غوره والي "خزانه". د خدای هوښيار انسان په عاجزی کې ډوب دی. هغه څوک چې زړه يې په رحم سره د تل پاتې عاجزی "سره برکت لري. سک مذهب عاجزي ته د سوال کولو په څير معامله کوي. د خدای په وړاندې کاسه

گرو نانک، د سک مذهب لومړی گرو:

«په خپل ذهن کې د مينې او عاجزی سره اوريدل او باور کول خپل ځان د نوم سره پاک کړی، په مقدس زيارت کې ژوره» ۴ پاڼه SGGS.

«قناعت خپل غوږونه، عاجزی خپل د سوال کولو کڅوړه، او مراقبت هغه اير و چې تاسو يې په خپل بدن کې پلي کوئ» ۶ پاڼه SGGS.

«د عاجزي په ډگر کې، کلمه بنکلا ده. هلته د بې ساري بنکلا ډولونه جوړ شوي دي» ۸ پاڼه SGGS.

«حاضري، عاجزي او شعوري پوهه زما مور او خسر دي» ۱۵۲ پاڼه SGGS.

د روحانیت په لور سفر

دی گرو ژوندی ختمیدونکی نه یو صاحب گران گورو د ، سیکانو د ، مسلمان او هندوانو گورو. ده دالی ته انسانانو ټولو لارې له هغه د لخوا خدای د لیکنه. بڼه شعر د سنتانو ډول کوم له پرته بنسټ پر عدالت د خدای د چې لري لید ټولني یوې د صاحب گران د درناوی او مني صحیفې اسلام او هندویزم د متن چې کې حال داسې په. وي څخه غم کوي، کې صاحب گران گرو په. بڼې نه پخلاینه بڼه سره مذهبونو دواړو دي د دا ، بنځو دي په او لري روح څیر په وو نارینه د بڼې. شوی درناوی مساوي څیر په وو نارینه د ته مساوي کې لته په خلاصون د او کړي رامینځته روحانیت خپل چې لري حق مساوي توگه دیني ټولو په شي کولی بڼې. ولري فرصتونه ، کلتوري، کې کارونو سکولر او ټولنیزو. واخلې برخه کېون په غونډو مذهبي لومړۍ د.

مساوات د مذهب سکه ، عدالت ټولنیز ، زغم د لپاره مذهبونو نورو د او خدمت ته انسانیت او عقیده روحاني لپاره خدای د کې وخت هر په پیغام لارمي مذهب سکه د. کوي پلوي دی درناوی ، مهرباني د کې ژوند ورځني په چې کې حال پداسې ، صداقت، او عاجزۍ یادول او کول پام خدای د: لري اصول اساسي درې سکهرم. کوي تمرین نظرونه سخاوت ، کول کار لپاره ژوند صادقانه د ، شریکول سره نورو د او.

نږدې ته اصلي هیڅکله ژباړه. مبارکې کولو هڅه کولو پیل سفر روحاني دي د لپاره روح د نشي کیدی ، د او وي کې آیت په آیت ټول صاحب گران گورو د چې کله توگه ځانگړې په کې پیغام الهی په. کوي ستونزمن خورا کار کارول استعارو ، افسانوي مسلمان او هندو د پرهاد وختونه ډیری کیسي ، هرناکاش، لکشمي، . کیري کارول نور داسې او برهما درک پیغام یا معنی شا تر دوی د مگر ولولئ مه توگه لفظي په دوی وکړئ مهرباني انسان د کیدل ځای یو سره هغه له او دی یو خدای چې دی حقیقت دي په تمرکز. کړئ. ده دنده ژوند د.

پیغام خدای د ته تاسو ترڅو کیري ترسره لخوا رضاکارانو ډیرو د راهیسي کلونو د کار دا لړئ پوښتنه کومه تاسو که. ورسوي ژبه په ستاسو ، وکړئ احساس وړیا وکړئ مهرباني walnut@gmail.com تاسو کې سفر پدې چې یو خوښ مور او ورکړئ بریښنالیک ته. شو یوځای سره.